

ISUSOVE POUKE

jul, avgust, septembar 2014.

Sadržaj:

1. Naš uzvišeni nebeski Otac	5
2. Sin	13
3. Sveti Duh	21
4. Spasenje	29
5. Kako postati spasen	37
6. Rasti u Hristu	45
7. Živeti kao Hristos	53
8. Crkva	61
9. Naša misija	69
10. Božji zakon	77
11. Subota	85
12. Smrt i vaskrsenje	93
13. Drugi Hristov dolazak	101

Isusove pouke

Autor: Karlos A. Steger

Broj: 3/2014.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Dragana Todoran

Lektura: Tomislav Stefanović

Izdaje:

TIP Preporod, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema: mr Radomir Grujić

Štampa: Euro Dream, Nova Pazova, 2014.

Tiraž: 1200

© [2013] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagođava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenjske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

UVOD

BOŽANSKI UČITELJ

Verovatno se svako od nas seća nekog dobrog učitelja, koji je izvršio uticaj na naš život, kome smo se divili i koga smo cenili. Neki učitelji nadžive sopstveno vreme i nastave da utiču na kasnije naraštaje. Mnogi istaknuti učitelji imali su presudan uticaj na život i misli ljudi, i zato su često bili opšte priznati. Isus je, naravno, bio najveći Učitelj između svih.

Njegovi savremenici smatrali su Ga Učiteljem, jer je pokazivao opšte odlike učitelja iz prvog veka. Kao što je i bio običaj, sedeo je prilikom poučavanja naroda. Često je navodio Pismo i tumačio ga. Zatim, imao je grupu učenika, koji su pažljivo slušali Njegove reči, sledili Ga i služili Mu. To su bile osnovne karakteristike učitelja iz Njegovog vremena i oblasti u kojoj je živeo.

Međutim, postojale su bitne razlike između Isusa i drugih učitelja. Dok su se oni uglavnom usredsređivali na intelektualni vid neke teme, Isus je imao na umu celokupnu ličnost svojih slušalaca, koje je pozivao da odluče da služe Bogu. Oni koji su imali priliku da Ga slušaju »divljahu se nauci Njegovoj; jer ih učeše kao Onaj koji vlast ima a ne kao književnici«. (Marko 1,22) Hristova vlast je stekla verodostojnost, jer je Njegov život bio u skladu sa Njegovim učenjima. Iznad svega, izvor Njegove vlasti bila je Njegova ličnost. On je poučavao druge istini, jer je On lično bio »Istina«. Kao utelovljeni Bog, govorio je: »Tako kaže Gospod«, a onda bi dodao: »Ali Ja vam kažem«.

Postoje mnogi načini na koje bismo mogli da svrstamo i izložimo Isusova učenja. Bilo bi moguće, na primer, proučavati Njegove kratke priče ili različite propovedi. Sledeći pristup obuhvatio bi razmišljanje o Njegovim razgovorima sa pojedincima i grupama ljudi, i raspravama sa protivnicima. Takođe, bilo bi zanimljivo da se usredsredimo na Njegova dela, stavove i čuda, kojima je, takođe, iznosio važne pouke. Svaki pristup bio bi koristan, ali da bismo dobili sveobuhvatnu sliku Isusovih pouka, pristupićemo Njegovim učenjima

sistematično, navodeći primere koji svedoče o tome kako je Isus iznosio određene teme u različitim prilikama i na različite načine, što će nam pomoći da bolje razumemo Njegova učenja.

Dok ovog tromesečja budemo otvarali Sveto pismo i čitali Isusove reči, zamislimo sebe među pažljivim slušaocima na obronku brda, pored mora ili u sinagogi. Molimo se za zdravo duhovno rasuđivanje da bismo razumeli Njegovu vest i shvatili Njegovu neizmernu ljubav iskazanu na krstu. Dok slušamo Njegov nežni glas kojim nas poziva da Ga sledimo, obnovimo svoju posvećenost da svakoga dana hodimo sa Njim u veri i poslušnosti. Što više vremena provodimo kraj Njegovih nogu, bićemo spremniji da kažemo, kao dva učenika na putu u Emaus: »Ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše Pismo?« (Luka 24,32)

Karlos A. Steger radio je kao pastor, učitelj, izdavač i administrativni radnik. Trenutno radi kao dekan Teološkog fakulteta na Adventističkom univerzitetu River Plejt.

NAŠ UZVIŠENI NEBESKI OTAC

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 7,9-11; Jovan 14,8-10; Luka 15,11-24; Matej 6,25-34; Jevrejima 9,14.

Tekst za pamćenje: »Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo; zato svijet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna.« (1. Jovanova 3,1)

Isus je Boga radosno nazivao Ocem. Prema Jevanđeljima, Isus Ga je tako oslovio više od sto trideset puta. U različitim prilikama dodavao je određene prideve: »nebeski Otac« (Matej 6,14), »živi Otac« (Jovan 6,57), »sveti Otac« (Jovan 17,11) i »pravedan Otac« (Jovan 17,25). Takvo oslovljavanje ukazuje na blisku zajednicu koju treba da ostvarimo sa svojim Gospodom.

Reč »otac« obično označava ljubav, zaštitu, sigurnost, podupiranje, i porodični identitet. Otac daje ime porodici i drži članove na okupu. Mi možemo uživati u ovim i mnogim drugim prednostima, kada prihvatimo Boga za svog nebeskog Oca.

Iako je veoma važno da poznamo Oca, naš cilj ne treba da bude samo intelektualno i teoretsko znanje. U Bibliji, poznavati nekoga znači imati ličnu, blisku zajednicu sa njim ili njom. Koliko je više to slučaj sa našim nebeskim Ocem?

U toku ove sedmice proučavaćemo šta je Isus učio o nebeskom Ocu i Njegovoj beskonačnoj ljubavi prema nama. Takođe ćemo se osvrnuti na blisku zajednicu Oca i Sina, i Oca i Svetog Duha.

NAŠ OTAC NA NEBU

Otac nije bilo novo Božje ime. Stari zavet Ga je ponekad predstavljao kao Oca (Isaija 63,16; 64,8; Jeremija 3,4.19; Psalam 103,13). Međutim, to nije bilo najčešće Božje ime. Za Izrailjce lično Božje ime bilo je *YHWH* (verovatno se izgovara Jahve), koje se javlja više od 6800 puta u Starom zavetu. Isus nije došao da otkrije drugačijeg Boga, nego što je bio *YHWH*. Njegov zadatak je bio da u potpunosti objavi Boga koji se otkrio u Starom zavetu. Čineći tako, On je predstavio Boga kao našeg nebeskog Oca.

Isus je jasno rekao da je Otac »na Nebu«. Važno je da ne zaboravimo ovu istinu da bismo imali ispravan stav prema Bogu. Mi imamo Oca punog ljubavi koji je zainteresovan za potrebe svoje dece. U isto vreme, shvatamo da je taj brižni Otac »na Nebu«, gde Ga milioni anđela slave kao jedinog Vladara u svemiru, Svet i Svemoguć. To što je On naš Otac hrabri nas da Mu priđemo ispunjeni dečijim poverenjem. Sa druge strane, istina da se On nalazi na Nebu podseća nas na Njegovu uzvišenost i potrebu da Ga slavimo i poštujemo. Naglašavanje jednog vida Njegove ličnosti na račun drugog iskrivilo bi sliku o Bogu, i unelo dalekosežne posledice u naš svakodnevni život.

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 7,9-11. Šta ovi stihovi govore o tome kako zemaljski otac može da otkrije karakter nebeskog Oca?

Nemaju svi brižnog oca punog ljubavi. Iz određenih razloga, neki možda nisu ni imali priliku da upoznaju svog oca. Za njih oslovljavanje Boga sa *moj Oče* ima malo, ili nimalo značaja. Međutim, svi mi imamo sliku o tome kakav dobri nebeski Otac može da bude. Možda smo i upoznali neke ljude koji su pokazivali osobine dobrog oca.

Znamo da zemaljski očevi nisu savršeni, ali takođe znamo da vole svoju decu i da se, uprkos svojim nedostacima, trude da im pruže najviše što mogu. Zamislite, onda, šta naš nebeski Otac može da učini za nas.

Šta vama lično znači kada Boga oslovljavate kao nebeskog Oca? Šta *bi to trebalo* da vam znači?

OTKRIVEN U SINU

Govoreći o Ocu, apostol Jovan kaže: »Boga niko nije vidio nikad.« (Jovan 1,18) Greh nas još od pada Adama i Eve, sprečava da upoznamo Boga. Mojsije je želeo da vidi Boga, ali Gospod mu je odgovorio: »Ali nećeš moći vidjeti lica Mojega, jer ne može čovjek Mene vidjeti i ostati živ.« (2. Mojsijeva 33,20) Ipak, od najveće životne važnosti je da upoznamo Boga, jer je poznavanje Boga život večni (Jovan 17,3).

Šta naročito treba da znamo o Bogu? Pročitajte tekst u Knjizi proroka Jeremije 9,23.24. Zašto je važno da ovo znamo?

U velikoj borbi sotona najviše napada Božji karakter. Ulagao je sve svoje napore da uveri sve da je Bog sebičan, strog i samovoljan. Najbolji način da se suoči sa ovim optužbama bio je da živi na Zemlji i dokaže njihovu neistinitost. Isus je došao na Zemlju da predstavi Božje osobine i karakter, i ispravi iskrivljenu sliku o Bogu, koja je tada postojala. »Jedinorodni Sin koji je u naručju Očinom, On Ga javi.« (Jovan 1,18)

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Jovanu 14,8-10. Zapazite koliko su učenici slabo poznavali Oca posle više od tri godine provedene sa Isusom. Šta možemo izvući kao pouku iz njihovog iskustva?

Isus je bio tužan i iznenađen kada je čuo Filipovo pitanje. Njegov nežni prekora otkriva, u stvari, Njegovu strpljivu ljubav prema slabim učenicima. Isusov odgovor mogao je da glasi otprilike ovako: *Da li je moguće da posle toliko vremena provedenog sa Mnom, posle slušanja Mojih reči, posle čuda kada sam nahranio veliko mnoštvo, posle isceljivanja bolesnih i vaskrsavanja mrtvih, vi Me ne prepoznajete? Da li je moguće da ne prepoznajete Oca u delima koja čini preko Mene?*

To što učenici nisu uspjeli da upoznaju Oca u Isusu, nije značilo da je Isus predstavljao Oca na pogrešan način. Naprotiv, Isus je bio siguran da je ispunio svoj zadatak i da je otkrio Oca na potpuniji način nego što su ljudi do tada imali prilike da vide. Zato je mogao da kaže učenicima: »Kad biste Mene znali onda biste znali i Oca Mojega... Koji vidje Mene, vidje Oca.« (Jovan 14,7.9)

LJUBAV NAŠEG NEBESKOG OCA

Isus je trebalo da naglasi ono što je Stari zavet već potvrdio: Očeva ljubav prema nama je neuporediva (Jeremija 31,3; Psalam 103,13).

»Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božija nazovemo!« (1. Jovanova 3,1) Neverovatno je što je svemoćni Bog, koji vlada celim svemirom, dozvolio nama slabim grešnicima, koji živimo na maloj planeti usred milijardi drugih galaksija, da Ga zovemo Ocem. To čini zato što nas voli.

Koji je savršeni dokaz Otac pružio da bi nam pokazao Svoju ljubav? Pročitajte tekst u Jevanđelju po Jovanu 3,16.17.

Hristos nije bio prikovan na krstu da bi u Očevom srcu probudio ljubav prema ljudskom rodu. Isusova smrt nije trebalo da ubedi Oca da nas voli; On je podneo žrtvu zato što nas je Otac već voleo, još pre stvaranja sveta. Koji veći dokaz u prilog Njegovoj ljubavi možemo da imamo od Isusove žrtve na krstu?

»Otac nas ljubi, ne zbog velike žrtve pomirenja, već zato što nas je voleo, postarao se za žrtvu pomirenja.« (Elen Vajt, *Put Hristu*, str. 13. original)

Neki smatraju da Otac okleva u ljubavi prema nama. To što je Isus naš Posrednik ne znači da mora da ubeđuje Oca da nas ljubi. Hristos je lično odbacio takvo pogrešno mišljenje kada je rekao: »Jer sam Otac ima ljubav k vama.« (Jovan 16,27)

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 15,11-24. i razmišljajte o očevoj ljubavi prema izgubljenom sinu. Šta je sve moglo da uveri sina da ga otac voli?

Kako svako od nas podseća na izgubljenog sina? Na koji način je vaše iskustvo slično njegovom?

SAOSEĆAJNA BRIGA NAŠEG NEBESKOG OCA

Važno je da znamo da postoji neko ko brine o nama. Iako neki ljudi mogu biti ravnodušni i nemarni prema nama, Isus je učio da naš nebeski Otac u svakom pogledu brine za nas. Njegova milost i nežnost nisu podložne usponima i padovima, što je odlika ljudskog ponašanja. Njegova ljubav je, bez obzira na prilike, postojana i nepromenljiva.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Mateju 6,25-34. Koje reči ohrabrenja pronalazimo u ovom tekstu? Kako možemo imati više poverenja u Boga koji je prikazan u ovim stihovima?

»U našem iskustvu ne postoji nijedno poglavlje toliko mračno da ga On ne može pročitati; ne postoji nikakva nedoumica preteška za Njega da je ne može rešiti. Nikakava nesreća ne može da zadesi Njegovo najskromnije dete, nikakva briga neće mučiti dušu, ne postoji iskrena molitva koja silazi sa usana da je naš nebeski Otac neće zapaziti, ili pokazati delotvorno zanimanje. 'Isceľjuje one koji su skrušena srca, i leči tuge njihove.' (Psalam 147,3) Veza između Boga i svake duše tako je jasno obeležena i potpuna kao da na Zemlji ne postoji nijedna druga duša koja treba da doživi Njegovo budno staranje, nijena druga duša za koju je On dao svog ljubljenog Sina.« (Elen Vajt, *Put Hristu*, str. 100. original)

Pored svih ohrabrujućih reči iz prethodnog teksta, ne možemo da zanemarimo činjenicu da nas pogađaju nesreće i da doživljavamo patnje. Čak i u današnjem tekstu, Isus kaže da je »dosta svakom danu zla svoga« (Matej 6,34), ukazujući na činjenicu da u životu neće sve ići na dobro. Mi živimo okruženi zlom i njegovim žalosnim posledicama. Suština je da čak i usred svega toga možemo biti sigurni u Očevu ljubav prema nama, ljubav koja nam je otkrivena na različite načine, ali najsnažnije preko krsta. Koliko je važno, onda, da neprestano imamo na umu darove i blagoslove koje primamo od našeg nebeskog Oca; u suprotnom, što se neizbežno dešava, možemo lako da se obeshrabrimo kada nas zadesi neko zlo.

Kako ste u teškim trenucima mogli da prepoznate da je Božja ljubav prema vama stvarna? Šta ste naučili iz tog iskustva i šta možete da podelite sa drugima koji se bore i, usred te borbe, dovode u pitanje stvarnost Božje ljubavi?

OTAC, SIN I SVETI DUH

Isus je na različite načine poučavao i ukazao da tri Lica Božanstva predstavljaju Boga: Otac, Sin i Sveti Duh. Iako ovu istinu ne možemo racionalno da objasnimo, prihvatamo je verom (poput mnogih istina otkrivenih u Pismu), i zajedno sa apostolom Pavlom težimo da postignemo »poznanje tajne Boga«. (Kološanima 2,2) Iako ima mnogo toga što ne razumemo, možemo u veri, poslušnosti, molitvi i proučavanju da učimo sve više i više.

Tri Lica Božanstva delovala su u ključnim trenucima Isusovog života. Koju ulogu su imala u sledećim događajima?

Rođenje: Luka 1,26-35.

Krštenje: Luka 3,21.22.

Raspeće: Jevrejima 9,14.

Isus je pri kraju svoje ovozemaljske službe obećao svojim ožalošćenim učenicima da će poslati Svetog Duha. Ovde ponovo vidimo kako tri Ličnosti rade zajedno. »I Ja ću umoliti Oca«, uveravao ih je Isus, »i daće vam drugoga Utješitelja da bude s vama vavijek: Duha istine.« (Jovan 14,16.17; vidi, takođe: Jovan 14,26)

Isus je objasnio da postoji potpuni sklad i saradnja između tri božanske Ličnosti u planu spasenja. Kao što je Sin proslavio Oca, pokazujući Njegovu ljubav (Jovan 17,4), tako Sveti Duh proslavlja Sina, otkrivajući Njegovu milost (i ljubav) svetu (Jovan 16,14).

Setite se još nekih istina koje je teško prihvatiti samo razumom. Razmislite, takođe, o mnogim pojavama u svetu prirode koje je isto tako teško razumeti. Šta nam ove tajne govore o ograničenosti našeg razuma i potrebi da živimo verom? Iznesite svoje odgovore u subotnoškolskom razredu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Da bi ojačao naše poverenje u Boga, Hristos nas uči da Ga nazivamo novim imenom, imenom koje je povezano s najdražim uspomenama ljudskog srca. On nam daje prednost da beskrajnog Boga zovemo svojim Ocem. Ovo ime, kojim Ga nazivamo kada Mu se obraćamo ili kada govorimo o Njemu, predstavlja znak naše ljubavi prema Njemu i uzdanja u Njega, predstavlja zalog Njegovog staranja o nama i Njegovog odnosa prema nama. Izgovoreno kada tražimo Njegovu naklonost ili Njegov blagoslov, odjekuje kao muzika u Njegovim ušima. Da ne bismo smatrali drskošću što Ga zovemo tim imenom, On ga je ponavljao mnogo puta. On želi da nam to ime postane blisko.

Bog nas smatra svojom decom. On nas je otkupio iz ovog grešnog sveta i izabrao da postanemo pripadnici Njegove carske porodice, sinovi i kćeri nebeskog Cara. On nas poziva da se oslonimo na Njega s poverenjem većim od poverenja deteta u svog zemaljskog oca. Roditelji vole svoju decu, ali je Božja ljubav mnogo veća, uzvišenija i dublja nego što to može biti ljudska ljubav. Ona se ne može izmeriti.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 141. 142. original)

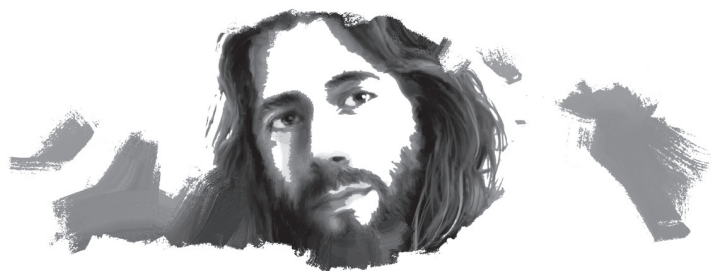
»Naš nebeski Otac na golgotskom krstu izražava svoju ljubav svakome od nas pojedinačno. Otac nas ljubi, On je pun saosećanja i nežne milosti.« (Elen Vajt, *The Signs of the Times*, 30. septembar 1889)

ZA RAZGOVOR:

1. Ako vam neko kaže da ima poteškoća da voli Boga i ima poverenja u Njega kao nebeskog Oca zbog lošeg iskustva sa zemaljskim ocem, kako biste pomogli toj osobi da zavoli Boga i stekne poverenje u Njega?
2. Znamo da nas Bog voli. Zašto , onda, postoji patnja?
3. U subotnoškolskom razredu iznesite odgovore na poslednje pitanje iz odeljka od četvrtka.
4. Razmislite o neverovatnoj veličini svemira. Setite se da je Onaj koji ga je stvorio, Isus, bio isti Onaj koji je umro za nas na krstu. Kako možemo svakog trenutka da se radujemo zbog ovog neverovatnog otkrivenja Božje ljubavi?

SIN

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 24,30; Danilo 7,13,14; Matej 11,27; Luka 5,17-26; Jovan 8,58; Matej 20,28.

Tekst za pamćenje: »Jer Sin Čovječij nije došao da Mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge.« (Marko 10,45)

Posle više od dve godine javne službe, Isus je upitao svoje učenike: »Ko govore ljudi da je Sin Čovječij?« (Matej 16,13) Nije im bilo teško da odgovore šta su čuli da ljudi pričaju o Njemu. Međutim, sledeće Isusovo pitanje pružilo im je veći izazov: »A vi šta mislite ko sam Ja?« (Matej 16,15) Sada je to postalo lično pitanje. Isus nije želeo da čuje njihovo mišljenje o Njegovom spoljašnjem izgledu ili karakternim osobinama. Isusovo pitanje ticalo se suštine Njegovog bića. Od učenika je zatražio da izraze lično ubeđenje i veru.

Pre ili kasnije svako od nas mora da odgovori na ovo pitanje. Svako mora da odluči, lično za sebe, ko je Isus. Nije dovoljno ponavljati šta drugi ljudi kažu ili veruju; odgovor mora da bude zasnovan na našem ličnom uverenju. Od tog odgovora, naravno, zavisi sudbina svakog ljudskog bića.

Ove sedmice potražićemo odgovor koji se temelji na onome što je Isus lično rekao ili učinio. Naš cilj će biti da verom dospemo do istog odgovora koji je apostol Petar dao: »Ti si Hristos, Sin Boga živoga.« (Matej 16,16)

Grupu reči »Sin Čovečiji« Isus je često koristio, kada je govorio o Sebi. Sebe je tako nazvao više od osamdeset puta. Drugi ljudi Mu se nikada nisu tako obraćali. On je, naravno, izabrao taj poseban naziv sa određenim ciljem.

Ovaj ustaljeni izraz u jevrejskom jeziku bio je uobičajen u Starom zavetu. Sa samo jednim izuzetkom, uglavnom se odnosio na ljude; tako da ga je Isus koristio da bi naglasio svoju ljudsku prirodu.

Sveto pismo predstavlja Isusa kao ljudsko biće. Rođen je kao beba, rastao je kao dete (u mudrosti i duhu – Luka 2,40.52), imao je sestre i braću (Matej 13,55.56), jeo je (Matej 9,11), spavao (Luka 8,23), umarao se (Jovan 4,6), osećao glad i žeđ (Matej 4,2; Jovan 19,28). Takođe je osećao tugu i bol (Matej 26,37).

Slučajnom posmatraču Isus je izgledao kao običan čovek, kao jedan od mnogih. Mnogi Njegovi savremenici nisu smatrali da je On nešto više od čoveka (Jovan 7,46). Ljudi su se ophodili prema Njemu kao prema jednom od njih; ismevali su Ga (Luka 8,53), kritikovali Ga (Matej 11,19), rugali Mu se i tukli Ga (Luka 22,63). Za njih, On je bio samo još jedno ljudsko biće.

Nažalost, propustili su da uvide da je to ime označavalo nešto više. U knjizi proroka Danila 7,13.14. zabeleženo je sledeće: »Kao Sin Čovječij idāše s oblacima nebeskim, i dođe do Starca i dade Mu se vlast i slava i carstvo.« Jevreji su u tom Sinu Čovečijem prepoznali Mesiju. Tako da, kada je Isus upotrebljavao za Sebe ovo ime, On je, na delimično prikriven način, otkrio da je On obećani Mesija, utelovljeni Hristos.

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 24,30; 25,31; 26,64. Šta u Isusovim rečima, zabeleženim u ovim stihovima, podseća na tekst iz Knjige proroka Danila 7,13.14?

Zašto je važno da znamo da je Isus u potpunosti bio čovek? Kako je Njegova potpuna ljudska priroda povezana sa našim spasenjem? Kako je povezana sa našim svakodnevnim životom, naročito kada su borbe sa iskušenjima i grehom u pitanju?

SIN BOŽJI

Ime »Sin Božji« nije upotrebio samo anđeo Gavrilo (Luka 1,35), već i nekoliko ljudi prilikom obraćanja Isusu (Matej 14,33; Marko 15,39; Jovan 1,49; 11,27). On je prihvatio da Ga tako oslovljavaju, ali je bio veoma pažljiv kada Ga je neposredno primenjivao na Sebe, jer bi bio kamenovan do smrti. Ipak, Biblija na različite načine otkriva Njegov poseban odnos sa Ocem.

Prilikom krštenja, Otac je priznao Isusa za svog Sina (Matej 3,17); isto kao i prilikom preobraženja (Matej 17,5).

Njihov odnos Otac – Sin je jedinstven. Hristos je jedino Biće u svemiru koje uživa u takvoj vrsti odnosa, zato što samo On ima istu prirodu kao Otac. Kao vernicima, data nam je prednost da postanemo Božja deca. Ali Isus je uvek bio, jeste i biće Božji Sin.

Šta sledeći tekstovi otkrivaju o savršenom jedinstvu Oca i Sina? Matej 11,27; Jovan 3,35; 5,17; 10,30.

Potpuno jedinstvo Isusa i Oca obuhvata međusobno, savršeno poznavanje; jedinstvo volje, namera i ciljeva. Osim toga, obuhvata i jedinstvo prirode. Otac i Sin su dve ličnosti (»Otac i Ja«), ali imaju istu prirodu (»Jedno smo«), činjenica naglašena rečju *Jedan* (uporedi sa 1.Korinćanima 3,8).

Međutim, moramo biti svesni da pošto je došao da živi kao čovek, Hristos je Sebe dok je bio na Zemlji dobrovoljno pokorio Ocu (Filipljanima 2,6-8). To ograničenje imalo je svoju ulogu, ali nije bilo deo suštine Njegove ličnosti. Isus je podredio Sebe sa određenom namerom i posebnim ciljem.

Sa ovom mišlju u umu možemo da shvatimo zašto je Isus rekao: »Sin ne može ništa činiti sam od Sebe nego što vidi da Otac čini« (Jovan 5,19), »jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji Me je poslao.« (Jovan 5,30) Sa ove tačke gledišta, mogao je da kaže: »Otac Moj veći je od Mene.« (Jovan 14,28)

Isus je bio u potpunosti Bog i u potpunosti čovek. Šta nam ta neverovatna istina govori o pouzdanoj vezi između Neba i Zemlje? Kakvu utehu možemo dobiti iz takve povezanosti?

HRISTOVA BOŽANSKA PRIRODA: 1. DEO

Hristova božanska priroda je temelj naše vere. Čovek nikada ne bi mogao da bude naš spasitelj, bez obzira koliko je njegov život izuzetan. Ceo Novi zavet pruža dokaze u prilog Njegovoj božanskoj prirodi. Usredsređićemo se na to šta je Isus lično učio o ovoj temi.

Isusu nije bilo jednostavno da objasni ko je. Njegova misija zahtevala je od Njega da objavi da je Mesija, Bog u telu; međutim, ne postoji izveštaj da je On javno izjavio *Ja sam Bog* ili *Ja sam Mesija*. Da je tako učinio, odmah bi izgubio život. Zato je odlučio da pokrije svoju božansku prirodu i slušaoce posredno navede da je uvide.

Kako je Isus postepeno otkrivao svoju božansku prirodu, većina Njegovih slušalaca Ga je razumela, ali su odbili da prihvate Njegovu tvrdnju zato što se nije uklapala u njihovu već stvorenu sliku o Mesiji. To je očigledno u njihovom zahtevu: »Dokle ćeš mučiti duše naše? Ako si Ti Hristos, kaži nam slobodno.« (Jovan 10,24) Nažalost, ceo okvir teksta pokazuje da njihovo pitanje nije bilo iskreno.

Kao što smo juče videli, Isus je na različite načine govorio o svom posebnom odnosu sa Ocem. To je bio jedan od metoda da otkrije svoju božansku prirodu. Mnogi su jasno razumeli da On Sebe izjednačava sa Bogom, kada je rekao da je Bog Njegov Otac (Jovan 5,18).

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 5,17-26. Kako je Isus ovde silno otkrio Svoju božansku prirodu, a da to nije otvoreno rekao?

»Potrebno je bilo ništa manje od stvaralačke sile da bi se povratilo zdravlje tom telu u raspadanju. Isti glas koji je doneo život čoveku načinjenom od praha zemaljskoga, dao je život i oduzetom na samrti.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 269.270. original)

Isus je primenjivao božansko pravo da oprašta grehe. Takođe je rekao da će On lično »sjesti na prijestolu slave svoje« (Matej 25,31), suditi svim narodima i odlučivati o njihovoj večnoj sudbini, što je samo u Božjoj vlasti. Šta je još trebalo da učini da bi otkrio ko je zaista bio?

Razmislite koliko su neke vođe bile neljubazne prema Isusu. A trebalo je da budu duhovne vođe naroda? Kako da postanemo sigurni da i sami ne postanemo grubi?

HRISTOVA BOŽANSKA PRIRODA: 2. DEO

Isus je izjavio i pokazao da kao i Otac ima istu silu da nadvlada smrt. »Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako i Sin koje hoće oživljuje.« (Jovan 5,21) Samo Bog može da tvrdi: »Ja sam Vaskrsenje i Život.« (Jovan 11,25)

Još jedan jasan pokazatelj Njegovog božanstva pronalazimo u Njegovoj izjavi o preegzistenciji: »I sad proslavi Ti Mene, Oče, u Tebe samoga slavom koju imadoh u Tebi prije nego svijet postade.« (Jovan 17,5)

Zašto tekst u Jevanđelju po Jovanu 8,58. predstavlja neposredniju i otvoreniju izjavu o Njegovom božanstvu? Vidi, takođe: 2. Mojsijeva 3,13.14.

Za razliku od Avrama, koji se rodio (što je doslovno značenje grčkog glagola *ginomai*), Isus je izjavio da On postoji oduvek. On ne samo da je postojao pre Avramovog rođenja, već je postojao od večnih vremena. *Ja sam* ukazuje na trajno postojanje. Zatim, JA SAM je titula koja pripada lično Jahveu (2. Mojsijeva 3,14). Vođe su nepogrešivo razumele da je Isus tvrdio da je On JA SAM otkriven u grmu koji gori. Oni su smatrali da je kriv za bogohuljenje i zato »uzeše kamenje da bace na Nj«. (Jovan 8,59)

Jevanđelja pokazuju da je Isus sa odobravanjem prihvatao da Ga ljudi slave. Dobro je znao u skladu sa Svetim pismom da samo Bog zaslužuje obožavanje od ljudi, i zato je rekao sotoni: »Jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i Njemu jedinome služi.« (Matej 4,10) Time što je prihvatao da Mu se ljudi klanjaju, otkrivao je Svoje božanstvo. Učenici na jezeru (Matej 14,33), isceljeni slepi čovek (Jovan 9,38), žene kraj Isusovog groba (Matej 28,9) i učenici u Galileji (Matej 28,17), svi su Ga otvoreno slavili, jer su prepoznali Njegovu božansku prirodu. Tomine reči upućene Isusu: »Gospod moj i Bog moj« (Jovan 20,28) ne bi bile izgovorene od strane Jevrejina u to vreme da nije bio siguran da se obraća Bogu.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Jovanu 20,29. Šta je to u šta verujete, a niste videli? Kako se vaš odgovor odnosi na čitavo pitanje vere?

HRISTOVA MISIJA

Posle razmišljanja o tome ko je bio Isus, možemo bolje da shvatimo šta je došao da učini za nas.

Sotona je izneo optužbe protiv Boga. Da bi odgovorio na te optužbe, Isus je došao da predstavi Očev karakter, i ispravi lažna shvatanja koja su vladala o Bogu. Želeo je da upoznamo Boga, zato što je veoma važno da Ga poznajemo da bismo dobili večni život (Jovan 17,3).

Međutim, nama je potrebno više od znanja da bismo bili spaseni. Potrebno je da nam Bog podari Spasitelja, što je upravo značenje reči Isus: Jahve spasava (Matej 1,21). Isus je na jasan način opisao svoju misiju: »Jer je Sin Čovečij došao da nađe i spase što je izgubljeno.« (Luka 19,10) U Edemskom vrtu ljudi su pokvarili svoj odnos sa Bogom, izgubili su svetost, dom i večni život. Isus je došao da sve obnovi: On ponovo uspostavlja naš odnos sa Bogom (Jovan 1,51), oprašta nam grehe (Matej 26,28), daje nam primer kako da živimo (1. Petrova 2,21) i, naravno, daje nam večni život (Jovan 3,16).

Kako je Isus opisao suštinu svoje službe? Jovan 10,11; Matej 20,28.

Zašto je Isus morao da umre? Zato što je dobrovoljno zauzeo naše mesto i preuzeo kaznu za naše grehe. Svi smo mi grešnici (Rimljanima 3,10-12) i, kao takvi, zaslužili smo večnu smrt (Rimljanima 6,23). Cena za naše spasenje bila je tako visoka da je samo život Božjeg Sina mogao da je plati.

»Prekršeni Božji zakon zahtevao je život grešnika. U celom svemiru postojalo je samo jedno Biće koje je umesto čoveka moglo da zadovolji zahteve Zakona. Pošto je Božji zakon isto tako svet kao i sam Bog, samo je neko jednak Bogu mogao da okaje prestup Zakona. Niko osim Hrista nije mogao da izbavi čoveka od osude Zakona i da ga ponovo dovede u sklad s Nebom.« (Elen Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 63. original)

Pogledajte naš svet i našu sudbinu u ovom svetu. Da se sve završava grobom, kakvu bismo nadu imali? Da nije bilo plana spasenja, ne bismo imali nikakvu nadu. Kako možemo da pokažemo svoju zahvalnost Bogu za ono što je učinio za nas u Hristu?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Kao što Božja reč govori o Hristovoj ljudskoj prirodi, koju je imao dok je boravio na Zemlji, isto tako određeno govori i o Njegovom prapostojanju. Reč je postojala kao božansko Biće, kao večni Božji Sin, u jedinstvu sa svojim Ocem... Svet je stvoren kroz Nju »i bez Nje ništa nije postalo što je postalo«. (Jovan 1,3) Ako je Hristos sve stvorio, On je onda postojao pre svega stvorenog. To je tako jasno rečeno da niko ne treba da ostane u nedoumici. Hristos je u suštini, i u najuzvišenijem smislu, bio Bog. On je bio sa Bogom kroz svu večnost, Bog nad svim, blagosloven zauvek. Gospod Isus Hristos, Božji Sin, postojao je od večnih vremena, kao posebna ličnost, a opet jedno sa Ocem.« (Elen Vajt, *Selected Messages*, 1. knjiga, str. 247)

»U Hristu je iskonski, nepozajmljeni, nestečen život. 'Ko ima Sina Božjega ima život.' (1. Jovanova 5,12) Hristovo božanstvo je vernikovo čvrsto obećanje o večnom životu.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 530. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Demoni su znali i priznali da je Isus bio »Svetac Božij« (Marko 1,24), »Sin Božij« (Marko 3,11), »Sin Boga Višnjega« (Marko 5,7). Vidi, takođe: Jakov 2,19. Zašto takva vrsta priznavanja nije dovoljna za spasenje? Kako možemo da izbegnemo zamku da budemo zadovoljni samo intelektualnim prihvatanjem Isusa?

2. Kada je kapetan, koji je stajao ispred Isusa prilikom raspeća, video kako je umro, rekao je: »Zaista čovjek ovaj Sin Božij bješe.« (Marko 15,39) Podnožje krsta je najbolje mesto na kome možemo upoznati Isusa. Koliko često idete tamo? Kada ste poslednji put bili tamo? Zašto upravo sada ne odvojite neko vreme da razmišljate o beskrajnoj žrtvi koju je podneo za naše spasenje?

3. Veliki broj Isusovih savremenika odbacili su Ga zbog pogrešnih predstava o Mesiji. Nažalost, mnogi ljudi danas odbijaju da predaju svoj život Isusu zbog predrasuda i iskrivljenih ideja o Njemu. Kako možemo da im pomognemo da vide Isusa onakvog kakav zaista jeste? Šta mi kao adventistički hrišćani znamo šta može da im pomogne da dobiju jasniju sliku o tome ko je zaista Isus?

SVETI DUH

3. Biblijska doktrina

Od 12. do 18. jula

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 14,16-18; 14,26; 15,26; Matej 12,31.32; Jovan 16,7.8; Jovan 3,5-8; Luka 11,9-13.

Tekst za pamćenje: »I Ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utješitelja da bude s vama vavijek.« (Jovan 14,16)

Od tri Lica Božanstva najmanje poznajemo Svetog Duha. Neobično je to što Ličnost koja nam je najbliža, koja u nama budi novo rođenje, koja stanuje u nama i menja nas, je Ona o kojoj tako malo znamo.

Zašto? Kao prvo, Biblija nije tako jasno određena kada je Sveti Duh u pitanju, kao u slučaju Oca i Sina. Ima mnogo stihova u Bibliji koji se odnose na Svetog Duha, ali su dati u metaforama (prenesenom značenju reči) ili simbolima, i uglavnom govore o Njegovom delovanju, a malo o Njegovoj prirodi.

Drugi razlog proizlazi iz službe Svetog Duha. On se stalno zalaže da našu pažnju usmeri na Hrista, ne na sopstvenu Ličnost. U planu spasenja, Duh ima posebnu ulogu. On je u službi Ocu i Sinu, ali to ne znači da zbog takve uloge ima manje dostojanstvo.

Ove sedmice, dok budemo proučavali šta je Isus učio o Svetom Duhu, usrdno se molimo za Njegovo prisustvo i delovanje u našem životu.

Su

Proučiti
celu
pouku

HRISTOV PREDSTAVNIK

Učenici su sa strahom i tugom slušali Isusa, dok je govorio o svojoj skoroj smrti. Kada budu lišeni Njegovog prisustva, ko će biti njihov Učitelj, Prijatelj i Savetnik? Hristos je, prepoznajući njihovu veliku potrebu, obećao da će poslati svog Predstavnika da bude sa njima.

Koje je posebno ime Hristos upotrebio za svog Predstavnika? Vidi: Jovan 14,16-18. U kome smislu je to ime bilo primereno? Vidi, takođe: Jovan 14,26.

Pomoćnik, Savetnik i Utešitelj različiti su prevodi grčke reči *parakletos*, koja se sastoji iz predloga *para*, što znači »pored« i prideva *kletos*, što znači »pozvan«. U doslovnom prevodu znači »pozvan na nečiju stranu«, odnosno »osoba pozvana da nekome pomogne«. Može da se odnosi na posrednika, pomoćnika, savetnika ili advokata.

Samo apostol Jovan koristi reč *parakletos* u Novom zavetu. Zanimljivo je da tu reč primenjuje i kada govori o Isusu (1. Jovanova 2,1).

Hristos je u toku svoje zemaljske službe bio Savetnik, Pomoćnik i Utešitelj svojim učenicima. Zato je prikladno da Njegov naslednik primi isto ime. Svetog Duha šalje Otac na Sinovljev zahtev, i u Sinovljevo ime (Jovan 14,16.26). Sveti Duh nastavlja Hristov posao na Zemlji.

Uz pomoć Svetog Duha učenici su uživali Isusovo prisustvo. »Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama« (Jovan 14,18), rekao je Gospod. On nije govorio o povremenim posetama, koje ne bi pružile veliku utehu bespomoćnim »siročićima«. Naprotiv, On je mislio na stalnu i blisku zajednicu: »Ja u vama.« (Jovan 14,20) To je bilo ostvarivo samo stalnim prisustvom Svetog Duha.

Naravno, Hristova ljudska priroda sprečavala Ga je da lično bude prisutan na svakom mestu u isto vreme. Sveti Duh je, sa druge strane, sveprisutan (Psalam 139,7). Preko Svetog Duha, naš Spasitelj ima pristup svima, bez obzira gde se ko nalazi ili na kojoj fizičkoj razdaljini koja nas razdvaja od Hrista.

Na koji način ste doživeli delovanje Svetog Duha, iako nam nije lako da shvatimo Njegovu prirodu i uticaj u svom životu?

SVETI DUH JE LIČNOST

Elen Vajt je zapisala: »Priroda Svetog Duha je tajna. Mi je ne možemo objasniti, zato što nam je Gospod nije otkrio... Što se tiče takvih tajni, koje su suviše duboke za ljudski um, ćutanje je zlato.« (*Apostolska crkva-Hristovim tragom*, str. 52. original)

Ona je, takođe, izjavila da je »Svet Duh ličnost, jer On svedoči našem duhu da smo deca Božja... On mora da bude i božanska ličnost, jer inače ne bi mogao da ispituje tajne sakrivene u Božjem srcu.« (*Evangelizam*, str. 616.617. original) Ova izjava temelji se na Bibliji (Rimljanima 8,16. i 1. Korinćanima 2,10.11). Iako smo ograničeni svojom ljudskom prirodom, na osnovu Svetog pisma možemo da znamo da je Sveti Duh božanska ličnost. Ono što je Isus rekao o Svetom Duhu potvrđuje ovo gledište.

Koja dela Svetog Duha pokazuju da je On ličnost? Jovan 14,26; 15,26; 16,7-14.

Isus je spomenuo različite vidove delovanja Svetog Duha, od kojih svi podrazumevaju rad ličnosti. Ko može bolje od neke osobe da nas poučava i podseća na sve što je Isus rekao (Jovan 14,26)? Ili, ko može bolje od ličnosti da svedoči o Isusu (Jovan 15,26), da pokara svet (Jovan 16,8), da nas uputi na svaku istinu, da čuje i govori (Jovan 16,13)? Takođe, samo razumna osoba može da slavi Hrista (Jovan 16,14).

U skladu sa Isusovim učenjima, pisci Novoga zaveta jasno su prikazali da Sveti Duh ima osnovne karakteristike jedne osobe: volju (1. Korinćanima 12,11), razum (Dela 15,28; Rimljanima 8,27) i osećanja (Rimljanima 15,30; Efescima 4,30).

Budući da je Sveti Duh božanska Ličnost, moramo u poniznosti da se predamo Njegovoj volji i vođstvu. Pozovimo Ga da stanuje u našem srcu (Rimljanima 8,9), promeni naš život (Titu 3,5) i donese rod Duha u našem karakteru (Galatima 5,22.23). Sami smo bespomoćni; samo kroz Njegovu silu koja deluje u nama, možemo postati ono što nam je obećano u Isusu.

Sveti Duh je dar; i kao u slučaju mnogih darova, može da bude odbijen. Kako možete biti sigurni da iz dana u dan ne odbacujete ono što Sveti Duh želi da učini u vašem životu?

SVETI DUH JE BOŽANSTVO

Kada je Isus predstavio Svetog Duha učenicima, nazvao Ga je »drugi« Utešitelj (Jovan 14,16). Grčka reč koju je Isus upotrebio za »drugi« je *allos*, što znači »drugi iste vrste«, za razliku od reči *heteros*, koja znači »drugi različite vrste ili osobine«. Ista priroda odnosa koji povezuje Oca i Sina otkrivena je i u odnosu između Sina i Svetog Duha.

Isus je rekao za Svetog Duha: »Javiće vam što će biti unapredak.« (Jovan 16,13) Samo božansko biće može da objavi šta će se dogoditi u budućnosti (Isaija 46,9.10).

Božanstvo Svetog Duha, takođe, je potvrđeno Njegovom ulogom u nadahnuću pisaca Svetog pisma, ulogom koju Isus jasno ističe. On je rekao: »Jer sam David kaza Duhom Svetijem...« (Marko 12,36), što je zabeleženo u Psalmu 110,1.

Dok je boravio na Zemlji, Isus je stalno bio pod uticajem Svetog Duha. Nakon što je pomazan Duhom prilikom krštenja (Matej 3,16.17), »odvede Ga Duh u pustinju«. (Luka 4,1) Posle pobede nad kušaćem, »vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju« da nastavi službu (Luka 4,14). Čuda je činio silom Svetog Duha (Matej 12,28). Činjenica da je Božji Sin zavisio od Svetog Duha još je jedan pokazatelj božanskih osobina Svetog Duha, jer je teško zamisliti da Božji Sin zavisi od nekoga ko je po svom položaju niži od Božanstva.

Sledeća činjenica koja ukazuje na božansku prirodu Svetog Duha jeste Njegova povezanost sa Ocem i Sinom u tekstovima u kojima se spominju tri Ličnosti kao jednake. Isus je naložio apostolima da krštavaju nove učenike »u ime Oca i Sina i Svetoga Duha«. (Matej 28,19)

Kako nam sledeći stihovi pomažu da shvatimo božansku prirodu Svetog Duha? Matej 12,31.32.

Poređenje da je reći nešto protiv Sina Čovečijeg greh koji može biti oprošten, a da je reći nešto protiv Svetog Duha greh koji ne može biti oprošten, pokazuje da Duh nije obično biće. Bogohuljenje je greh učinjen neposredno protiv Boga. Iz toga zaključujemo da je Sveti Duh jedno od tri lica Božanstva. Iako je mnogo pisano o »neoprostivom grehu«, sam kontekst prikazuje ljude, koji su tako otvrdnuli na uticaj Duha i Njegovu ulogu u spasenju, da oni Njegov rad pripisuju đavolu!

RAD SVETOGA DUHA

Do sada smo spomenuli važnu ulogu Svetog Duha u životu utelovljenog Hrista i nadahnuću Svetog pisma. Usredsredimo se sada na ono što je Isus učio o radu Svetog Duha za naše spasenje.

Koji važan posao Sveti Duh obavlja da bi nas pripremio da prihvatimo Spasitelja? Jovan 16,8.

Ko uzima lekove ako smatra da nije bolestan? Isto tako, ne možemo biti spaseni, ako ne uvidimo da smo grešnici. Nežno, ali istrajno Sveti Duh nas uverava da smo zgrešili, da smo krivi, i da smo pod pravednom Božjom osudom.

Tada nas Duh, svedočeći o Hristu (Jovan 15,26), vodi Njemu, Jedinome koji nas može spasiti. Pošto je Isus istina (Jovan 14,6), Duh nas, takođe, upućuje »na svaku istinu« vodeći nas k Njemu (Jovan 16,13.14). Sveti Duh je nazvan »Duhom istine«. (Jovan 14,17)

Kada smo jednom uvereni u greh (što uključuje i pokajanje) i upućeni na Isusa i Njegovu istinu, spremni smo da dozvolimo Svetom Duhu da izvrši svoj najveći posao.

Zašto je tako važno biti »rođen Duhom«? Vidi: Jovan 3,5-8.

Oni koji pokušavaju da promene svoj život sopstvenim snagama znaju koliko su njihovi napori uzaludni. Nemoguće je da bez božanskog delovanja promenimo svoj pokvaren, grešni život i postanemo novo stvorenje. Obnova grešnika zahteva oblik stvaralačke sile, koju jedino božanski Sveti Duh može da omogući. Mi se spasavamo »banjom prerodjenja i obnovljenjem Duha Svetoga«. (Titu 3,5) Ono što Duh čini nije menjanje ili poboljšanje starog života, već promena prirode, stvaranje novog života. Rezultati takvog čuda su jasno vidljivi i predstavljaju neoboriv dokaz u prilog Jevandjelju.

Delovanje Svetog Duha nije neophodno samo na početku hrišćanskog života; stalno nam je potrebno. Da bi pospešio naš duhovni rast, On nas uči i podsća na sve što je Isus poučavao (Jovan 14,26). Ako Mu dozvolimo, On će zauvek boraviti sa nama kao Pomoćnik, Utešitelj i Savetnik (Jovan 14,16).

Loše karakterne osobine i navike teško je promeniti, zar ne? Čak i kad ih poredimo, ako nismo stalno oprezni, možemo ponovo biti nadvladani. Šta naše unutrašnje slabosti i sklonosti ka grehu treba da nam kažu o našoj stalnoj potrebi za potčinjavanjem uticaju Svetog Duha?

Nema sumnje da je važno poznavati Svetog Duha. Međutim, to znanje nema smisla ako nas ne podstakne da u potpunosti dozvolimo Svetom Duhu da deluje u našem životu. Isus je jasno rekao da ako ne pozovemo nebeskog Gosta da svakoga dana stanuje u nama, onda će drugi duh koji želi da uđe u naš prazan život izazvati duhovnu nesreću (Matej 12,43-45). Sam Isus je bio »pun Duha Svetoga«. (Luka 4,1) »Svakoga dana iznova je primao krštenje Svetim Duhom.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 139. original)

Šta tekst u Jevanđelju po Luki 11,9-13. govori o tome kako možemo da primimo Svetog Duha? Šta nam ovi stihovi govore o Očevoj spremnosti da nam da Svetog Duha?

Na Poslednjoj večeri, Isus je obećao svojim učenicima da će im poslati Duha Svetog. On je naglasio Njegovu ulogu Utešitelja i Učitelja, koja je trebalo da odgovori na njihove tadašnje potrebe. Međutim, posle Hristovog vaskrsenja, okolnosti su se promenile, pa su se učenici suočili sa novim izazovima.

Šta je bilo središte Isusovog obećanja o Svetom Duhu posle Njegovog vaskrsenja? Vidi: Dela 1,4-8.

Stih u Delima 1,5. jedini je izveštaj u kome Isus kaže: »Vi ćete se krstiti Duhom Svetijem«. Jovan Krstitelj je najavio to posebno krštenje (Matej 3,11; Jovan 1,33), ali ono se dogodilo tek posle Hristovog vaznesenja. Šta znači krštenje Duhom?

U Delima 1,8. Isus je to lično objasnio sličnim izrazima. U Delima 1,5. zapisano je: »Vi ćete se krstiti Duhom Svetijem«, a u Delima 1,8: »Kad side Duh Sveti na vas«. Biti kršten znači biti u potpunosti uronjen u nešto, obično vodu. Taj čin obuhvata celu osobu. Krštenje Svetim Duhom znači biti potpuno pod uticajem Svetog Duha, potpuno »ispunjen Duhom«. (Efescima 5,18) To nije iskustvo »jednom i zauvek«, već ono koje je potrebno stalno obnavljati.

Da vas neko upita: »Da li ste ikada bili ispunjeni Duhom«, šta biste odgovorili, i zašto?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Dar Svetoga Duha« u knjizi Elen Vajt *Apostolska crkva-Hristovim tragom*, str. 47-56. original.

»U sva vremena i na svakom mestu, u svim tugama i svim nevoljama, kada su izgledi mračni, a budućnost neizvesna, kad se osećamo bespomoćnima i usamljenima, Utešitelj će biti poslat kao odgovor na molitvu vere. Okolnosti nas mogu odvojiti od svakog zemaljskog prijatelja, ali nikakva prilika, nikakva udaljenost ne može nas odvojiti od nebeskog Utešitelja. Gde god se nalazili, kuda god išli, On nam je uvek sa desne strane da nas podupre, podigne, pomogne i obodri.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 669. 670. original)

»Sveti Duh je bio najveći od svih darova koje je mogao izmoliti od svog Oca za uzdizanje svoga naroda. Sveti Duh treba da im bude podaren kao sila koja preporuča, jer bi bez nje Hristova žrtva bila beskorisna. Sila zla vekovima je jačala i ljudi su se začuđujućom pokornošću potčinjavali sotonskom ropstvu. Čovek može da se odupre i pobedi greh jedino moćnim delovanjem Trećeg lica Božanstva, koje će doći sa neizmenjenom silom u punini božanske moći. Duh čini delotvornim ono što je izvojevao Otkupitelj sveta.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 671. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Budući da ljudi imaju sklonost ka samouzvišavanju, koje pouke nam daje ponizno delovanje Svetog Duha?**
- 2. U razgovoru sa Nikodimom, Isus je uporedio Svetog Duha sa vetrom. Koje duhovne pouke možemo izvući iz tog poređenja?**
- 3. Neki ljudi tvrde da je dokaz da je neko »ispunjen Duhom« sposobnost da se govori »jezicima«. Kako treba da odgovorimo na takvu tvrdnju?**
- 4. Skloni smo da razmišljamo o delovanju Svetog Duha na pojedince, što je, naravno, ispravno. Istovremeno, kako možemo kao jedinstveno telo da doživimo Njegovu prisutnost u Crkvi kao celini?**

SPASENJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 18,9-14; Jovan 6,44; Luka 15,3-10; Matej 20,28; Jovan 8,34-36; Jovan 6,35.47-51.

Tekst za pamćenje: »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16)

Često kažemo da je smrt deo života. Ne, smrt je poricanje života, ne njegov deo. Ipak, naviknuti na smrt, nazivamo je suprotno od onoga što ona zaista jeste. Kako god da je shvatimo, jedno je sigurno: bez božanske pomoći, večna smrt biće sudbina svih nas.

Srećom, tu pomoć smo već primili. Bog nam je u svojoj bezgraničnoj ljubavi ponudio spasenje kroz Hrista. Kada je anđeo objavio Mesijino rođenje, nazvao Ga je »Isus« (od jevrejske reči koja znači *spasenje*), »jer će On izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh«. (Matej 1,21)

Ove sedmice razmišljaćemo o Isusovom delu spasenja. Prvo ćemo usmeriti pažnju na osnove spasenja, a zatim na njegove posledice.

Biblija je jasna. Imamo samo dva izbora, kada su naši gresi u pitanju: ili ćemo platiti za svoje grehe u ognjenom jezeru ili ćemo prihvatiti Hristovu žrtvu kojom je platio za naše grehe na krstu. Dok budemo razmatrali velikodušan dar Božje milosti koji se pokazao u Hristu, još jednom u poniznosti obnovimo veru u Isusa kao ličnog Spasitelja.

SPASENJE JE DAR OD BOGA

U Jevanđelju po Jovanu 3,16. dva glagola opisuju šta je Bog učinio za naše spasenje. Kako su ovi glagoli međusobno povezani? Šta oni govore o poreklu našeg spasenja?

Glagol ljubiti je, naročito zbog njegove česte i olake upotrebe u današnje vreme, postao neodgovarajući da izrazi dubinu brižnog zanimanja izraženog u grčkom glagolu *agapao*, »voleti«. U Novom zavetu, ovaj izraz i njemu odgovarajuća imenica *agape*, »ljubav«, otkrivaju Božju duboku i stalnu ljubav prema svojim stvorenjima, koja su nedostojna Njegove ljubavi. Ljubav je istaknuta osobina Božjeg karaktera. On ne samo da nas voli, već je On Ljubav (1. Jovanova 4,8).

Božja ljubav nije sila koja se temelji na osećanjima ili sklonostima. Ljubav našega Boga nije izbirljiva, niti zavisi od toga šta činimo. Bog voli svet, odnosno, ceo ljudski rod, uključujući i one koji Njega ne vole.

Prava ljubav se prepoznaje po delima koja činimo. Ponekad kao ljudska bića možemo da kažemo da volimo nekoga, ali naša dela pokazuju suprotno (1. Jovanova 3,17.18). To nije slučaj u iskazivanju Boga. Njegova ljubav se pokazuje u Njegovim delima. On je iz ljubavi dao svog Jedinorodnoga Sina radi našeg spasenja. Na taj način Bog je dao sve što je imao, Sebe lično.

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 18,9-14. Kako nas ova priča poučava o stavu koji treba da imamo prema Bogu i Njegovoj milosti?

Verovatno smo ovu priču pročitali mnogo puta i nismo iznenađeni Isusovim zaključkom i presudom: »Kažem vam da ovaj (carinik) otide opravdan kući svojoj, a ne onaj.« (Luka 18,14) Međutim, oni koju su bili prisutni kada je Isus izrekao presudu, sigurno su bili zapanjeni. Zar to nije bilo nepravedno?

Da, to je bilo potpuno nezasluzeno. Spasenje je takvo. Ono je Božji dar. Dar se ne zarađuje, jednostavno se prihvata. Spasenje ne možemo da kupimo, možemo samo da ga primimo. Iako je Isus retko upotrebljavao reč milost, jasno je učio da se spasenje dobija blagodaću, a blagodat znači dobiti nešto što ne zaslužuješ.

Da vam Bog daje ono što zaslužujete, šta bi to bilo i zašto?

SPASENJE: BOG ČINI PRVI KORAK

Čitanjem Jevanđelja uviđamo da za spasenje u potpunosti dugujemo Bogu. Isus nije došao na ovaj svet zato što smo Mu uputili poziv da dođe, već zato što Ga je Otac iz ljubavi prema nama poslao. Očev učinjen korak potvrđen je Hristovom čestom upotrebom izraza »Istiniti koji Me posla« i »Otac koji Me posla«. (Jovan 7,28; 8,29; 12,49)

Šta je još, na osnovu teksta u Jevanđelju po Jovanu 6,44. Otac učinio za naše spasenje?

Uprkos činjenici da smo bili grešnici i nismo voleli Boga, On je pokazao ljubav prema nama i omogućio da nam kroz Njegovog Sina gresi budu oprosteni (1. Jovanova 4,10). On nas tom neverovatnom ljubavlju privlači k Sebi.

Nije samo Otac uključen u naše spasenje, i Sin, takođe, ima veoma značajnu ulogu. On je došao sa jasnom misijom: »Jer je Sin Čovečij došao da nađe i spase što je izgubljeno.« (Luka 19,10) Kad god razmišljamo o tome kako je bio podignut od zemlje, On nas privlači k Sebi (Jovan 12,32).

Dokle je Gospod spreman da ide u svojim naporima da nas spase? Vidi: Luka 15,3-10.

Ove dve priče pokazuju da Bog ne čeka ravnodušno da dođemo k Njemu, već ulaže napore da nas pronade. Imamo Boga koji traži. Nije važno da li smo zalutali daleko, ili smo na nekom opasnom mestu, ili smo izgubljeni u kući, Gospod nas neumorno traži, dok nas ne pronade.

»Čim se ovca udalji od stada, pastir je u strahu i brizi! On broji i ponovo broji svoje stado. Kada se uveri da je jedna ovca zaista odlutala, ne drema. Ostavlja devedeset i devet u toru i polazi u potragu za jednom izgubljenom. Što je noć mračnija i olujnija, put opasniji, to je veća pastirova briga i ozbiljnija njegova potraga. On ulaže svaki napor da pronade izgubljenu ovcu.

S velikim olakšanjem osluškuje iz daljine njen jedva čujni poziv. Idući za zvukom, penje se uz strme padine, dolazi do same ivice ponora i svoj život izlaže opasnosti. I tako traži, dok sve slabiji pozivi pokazuju da je ovca na kraju svojih snaga. Konačno, njegovi napori su nagrađeni; izgubljena ovca je pronađena.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 188. original)

NEIZBEŽNA SMRT

Jovan Krstitelj je opisao Isusa kao »Jagnje Božje koje uze na se grijehе svijeta«. (Jovan 1,29) Ovu sliku lako je mogao da razume svaki Izrailjac upoznat sa prinošenjem žrtava u Hramu i svetom istorijom zabeleženom u Starom zavetu. Avram je pokazao svoju veru da će se »Bog postarati za jagnje Sebi na žrtvu«; i Gospod se pobrinuo da životinja bude prinesena na žrtvu umesto Isaka (1. Mojsijeva 22,8.13). Izrailjci su u Egiptu žrtvovali jagnje kao simbol božanskog izbavljenja iz ropstva greha (2. Mojsijeva 12,1-13). Kasnije, kada je uspostavljena služba u Svetinji, dva jagnjeta su prinošena na žrtvu svakoga dana bez prekida: jedno ujutro i jedno uveče (2. Mojsijeva 29,38.39). Sve ove žrtve predstavljale su Mesiju, koji » kao jagnje na zaklanje vođen bi« zato što »Gospod pusti na Nj bezakonje svijeh nas«. (Isaija 53,6.7) Zato je predstavljajući Isusa kao »jagnje Božje koje uze na se grijehе svijeta« (Jovan 1,29), Jovan Krstitelj otkrio zameničku prirodu Hristove smrti.

U toku službe, Isus je u više navrata govorio o svojoj smrti, iako je učenicima bilo teško da shvate zašto mora da umre (Matej 16,21.22). Isus je postepeno objasnio njenu uzvišenu svrhu.

Koje je slike Isus upotrebio da ukaže da će umreti kao naša Zamena? Matej 20,28; Jovan 10,11.

»Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje« (Jovan 15,13); to je istina čak i ako oni ne razumeju, niti prihvataju tu žrtvu. Na krstu, Isus je prolio krv »za mnoge radi otpuštenja grijehа«. (Matej 26,28)

Važno je zapaziti da je Isus dobrovoljno predao svoj život. Kao što je Otac dao svog jedinog Sina, tako je Sin dao sopstveni život da otkupi ljudski rod. Niko Ga nije prisilo da to učini. »Niko je (dušu) ne otima od Mene, nego je Ja sam od Sebe polažem«, izjavio je Isus. (Jovan 10,18)

Čak je i Kajafa, koji je otvoreno odbacio Isusa i pokrenuo zaveru da Ga ubiju, nesvesno ukazao na Isusovu zameničku smrt (Jovan 11,49-51).

Pomislite koliko nezahvalnosti ljudski rod iskazuje prema Bogu, koji nam je sve dao u Hristu. Šta možemo da učinimo da ne upadnemo u takvu zamku? Zašto to lako može da se to dogodi, naročito kad prolazimo kroz teška vremena?

SLOBODNI OD GREHA

Bez Hrista bili smo robovi grehu, robovi rđavih poriva naše pale prirode. Živeli smo okrenuti sebi, udovoljavajući sebi, umesto da živimo na slavu Božju. Neizbežna posledica ovog duhovnog ropstva bila je smrt, zato što je plata za greh smrt.

Ali, Isus je došao da »propovjedi zarobljenima da će se otpustiti«. (Luka 4,18) Oni nisu zarobljenici u doslovnom smislu, već se nalaze u sotoninom duhovnom zarobljeništvu (vidi: Marko 5,1-20; Luka 8,1.2). Isus nije oslobodio Jovana Krstitelja iz Irodove tamnice, ali je oslobodio one koji su bili vezani lancima grešnog života, oslobodio ih je teškog tereta krivice i večne osude.

Koje veliko obećanje pronalazimo u sledećim stihovima? Jovan 8,34-36.

Upotreba reči *zaista* u 36. stihu pokazuje da postoji i lažni oblik slobode, koja zapravo navodi ljudska bića na dalju neposlušnost Bogu. Isusovi slušaoci smatrali su da im njihovo poreklo, koje potiče od Avrama, pruža nadu za slobodu. Mi smo u istoj opasnosti. Kada je spasenje u pitanju, neprijatelj želi da se oslonimo na bilo šta – na primer, naša učenja, ličnu svetost, službu Bogu – bilo šta osim Hrista. Međutim, ništa od toga, bez obzira koliko je važno bilo, nema silu da nas oslobodi od greha i njegove osude. Jedini pravi Oslobodilac je Sin, koji nikada nije bio rob grehu.

Isus se raduje kada oprašta grehe. Kada su četvorica ljudi doneli oduzetog čoveka k Njemu, znao je da je bio bolestan zbog razuzdanog života koji je vodio, ali je, takođe, znao da se pokajao. U molećivom pogledu ovog čoveka, Gospod je video čežnju njegovog srca za oprostjenjem i veru u Isusa kao jedinog Pomagača. Isus mu je nežno rekao: »Sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji.« (Marko 2,5) To su bile najlepše reči koje je taj čovek ikada čuo. Teret očaja nestao je iz njegovog uma, a mir zbog dobijenog oprostjenja ispunio je njegovo srce. U Hristu je pronašao duhovno i fizičko isceljenje.

U farisejevoj kući, žena grešnica oprala je Isusove noge svojim suzama i pomazala ih mirom (Luka 7,37.38). Primitivši negodovanje fariseja, Isus je objasnio: »Opraštaju joj se grijesi mnogi.« (Luka 7,47) Zatim se obratio njoj: »Opraštaju ti se gresi.« (Luka 7,48)

»Oprošteni su ti gresi.« Zašto su to najlepše reči koje iko od nas može da čuje?

HRISTOS NAM DAJE VEČNI ŽIVOT

Zasluzili smo da umremo zbog svojih greha. Međutim, Hristos je preuzeo naše mesto na krstu i platio smrtnu kaznu, koju smo, inače, mi trebalo da platimo. On je nevin preuzeo našu krivicu i primio našu kaznu da bismo mi grešni mogli biti proglašeni nevinima. Od Njega, umesto da umremo, primili smo večni život. U Jevanđelju po Jovanu 3,15. dato nam je to uzvišeno obećanje: »Da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« Ovo obećanje ponovljeno je na kraju šesnaestog stiha u istom poglavlju.

Neki smatraju da čak i posle prihvatanja Hrista za Spasitelja, obećanje o večnom životu postaje stvarno tek *posle* Njegovog drugog dolaska. Međutim, obećanje o spasenju izraženo je u sadašnjem vremenu: »Ko vjeruje Sina, ima život vječni.« (Jovan 3,36) Svako ko veruje u Hrista, sada »ima život vječni«, »i ne dolazi na sud« u poslednji dan, »nego je prešao iz smrti u život«. (Jovan 5,24) Čak i ako umremo i spavamo u grobu, ovaj privremeni odmor ne oduzima stvarnost večnog života.

Kada Isus postane naš Spasitelj, naš život prima potpuno novo značenje, i tada možemo da uživamo u bogatijem i punijem životu. »Ja dođoh«, izjavio je Isus »da imaju život u izobilju«. (Jovan 10,10) Umesto prolaznih ovozemaljskih zadovoljstava, koja nas ispunjavaju, ali nas u potpunosti ne zadovoljavaju, On nam nudi potpuno drugačiji život, ispunjen neiscrpnim zadovoljstvom u Njemu. Ovaj novi, obogaćeni život obuhvata celo naše biće. Isus je učinio brojna čuda da obnovi fizički život mnogim ljudima. Ali iznad svega, On je želeo da im pruži obnovljeni duhovni život, čist od greha, ispunjen verom u Njega i sigurnošću u spasenje.

Koju je metaforu Isus upotrebio da izrazi šta se dešava kada Ga neko prihvati? Šta to znači u našem svakodnevnom životu? Vidi: Jovan 6,35.47-51.

Razmislite o misli o večnom životu. Ne radi se samo o neprolaznom postojanju, već iznad svega blagoslovenom, srećnom životu, koji provodimo u zajednici punoj ljubavi sa Bogom na novoj Zemlji. Iako još uvek živimo na ovom svetu, kako možemo da počnemo da uživamo, makar delimično, u daru večnog života?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Hristos grešnikova potreba« u knjizi Elen Vajt *Put Hristu*, str. 17-22. original.

»Gledajući rassetog Otkupitelja, bolje shvatamo veličinu i značaj Žrtve koju je Veličanstvo Neba podnelo za nas. Plan spasenja proslavlja se pred nama, a pomisao na Golgotu budi u našem srcu živa i sveta osećanja. Hvala Bogu i Jagnjetu biće u našem srcu i na našim usnama; gordost i služenje svome ja ne može da napreduje u duši, koja se živo seća prizora sa Golgote.

Onaj koji prati Spasiteljevu neuporedivu ljubav, uzdići će se u mislima, očistiti srce i preobraziti karakter. Izaći će da bude svetlost svetlu, da iz njega delimično odsjajuje ova čudesna ljubav. Ukoliko više posmatramo Hristov krst, utoliko ćemo potpunije usvojiti jezik apostola koji je rekao: »A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svet, i ja svijetu.« (Galatima 6,14; Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 661. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Spasenje je dar, što znači da je besplatno. Ipak, da li ima neku cenu? Koja je cena prihvatanja tog dara i zašto je on – koja god da je cena u pitanju – tako dragocen?**
- 2. U ponedeljak smo čitali tekstove koji ukazuju da je spasenje rezultat Božjeg učinjenog prvog koraka. On čini sve napore da nas spase. Ipak, Isus je, takođe, rekao da je potrebno da tražimo Božje carstvo i Njegovu pravdu (Matej 6,33). Njegove reči »Navalite da uđete na tijesna vrata« (Luka 13,24), ukazuju da treba da tražimo spasenje. Kako ovo možemo da objasnimo?**
- 3. Kako Hristova smrt na krstu otkriva Božju pravdu? Kako, takođe, otkriva i Božju blagodat?**
- 4. Kad bismo sopstvenim naporima mogli da zaradimo večni život, dobrim delima i držanjem Zakona, šta bi to govorilo o ozbiljnosti greha? Razmislite koliko je greh strašan, kada je samo Isusova smrt mogla da ga plati.**
- 5. Religiozni Jevreji vide u Suboti predokus večnog života. Na koji način ova misao o Suboti kao predsluci večnog života ima smisla?**

KAKO POSTATI SPASEN?

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 5,27-32; 13,1-5; Matej 22,2-14; Zaharija 3,1-5; Jovan 8,30.31; Luka 14,25-27.

Tekst za pamćenje: »I kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba Sin Čovječij da se podigne. Da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,14.15)

Kada su Izrailjce počele da ujedaju zmije u pustinji, Bog je naložio Mojsiju da napravi bronzanu zmiju i postavi na štap, da bi svako koga zmija ujede mogao da pogleda u nju i ozdravi.

Kakve je isceljujuće moći mogla da ima jedna bronzana zmija? Nikakve. Izlečenje je dolazilo samo od Boga. Međutim, gledanjem u bronzanu statuu, Izrailjci su pokazivali svoju veru u Boga, koji je bio njihova jedina nada i spasenje.

Gospod je želeo da usvoje duhovnu pouku. On je promenio simbol smrti u simbol života. Ta bronzana zmija predstavljala je Hrista, koji je poneo naše grehe da bi nam omogućio spasenje. Svi verom možemo da usmerimo pogled prema Hristu podignutog na krstu i pronađemo lek od smrtonosnog ujeda stare zmije, sotone. U suprotnom, umrećemo u svojim gresima. Božja reč govori ono što je bolna istina: kao ljudska bića, mi smo grešnici kojima je potrebna milost. Ta milost nam je ponuđena u Isusu Hristu.

Ove sedmice proučavaćemo Isusova učenja o jednostavnim, korisnim koracima potrebnim za spasenje.

PREPOZNATI LIČNE POTREBE

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 5,27-32. Kako možete da prepoznate grupu kojoj pripadate?

Mnogi ljudi imaju dobro fizičko zdravlje i nije im potreban lekar. Međutim, ko je zaista duhovno zdrav? Od svih ljudi »nema nikoga dobro da tvori, nema nijednoga« (Psalam 14,3); niko nije pravedan (Rimljanima 3,10). Mi možemo da činimo dobra i moralna dela, ali ne možemo da učinimo sebe pravednima pred Bogom. Zato, govoreći da nije »došao da dozove pravednike« (Luka 5,32), Isus se obratio farisejima, koji su sebe smatrali pravednima, iako to nisu bili. Nažalost, iako su verovali da su dobri u Božjim očima, bili su duhovno slepi (Jovan 9,40.41).

Zato je prvi korak u primanju leka prepoznavanje sopstvenog grešnog stanja i potpune nesposobnosti da sami sebe izlečimo. Ali kako možemo da uvidimo svoju stvarnu potrebu ako smo slepi? Kako možemo da priznamo da smo grešnici ako nas upravo gresi sprečavaju da prepoznamo svoje pravo stanje?

Šta može da otvori naše duhovne oči da bismo mogli da prepoznamo veliku potrebu za Spasiteljem? Vidi: Jovan 16,8.

Jedini melem za oči, koji nam može pomoći da uvidimo svoje stvarno duhovno stanje jeste, Sveti Duh. Pre nego što išta može da učini za nas, On mora da nas uveri da smo grešni. On neprestano deluje na našu savest da bi u nama probudio svest o našim gresima i duboko osećanje krivice, koji u nama bude čežnju za Spasiteljem. Kada čujemo taj poziv, moramo ga poslušati, inače, pre ili kasnije, toliko ćemo otvrdnuti za uticaj Svetoga Duha da ništa neće moći da bude učinjeno za nas. Kakva zastrašujuća pomisao!

Iako je osećanje krivice često rđava pojava, kako Sveti Duh može da upotrebi krivicu u korist vašeg duhovnog rasta?

POKAJANJE

Prepoznavanje greha nije dovoljno; ono mora biti praćeno pokajanjem. Biblijsko značenje pokajanja obuhvata tri koraka: priznanje greha, žalost zbog učinjenog greha i želju da više ne grešimo. Ako samo jedan korak nedostaje, to nije pravo pokajanje. Na primer, Juda je priznao svoj greh, ali nije osećao žalost što je izdao Učitelja (Matej 27,3.4). On je bio ophrvan grižom savesti, ne pokajanjem. Njegovo priznanje proisteklo je iz straha od posledica, ne iz ljubavi prema Hristu.

Važnost pokajanja možemo da vidimo u činjenici da su Jovan Krstitelj i Isus započeli svoju službu propovedajući: »Pokajte se, jer se približi Carstvo nebesko!« (Matej 3,2; 4,17) Kasnije, kada je Isus poslao Dvanaesticu na prvo misionarsko putovanje, i oni su propovedali »da se treba kajati«. (Marko 6,12) Zatim, posle Pedesetnice, Petar je savetovao mnoštvu da učine isto (Dela 2,38; 3,19).

Obratite pažnju na snažne reči kojima je Isus naglasio sveopštu potrebu za pokajanjem da bismo mogli biti spaseni. Koju nam poruku On ovde upućuje? Vidi: Luka 13,1-5.

Isus je potvrdio da su svi ljudi grešni. Zato je i uputio ovakav poziv svojim slušaocima: »Nego ako se ne pokajete svi ćete tako izginuti.« (5. stih) Bez pokajanja, iskupljenje je nemoguće, jer odsustvo pokajanja ukazuje da ljudi odbijaju da se pokore Gospodu.

Rečeno nam je i ovo: »Dobrota Božja te na pokajanje vodi.« (Rimljanima 2,4) Šta to znači? Kocka leda može da se razbije u sitne komade, ali ti komadi i dalje će biti led. Tu istu kocku leda možemo da postavimo pored izvora toplote, i ona će se otopiti i pretvoriti u vodu. Led našeg ponosa može da se otopi samo ako smo izloženi toploti Božje dobrote i ljubavi. Zato je veoma važno da što više razmišljamo o svim dokazima Božje ljubavi prema nama koje smo doživeli.

»Mi se ne kajemo da bi nas Bog mogao zavoleti, već nam otkriva svoju ljubav da bi nas poveo na pokajanje.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 188. original)

Šta su dokazi Božje ljubavi? Šta ste videli, doživeli i naučili što vam daje snažne razloge da verujete u Njegovu dobrotu? Zašto je važno da uvek razmišljamo o tome, naročito u teškim trenucima?

VEROVATI U ISUSA

Pravo pokajanje ide ruku pod ruku sa verom u Isusa kao našeg jedinog Spasitelja. Isus je često govorio o potrebi da verujemo u Njega da bismo primili Njegove blagoslove: »Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje.« (Marko 9,23) Vera ima važnu ulogu u našem spasenju. Sotona to zna i zato ulaže sve napore da nas drži dalje od vere (Luka 8,12).

Prema Isusu, šta znači »verovati«? To je više od nejasnog osećanja da će se nešto dogoditi. To je više od umne vežbe. Vera koja spasava nije bez cilja. Naprotiv, vera ima jasan cilj: Isusa Hrista. Vera nije samo verovanje u nešto, već u Nekoga. Vera je imati poverenje u Isusa i osloniti se na Njegovu žrtvu, koju je podneo radi nas. Verovati u Isusa znači poznavati Ga, shvatiti ko je On (Jovan 6,69), i primiti Ga za ličnog Spasitelja (Jovan 1,12).

Bog je tako voleo svet da je ljudima darovao Isusa, da svako ko iskreno veruje u Njega može da ima večni život. Njegova smrt ne znači da će svi biti spasoni. Moramo biti pokriveni Njegovom pravdom. Verujući u Njega, primamo pravdu, imamo sigurnost i veliko obećanje da će nas On podignuti u poslednji dan (Jovan 6,40).

Isus je uputio reči ohabrenja ženi koja je živela grešnim životom: »Opraštaju ti se grijesi... Vjera tvoja pomože ti.« (Luka 7,48.50) Šta to znači? Da li nas naša vera spasava?

Prema Jevanđeljima, prilikom isceljivanja nekih ljudi, Isus im je uputio sledeće reči: »Vjera tvoja pomože ti.« (Matej 9,22; Marko 10,52; Luka 17,19) Govoreći to, On nije pripisivao neke isceljujuće moći njihovoj veri, koja je u stvari bila potpuno poverenje da ih Isus svojom silom može izlečiti. Sila vere ne proizlazi od osobe koja veruje, već od Boga u koga ta osoba veruje.

Zašto moramo biti pažljivi u svom shvatanju uloge vere u odnosu na molitvu, naročito kada je reč o izlečenju? Zašto je pogrešno zaključiti iz prethodnih tekstova da ako ne dođe do izlečenja posle molitava, to je zbog toga što nemamo dovoljno vere?

SVADBENO RUHO

Isus je seo ispred mnoštva ljudi i izgovorio reči koje su ih zaprepastile: »Ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, nećete ući u Carstvo nebesko.« (Matej 5,20) Malo njih bilo je tako verno u držanju slova Zakona kao što su to bili fariseji. Ipak, krenuli su pogrešnim putem zato što su svojim ponašanjem nameravali da ostave snažan utisak na ljude, a ne da ugone Bogu. Isus nas opominje da ne činimo tako (Matej 6,1).

Kako, onda, možemo biti pravedni pred Bogom? Priča o svadbenoj svečanosti pomaže nam da prepoznamo izvor istinske pravde.

Pročitajte tekst iz Jevandjelja po Mateju 22,2-14. Zašto je car želeo da svaki gost ima svadbeno ruho na svadbi? Šta ruho predstavlja? Vidi: Isaija 61,10; Zaharija 3,1-5.

Car je pripremio besplatna svadbena ruha. Gosti su neplanirano primili poziv, dok su se nalazili na raskršću, i verovatno nisu imali odgovarajuću odeću za svadbu, niti novac da je kupe. Poziv i odeća bili su carevi darovi. Jedini uslov koji je trebalo da ispune da bi mogli učestvovati u svečanosti jeste da prihvate oba dara.

Još od pada u Edemskom vrtu, svaki čovek je duhovno nag. Kada su Adam i Eva shvatili da su nagi posle iskazane neposlušnosti, pokušali su da se pokriju odećom od smokvinog lišća, koja je bila neudobna i nedelotvorna (1. Mojsijeva 3,7). Najviši stepen pravde koji čovek svojim naporima može da postigne je »kao nečista haljina«. (Isaija 64,6)

Bog nam kao u priči, daje ruho koje nam je potrebno. On je načinio odeću za Adama i Evu i obukao ih (1. Mojsijeva 3,21), što je simbol Njegove pravde koja pokriva grešnika. Gospod, takođe, nudi ruho Hristove pravde svojoj Crkvi, da se »obuče u svilu čistu i bijelu« (Otkrivenje 19,8), »koja nema mane ni mrštine, ili takvoga čega«. (Efescima 5,27) Ovo ruho je »Hristova pravednost, Njegov naukaljani karakter, koji po veri daje svima koji Ga prime za svog Spasitelja«. (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 310. original)

Zašto je od svega u šta verujemo najvažnije da shvatimo da naše spasenje potiče od ruha koje nam Hristos daje kao dar? Zašto nikada ne smemo da to zaboravimo?

SLEDITI ISUSA

Kada u veri uvidimo svoju potrebu, pokajemo se, priznamo grehe i zatražimo Hristovu pravdu za sebe, postajemo Njegovi učenici. Isus je za vreme svoje službe, uputio poziv različitim ljudima, kao što su Petar, Jakov i Jovan, da budu Njegovi učenici, poziv koji je podrazumevao da ostave sve da bi sledili Njega (Matej 4,20.22; Marko 10,28; Luka 5,28). U stvari, u Jevanđeljima glagol *slediti* postao je sinonim za »učenika«.

Koja dva činioca odlučuju u želji da postanemo Isusovi učenici? Vidi: Jovan 8,30.31.

Neki ljudi pokušavaju da razdvoje veru u Isusa od Negovih učenja, kao da je prvo važnije od drugog. Ali, Isus nije pravio takvu razliku. Za Njega, oba činioca su tesno povezana i predstavljaju temelj pravog učenja. Isusov učenik je posvećen Njegovoj ličnosti, kao i Njegovim rečima. Iako uvek postoji opasnost da počnemo više da se bavimo učenjima i formama vere i tako izgubimo Isusa iz vida, takođe moramo biti svesni da nije dobro smatrati da je verovati u Isusa sve što je važno u našem hodu sa Gospodom.

Koliko visoku cenu treba da platimo da bismo postali Isusovi učenici? Vidi: Luka 14,25-27.

Isus je koristio glagol *mrzeti* kao izraz u značenju » voleti manje«. Naporedni tekst u Jevanđelju po Mateju čini jasnijim značenje Isusovih reči: »Koji ljubi oca ili mater većma nego Mene, nije Mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego Mene, nije Mene dostojan.« (Matej 10,37) Isus mora da bude na prvom mestu u našem životu ako želimo da budemo Njegovi učenici.

Koju cenu plaćate zato što sledite Hrista i što ste Njegov učenik? Šta vaš odgovor govori o vašoj zajednici sa Gospodom?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Pokajanje«, str. 23-32. original, u knjizi Elen Vajt *Put Hristu*.

»Mi se ne možemo pokajati bez Hristovog Duha, koji će probuditi savest, kao što bez Hrista ne možemo dobiti ni oprostaj.« (Elen Vajt, *Put Hristu*, str. 26. original)

»I dok na golgotskom krstu gledamo Božje Jagnje, tajna otkupljenja počinje da se otkriva našem umu, a dobrota Božja vodi nas na pokajanje. Hristos je ispoljio neshvatljivu ljubav svojom smrću za grešnike, pa kada grešnik uvidi ovu ljubav, ona nam omekša srce, utiče na njegov um i skrušenošću nadahnjuje njegovu dušu.« (str. 26.27. original)

»Ponizno i skrušeno srce, promenjeno pravim pokajanjem, uvažava Božju ljubav i cenu Golgote; i kao što sin priznaje milostivom ocu, tako će i iskreni pokajnik izneti sve grehe pred Boga. Pisano je: 'Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprosti grehe naše, i očisti nas od svake nepravde.'« (1. Jovanova 1,9; isto, str. 41. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Mnogi pokušavaju da potisnu svoje osećanje krivice alkoholom, drogama ili ovozemaljskim uživanjima. Zašto ništa od toga ne pomaže? Kako biste pomogli nekome ko se nalazi u takvom stanju da pronađe pravo rešenje za osećanje krivice?

2. Moguće je uvideti svoje grehe bez donošenja »rodova dostojnih pokajanja«. Zašto to nije pravo pokajanje? Koji rodovi su u pitanju? Da li su to dobra dela učinjena da bi se zadobila Božja naklonost?

3. Razmislite o činjenici da je Hristova pravda besplatna, ali ne i jeftina. Iako ne moramo da platimo za nju, Gospod je morao da plati beskrajnu cenu na krstu. Razmislite o tome koliko smo grešni i koliko je greh ozbiljan, kada je bila potrebna takva »krajnja mera«, kao što je smrt Božjeg Sina, da bismo bili spaseni od posledica greha.

RASTI U HRISTU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 3,1-15; Matej 13,33; 2. Korinćanima 5,17; Jovan 15,4-10; Matej 6,9-13; Luka 9,23.24.

Tekst za pamćenje: »Odgovori Isus i reče mu: **Zaista, zaista ti kažem, ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega.**« (Jovan 3,3)

Nikodim je bio privučen Hristu, ali nije se usuđivao da Ga javno poseti. Ljubazno je pozdravio Isusa nazivajući Ga Učiteljem poslanim od Boga. Učitelj je znao da se iza tog učtivog pozdrava nalazi neko ko traga za istinom, zato, ne gubeći vreme, rekao je Nikodimu da mu nije potrebno teoretsko znanje, već duhovno obnavljanje, novorođenje.

Nikodimu je bilo teško da razume ovu misao. Kao Avramov potomak, bio je siguran da ima svoje mesto u Božjem carstvu; a još kao strogi farisej, sigurno je zaslužio i Božju naklonost, zar ne? Zašto mu je onda bila potrebna tako korenita promena?

Isus mu je strpljivo objasnio da je duhovna promena natprirodno delo Svetog Duha. Iako ne možemo da vidimo i shvatimo kako do nje dolazi, možemo da uočimo njene rodove. To zovemo obraćenjem, novim životom u Hristu.

Iako uvek treba da se sećamo Gospodnjeg poziva i obraćenja, pred nama je izazov da se svakoga dana čvrsto držimo Njega, da bi nas sve više mogao menjati u svoje obličje.

Revni hrišćanin suprotstavio se jednoj dami koja se bavila politikom i upitao je: »Da li ste se ponovo rodili?« Ljuta zbog, kako je ona smatrala, ličnog pitanja, odgovorila je: »Bilo je uspešno prvi put, hvala.«

Možda jeste bilo uspešno, ali kada ramišljamo o svojoj paloj prirodi, naše prvo rođenje nije dovoljno, bar ne za večni život. Zato se moramo »ponovo roditi«.

Pročitajte Isusov razgovor sa Nikodimom zapisan u Jevandelju po Jovanu 3,1-15. Kako je Isus objasnio šta znači biti nanovo rođen?

Nema sumnje da je Nikodim, učitelj u Izrailju, poznao Stari zavet, u kome se govori o potrebi za »novim srcem« i Božjoj spremnosti da ga stvori u nama (Psalam 51,10; Jezekilj 36,26). Isus je objasnio Nikodimu ovu istinu i kako se ona može ostvariti.

Razgovor koji je apostol Jovan zabeležio završava se Isusovim rečima, ne Nikodimovim odgovorom. On je verovatno otišao svojoj kući duboko utonuo u misli. Sveti Duh je tiho radio u njemu i posle tri godine bio je spreman da otvoreno postane Isusov učenik.

To što je neophodno da se nanovo rodimo pokazuje, bez sumnje, da je sa duhovne tačke gledišta naše prethodno rođenje nedovoljno. Novo rođenje mora biti dvostruko: vodom i Duhom. U svetlosti službe Jovana Krstitelja, Nikodimu nije bilo teško da shvati da se rođenje vodom odnosilo na krštenje vodom. Ono što je, takođe, trebalo da zna jeste da je rođenje Duhom obnavljanje srca delovanjem Svetog Duha.

Postoje sličnosti između fizičkog i duhovnog rođenja. Oba označavaju početak novog života, koji ne možemo sami sebi da podarimo, uvek neko drugi mora da nam ga daruje. Međutim, postoji važna razlika između njih: ne možemo da biramo da li želimo da se rodimo ili ne, ali duhovno rođenje možemo da biramo. Samo oni koji dozvole Svetom Duhu da stvori novo duhovno biće u njima, mogu biti, nanovo rođeni. Bog poštuje našu slobodu, i uprkos želji da nas menja, On to silom ne čini.

Setite se kako je Gospod uticao na vaše obraćenje? Nije važno da li se to dogodilo u nekim dramatičnim okolnostima ili kroz dug i neprimetan proces promene. Kako ste doživeli novorođenje?

NOVI ŽIVOT U HRISTU

Biti ponovo rođen moguće je samo delovanjem Svetog Duha. Isus je upotrebio grčku reč *pneuma*, koja znači »Duh« i »vetar«, da bi opisao proces obraćenja (Jovan 3,8). Vetar duva; niko od nas ne može da ga pokrene, usmeri ili zaustavi. Njegova velika sila je izvan ljudske moći upravljanja. Mi samo možemo da odgovorimo na njegovo delovanje, da mu se odupremo ili upotrebimo njegovu snagu u svoju korist.

Isto tako, Sveti Duh neprestano deluje u srcu svakog čoveka, i približava ga Hristu. Niko ne može da upravlja njegovom snažnom spasonosnom i obnavljajućom silom. Možemo da joj se odupremo ili da joj se priklonimo. Kada se predamo Njegovom uticaju, Sveti Duh stvara u nama novi život.

Da li možemo da znamo da li smo doživeli novorođenje? *Da*. Duh deluje neprimetno, ali su rezultati Njegovog delovanja vidljivi. Naši bližnji primetiće da je Isus stvorio novo srce u nama. Duh uvek deluje tako da unutrašnja promena koju čini u nama bude ispoljena u svakodnevnom životu. Kao što je Isus rekao: »Po rodovima njihovijem poznaćete ih.« (Matej 7,20)

Novi život u Hristu nije popravljen život sa nekoliko vidljivih promena. On nije preinačavanje ili poboljšanje starog života, već potpuna promena.

**Šta sledeći tekstovi govore o tome šta će novo rođenje ostvariti u nama?
Titu 3,5-7; 2. Korinćanima 5,17; Galatima 6,15.**

Preko delovanja Svetog Duha, Hristos usađuje u nas nove misli, osećanja i pobude. On budi našu savest, menja naš um, pokorava svaku nesvetu želju i ispunjava nas nebeskim mirom. Iako promene ne nastupaju odmah, tokom vremena postajemo nova stvorenja u Hristu. Moramo da postanemo, zato što ovakvi kakvi smo rođenjem nismo pravi pred Bogom.

Razmislite o svom životu u poslednja dvadeset četiri časa. Do koje mere su vaši bližnji prepoznali Hrista u vašim rečima, stavovima i delima? Molite se za one crte karaktera koje i dalje treba da se menjaju delovanjem Svetog Duha.

PREBIVANJE U HRISTU

Snažan duhovan život moguć je samo ako se stalno oslanjamo na Hrista. Isus je upotrebio sliku loze da nas pouči kako to da postignemo. »Ja sam Čokot, a vi loze«, rekao je Isus (Jovan 15,5). U Starom zavetu, Izrailj je opisan kao čokot koji je Gospod zasadio (Isaija 5,1-7; Psalam 80,8.9; Jeremija 2,21), ali Isus naziva Sebe »pravim Čokotom« (Jovan 15,1) i poziva svoje sledbenike da se sjedine sa Njim, kao što su loze povezane sa čokotom.

**Šta iz ovih tekstova možemo da naučimo o stalnom prebivanju u Hristu?
Vidi: Jovan 15,4-10.**

Loza koja je nedavno odvojena od čokota može da izgleda sveže neko vreme, ali će se sigurno osušiti i uginuti, jer je odvojena od izvora života. Na isti način, možemo da primimo život samo u zajednici sa Hristom. Da bi bila uspešna, ova zajednica mora da se održava. Vreme za molitvu i proučavanje u jutarnjim časovima je veoma važno, ali naša veza sa Gospodom mora da se nastavi i u toku dana. Prebivanje u Hristu znači neprestano težiti Njemu, tražiti Njegovo vođstvo, moliti se za snagu da živimo po Njegovoj volji i da nas ispuni svojom ljubavlju.

Jedna od najvećih zamki ogleda se u pokušaju da živimo hrišćanskim životom nezavisno od Gospoda. »Bez Mene ne možete činiti ništa.« (Jovan 15,5) Bez Njega ne možemo se odupreti nijednom iskušenju, ne možemo nadvladati nijedan greh ili razviti karakter u skladu sa Njegovim obličjem. Možemo da napredujemo u novom duhovnom životu samo pomoću stalne povezanosti sa Hristom.

Čitajući Reč i razmišljajući o njoj, mi smo nahranjeni i osnaženi. »Riječi koje vam Ja rekoh duh su i život su.« (Jovan 6,63) Čuvane u našem srcu i umu, ove reči nadahnuće naše molitve tako da ćemo ostati u dodiru sa Gospodom. Iako nas »brige ovoga svijeta« (Marko 4,19) lako mogu odvratiti, moramo uložiti istrajne napore da prebivamo u Isusu.

**Koje su najveće prepreke koje vas sprečavaju da stalno prebivate u Hristu?
Koje korake možete preduzeti da biste ih uklonili ili prevazišli?**

MOLITVA

Pored proučavanja Biblije, molitva je veoma važna u našem nastojanju da prebivamo u Hristu i duhovno rastemo. Čak je i Isusu bila potrebna molitva u težnji da se sjedini sa Ocem. Ostavio nam je primer molitvenog života. Molitva je obeležila najvažnije trenutke u Njegovom životu. Molio se prilikom krštenja. Često se molio na usamljenim mestima pre svitanja ili na gori posle zalaska Sunca. Ponekad je provodio celu noć u molitvi, kao kada je izabrao dvanaest učenika. Molio se da vaskrsne Lazara. Čak Ga ni krst nije odvratio od molitve.

Ako »zna Otac vaš šta vam treba prije molitve vaše« (Matej 6,8), zašto je potrebno da Mu u molitvi iznesemo svoje potrebe? Zato što kroz molitvu, učimo da se oslobodimo svoga ja i postanemo zavisni od Njega.

Isusovo obećanje glasi: »Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.« (Matej 7,7) Iako ne treba da mislimo da ćemo ostaviti dubok utisak na Njega beskrajno dugim molitvama (Matej 6,5-9), treba da budemo istrajni u molitvi, da se uhvatimo za Njegova obećanja (Jovan 15,7; 16,24) bez obzira na sve.

Kako različiti delovi molitve Oče naš mogu da nam pomognu da rastemo u Hristu? Vidi: Matej 6,9-13.

Isus je naš Posrednik na Nebu. Zato nam je naložio da Ocu upućujemo molitve u Njegovo ime. »Zaista, zaista vam kažem da što god uzistete u Oca u ime Moje, daće vam.« (Jovan 16,23) Hristos je učio da postoje određeni uslovi da bi se ovo predivno obećanje ispunilo. Treba da verujemo da Bog može da odgovori na naše molitve (Matej 21,22). Stav opraštanja prema našim blišnjima, takođe, je potreban (Marko 11,25). Međutim, najvažnije je da naša volja uvek treba da bude potčinjena Očevoj volji (Matej 6,10; Luka 22,42). Bilo kakvo »odlaganje« u odgovoru na molitvu ne treba da nas obeshrabri; naprotiv, treba uvek da se molimo i nikada da ne odustajemo (Luka 18,1).

Molbu »Gospode, nauči nas moliti se« (Luka 11,1), uvek treba da upućujemo Bogu, bez obzira koliko je vremena proteklo otkako smo prihvatili Hrista za svog Spasitelja. U kome delu vašeg molitvenog života i dalje treba da rastete milošću Božjom?

SVAKODNEVNO UMIRANJE STARE PRIRODE

Neobično je saznanje da samo ako umremo možemo zaista živeti. Kada se krstimo, umiremo (tako bi trebalo) svojoj staroj prirodi i ustajemo u novi život. Bilo bi divno da je stari grešan čovek zauvek umro kada smo prilikom krštenja uronjeni u vodu. Pre ili kasnije, međutim, svi otkrivamo da su naše stare navike i sklonosti još uvek žive i da se bore da ponovo preuzmu kontrolu u našem životu. Posle krštenja, naša stara priroda mora stalno iznova da umire. Zato je Isus povezao hrišćanski život sa krstom.

Šta znače stihovi u Jevanđelju po Luki 9,23.24?

Mnogi smatraju da je krst koji moraju da nose teška bolest, nepovoljne životne okolnosti ili trajna onesposobljenost. Iako je sve ovo veoma strašno, značenje Isusovih reči ide još dalje. Uzeti krst znači odricati se sebe svakoga dana. Ne ponekad, već svakoga dana; ne samo deo nas, već celo naše biće.

Hrišćanski život je krstoliki život. »S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos.« (Galatima 2,19.20) U starom svetu, oni koji su bili razapeti, nisu odmah umirali. Obično su patili mnogo časova, ponekad nekoliko dana, dok su visili na krstu. Naša stara priroda, iako je razapeta, bori se da preživi i side sa krsta.

Nije lako odreći se sebe. Naša stara priroda okleva, naš stari čovek ne želi da umre. Osim toga, mi ne možemo sebe prikovati na krst. »Niko nije u stanju da se potpuno oslobodi stare prirode. Mi se jedino možemo osloniti na Hrista da to delo dovrši u nama. Onda će jezik naše duše progovoriti: Gospode, uzmi moje srce, jer ti Ga ne mogu dati! Ono je Tvoje vlasništvo. Sačuvaj ga od pokvarenosti, jer ga ne mogu sačuvati za Tebe! Spasi me uprkos meni samome, mojoj slaboj, nehrišćanskoj, staroj prirodi! Oblikuj me, promeni me, podigni me u čistu i svetu nebesku atmosferu tako da tvoja bogata ljubav može poteći kroz moju dušu!«

»Ovo odbacivanje stare čovekove prirode ne događa se samo na početku njegovog hrišćanskog života. Ono se mora iznova događati, na svakom koraku čovekovog napredovanja prema Nebu... Jedino upornim odbacivanjem stare prirode, stalnim oslanjanjem na Hrista, možemo spokojno nastaviti svoj hod putem koji vodi u Nebo.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 159.160. original) Moramo se svakodnevno predavati Gospodu.

Kada ste poslednji put umrli sebi? Šta vam vaš odgovor govori u svetlosti današnje pouke?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Posvećenje«, str. 43-48. original, u knjizi Elen Vajt *Put Hristu*; »Nikodim«, str.167-177. original, u knjizi *Čežnja vekova*.

»Borba sa samim sobom je najveća borba koja je ikada vođena. Lično predanje, predanje svega Božjoj volji, pokreće borbu; ali duša pre nego što doživi obnovu u svetosti, mora da se pokori Bogu.« (Elen Vajt, *Put Hristu*, str. 43. original)

»Ne možemo zadržati staru prirodu i biti ispunjeni Božjom puninom. Moramo se osloboditi starog ja. Ako na kraju zadobijemo Nebo, to će se dogoditi samo odbacivanjem stare prirode i prihvatanjem Hristovog uma, duha i volje.« (Elen Vajt, *In Heavenly Places*, str. 155)

»Kada Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život. Grešne misli se odbacuju, rđava dela napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mesto gneva, zavisti i svade. Radost zauzima mesto žalosti, a lice odsjajuje nebeskom svetlošću... Blagoslov dolazi onda kada se duša verom pokorava Bogu. Tada sila nevidljiva za ljudsko oko, stvara novo stvorenje po Božjem obličju.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 173. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Na osnovu sopstvenog iskustva, šta znači prebivati u Hristu? Kako održavanje zajednice sa Isusom utiče na vaš život? Šta se dešava kada ne održavate tu zajednicu?**
- 2. Ko se nije suočio sa pitanjem molitava koje nisu uslišene? Kako održavate veru u Boga i Njegova obećanja kada ne dobijete odgovor kakav želite? Šta uvek moramo imati na umu u takvim okolnostima?**
- 3. Zašto smo pozvani da se svakoga dana odričemo sebe i svoje stare prirode? Ako se ne odreknete sebe, ako dozvolite starom ja da upravlja vašim mislima i delima, kakav to uticaj ima na vaš život? Da li će tada vaš život, na bilo koji način, da podseća na život našeg Učitelja?**

ŽIVETI KAO HRISTOS

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 9,36; Marko 10,21; Luka 10,30-37; Matej 25,31-46; Luka 6,32-35; Jovan 15,4-12.

Tekst za pamćenje: »Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.« (Jovan 13,34)

Nasuprot mišljenju mnogih, zapovest da volimo svoje bližnje nije novo učenje iz Novog zaveta. Bog je već u Starom zavetu dao zapovest svom narodu da »ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga« (3. Mojsijeva 19,18), i da »ljubi (došljake) kao sebe samoga«. (3. Mojsijeva 19,34)

Zašto je, onda, Isus rekao: »Novu vam zapovest dajem«? Novina u Isusovim poukama je postavljeno novo merilo: »Kao što Ja ljubim vas.« Pre Hristovog utelovljenja, ljudi nisu u potpunosti shvatali Božju ljubav. Svojim nesebičnim životom i smrću, Isus je pokazao pravo i duboko značenje ljubavi.

»Ljubav je prožimala sve što je Hristos činio. On je došao da zagrli svet rukama svoje ljubavi... Mi treba da sledimo Njegov primer, On treba da bude naš Uzor, sve dok ne budemo imali istu ljubav za druge kakvu je On pokazao prema nama.« (Elen Vajt, *Our Father Cares*, str. 27)

Dok ove sedmice budemo razmišljali o Isusovom životu ispunjenom nežnošću, saosećanjem, obzirom i milosrđem, neka Njegovo božansko načelo ljubavi, koje je obeležje pravog hrišćanstva, dotakne naše srce i promeni ga.

Su

Proučiti
celu
pouku

KAKO JE ISUS ŽIVEO?

Uprkos stalnim i žestokim sotoninim napadima, Isus je živeo nesebičnim životom, služeći drugima ljubavlju. Druge je uvek stavljao na prvo mesto, ne Sebe. Od detinjstva do krsta, pokazivao je stalnu brigu i želju da služi drugima. Njegove nežne ruke uvek su bile spremne da odagnaju ljudsku patnju. S ljubavlju je brinuo za one koje je društvo malo cenilo, kao što su bili deca, žene, stranci, gubavci i carinici. On »nije došao da Mu služe, nego da služi«. (Matej 20,28) Zato »prođe čineći dobro i iscjeljujući sve koje đavo bješe nadvladao«. (Dela 10,38) Saosećanje i milosrđe koje je pokazivao u zanimanju za dobro drugih bilo Mu je važnije od zadovoljavanja ličnih fizičkih potreba za hranom i odmorom. Čak i dok je visio na krstu, više je brinuo za majku nego što je obraćao pažnju na sopstvene patnje (Jovan 19,25-27).

Šta iz tekstova u Jevanđelju po Mateju 9,36; 14,14; 15,32. možemo da naučimo o Isusovom stavu prema ljudima?

Isus je bio osetljiv za potrebe ljudi, i iskreno se starao o njima. Njegovo srce pokrenuto saosećanjem približilo se velikom mnoštvu, među kojima su mnogi bili umorni i klonuli. Sa saosećanjem prilazio je bespomoćnima, kao što su bila dva slepa čoveka u blizini Jerihona (Matej 20,34), gubavac koji Ga je molio za pomoć (Marko 1,40.41) i udovica koja je izgubila svog sina jedinca (Luka 7,12.13).

**Kojim načelom se Isus rukovodio, kada se susretao sa različitim ljudima?
Vidi: Marko 10,21. i Jovan 11,5.**

Svako delo milosrđa, svako čudo, svaka reč koju je Isus izgovorio bili su nadahnuti Njegovom beskrajnom, istrajnom i stalnom ljubavlju. Na kraju Svog života, jasno je pokazao učenicima da ih »do kraja ljubi«. (Jovan 13,1) Svojom smrću na krstu, pokazao je celom svemiru da nesebična ljubav pobeđuje sebičnost. U svetlosti Golgote, jasno je da je načelo požrtvovane ljubavi jedini pravi temelj života na Zemlji i na Nebu.

**»Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje.« (Jovan 15,13) Šta to znači u svakodnevnom, praktičnom životu?
Kako neko iz dana u dan može tako da čini?**

VOLETI SVOJE BLIŽNJE

Živeti kao Isus znači pokazivati istu ljubav kakvu je On pokazivao. On je tu ljubavi prikazao u priči o milostivom Samarjaninu (Luka 10,30-37), koju je ispričao u razgovoru sa zakonikom. Zakonik je ukratko opisao našu dužnost prema Bogu i bližnjima: »Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom i bližnjega svojega kao samoga sebe.« (Luka 10,27) Zakonik je dobro poznao Sveto pismo (napamet je naveo stihove iz 5. Mojsijeve 6,5. i 3. Mojsijeve 19,18), ali sigurno se osećao krivim što nije pokazivao ljubav prema bližnjima. U pokušaju da opravda sebe, upitao je Isusa: »A ko je bližnji moj?« (Luka 10,29)

Prema Isusovim rečima, ko je naš bližnji? Kakve pouke možemo izvući iz priče o milostivom Samarjaninu? Vidi: Luka 10,30-37. Kako se zapovest »Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe« odnosi na zlatno pravilo? Matej 7,12.

Na pitanje: »A ko je bližnji moj?« Isus je u suštinski odgovorio da je naš bližnji svaka osoba kojoj je potrebna naša pomoć. Zato, umesto da pitamo: »Šta moj bližnji može da učini za mene«, treba da pitamo: »Šta mogu da učinim za svog bližnjeg?«

Isus je otišao mnogo dalje od uobičajenog shvatanja ovog pravila u ondašnje vreme: »Ne čini drugima ono što ne želiš da čine tebi?« Iznoseći ga u potvrdnom obliku, On ne samo da je ukazao šta ne treba da činimo, već šta moramo da činimo. Posebno treba da upamtimo da nam ovo načelo ne govori da se odnosimo prema drugima kao što se oni odnose prema nama. Lako je biti ljubazan prema onima koji su ljubazni prema nama, ili neljubazni prema onima koji su neljubazni prema nama; većina ljudi čini tako. Umesto toga, naša ljubav prema bližnjima nikada ne treba da zavisi od njihovog odnosa prema nama.

Setite se primera kada se neko rđavo ophodio prema vama. Kako ste se vi zauzvali prema njemu? Šta nas Hristov primer i Njegov odnos prema onima, koji su loše postupali prema Njemu, uči o tome kako možemo da imamo bolji odnos sa onima koji se ljubazno ne ophode prema nama?

Šta je osnovna poruka teksta iz Jevanđelja po Mateju 25,31-46?

U poslednji dan mnogi će se iznenaditi. Oni sa desne strane Sinu Čovečijem nikada nisu ni pomislili da će njihovo iskazivanje nesebične ljubavi biti tako presudno. Hristos ih neće pohvaliti za snažne propovedi koje su održali, koristan rad koji su obavili, ili velikodušnu novčanu pomoć koju su dali. Hristos će ih primiti u Nebo zbog malih znakova brige i pažnje učinjenih najmanjima između Njegove braće.

Oni sa Njegove leve strane, takođe, će biti iznenađeni zbog Božje presude. Neki od njih će reći: »Gospode, Gospode, nijesmo li u ime Tvoje prorokovali, i Tvojijem imenom đavole izgonili, i Tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili?« (Matej 7,22) Iako su to dela koja je poželjno činiti, bez ljubavi ona su bezvredna. Ti ljudi su se izjašnjavali da služe Hristu, ali Gospod ih nikada nije upoznao (Matej 7,23), zato što nikada nisu stvarno voleli Njega i Njegovu braću. Oni u svom životi nisu primenili načela prave vere (Jakov 1,27).

Postoje različita tumačenja o tome ko su Njegova najmanja braća (Matej 25,40). Važno je da odredimo ko su oni da bismo prepoznali veličinu naše hrišćanske odgovornosti. Neki tvrde da su Isusova »najmanja braća« apostoli i drugi hrišćanski misionari. Svoje gledište potkrepljuju stihovima iz Jevanđelja po Mateju 10,40-42. i zaključuju da sudbina svih ljudi zavisi od njihovog odnosa prema hrišćanskim misionarima. Drugi tvrde, na osnovu teksta iz Jevanđelja po Mateju 12,48.49.50. da su Isusova »najmanja braća« Njegovi sledbenici uopšte. Nema sumnje da su svi Isusovi učenici Njegova braća; ali izgleda da Isusove reči imaju još šire značenje. Hristos »se poistovećuje sa svakim detetom iz ljudske porodice... On je Sin Čovečiji i zato brat svakom Adamovom sinu i kćeri«. (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 638. original)

Setite se trenutka u kome vam je pomoć bila preko potrebna, i neko vam je pritekao u pomoć. Šta vam je ta pomoć značila u trenucima patnje i bola? Kako vam je to iskustvo pokazalo zašto je važno da budemo spremni da pomognemo drugima koliko god je to u našoj moći?

VOLETI SVOJE NEPRIJATELJE

Najveći dokaz iskrenog hrišćanstva je pokazivanje ljubavi prema neprijateljima. Isus je uspostavio ovo visoko merilo u suprotnosti sa vladajućim mišljenjem iz svog vremena. Iz zapovesti »ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga« (3. Mojsijeva 19,18), mnogi su zaključili nešto što Gospod nikada nije rekao, niti je bila Njegova namera: *mrzite svoje neprijatelje*. Naravno, to ne nalazimo u samom tekstu.

Prema Hristu, kako možemo pokazati ljubav prema neprijateljima? Vidi: Luka 6,27.28.

Neprijatelj može pokazati neprijateljstvo na tri načina: neprijateljskim stavom (»mrze vas«), rđavim rečima (»kunu vas«) i zloupotrebom (»iskorišćavaju vas iz zlobe i kinje vas«). Hristos nas poučava da na ovaj trostruki izraz neprijateljstva odgovorimo sa tri vida ispoljavanja ljubavi: činjenjem dobrih dela (»činite dobro onima koji na vas mrze«), lepim rečima (»blagosiljajte« ih) i posredovanjem za njih kod Boga (»molite se« za njih). Hrišćanski odgovor na neprijateljstvo je »nadvladaj zlo dobrim«. (Rimljanima 12,21)

Zapazite: Isus prvo zahteva da volimo svoje neprijatelje, a onda, kao rezultat toga, da tu ljubav pokažemo dobrim delima, ljubaznim rečima i posredničkom molitvom. Bez nadahnuća nebeske ljubavi, ta dela, reči i molitve biće uvredljiva i licemerna krivotvorina pravog hrišćanstva.

Kakve razloge je Isus naveo da bi objasnio zašto moramo da volimo svoje neprijatelje? Vidi: Luka 6,32-35.

Da bi nam pomogao da shvatimo ovu uzvišenu zapovest, Gospod je upotrebio tri obrazloženja. Kao prvo, treba da se izdignemo iznad niskih merila koja postoje u ovom svetu. Čak i grešnici vole jedni druge, čak i zločinci pomažu jedni drugima. Ako nas služenje Hristu ne uzdigne da uzvišenije živimo i volimo, nego što su vrline dece ovoga sveta, kakva je onda korist te službe? Kao drugo, Bog će nas nagraditi zato što volimo svoje neprijatelje. Iako ne pokazujemo ljubav radi nagrade, On će nam je milostivo dati. I treće, ta vrsta ljubavi je dokaz naše bliske zajednice sa nebeskim Ocem, koji je »blag i neblagodarnima i zlima«. (Luka 6,35)

KAKO ŽIVETI KAO ISUS?

Isusova učenja postavila su zaista uzvišeni ideal nesebičnog života ispunjenog ljubavlju, da se većina od nas zbog toga oseća obeshrabreno i potišteno. Kako možemo mi, koji smo sebični po prirodi, nesebično voleti svoje bližnje? Štaviše, da li je moguće da volimo svoje neprijatelje? Sa ljudske tačke gledišta to je potpuno nemoguće.

Međutim, Gospod nikada ne bi tražio od nas da volimo i služimo onima koji su neljubazni i ispunjeni mržnjom, a da nam ne pruži ono što je neophodno da bismo to mogli da postignemo. »Taj ideal nije takav da ga mi ne bismo mogli postići. U svakoj zapovesti ili nalogu koji Bog daje, nalazi se obećanje, najpouzdanije obećanje, koje se krije u zapovesti. Bog se pobrinuo da možemo postati slični Njemu, i On će to i postići sa svima onima koji svojom izopačenom voljom ne ometu delovanje Njegove blagodati.« (Elen Vajt, *Misli sa Gore blagoslova*, str. 76. original)

Koje obećanje se krije u zapovesti da ljubimo svoje neprijatelje? To je uverenje da je Bog dobar i milostiv prema onima koji su nezahvalni i zli (Luka 6,35.36), među kojima smo i mi. Mi možemo da volimo svoje neprijatelje zato što je Bog prvo pokazao ljubav prema nama, uprkos činjenici da smo bili Njegovi neprijatelji (Rimljanima 5,10). Kada svakoga dana iznova prihvatamo Njegovu žrtvu na krstu, koju je iz ljubavi podneo zbog nas, Njegova nesebična ljubav ispuniće naš život. Što više uviđamo i doživljavamo Gospodnju ljubav usmerenu nama, ona će još više poteći od nas prema drugima, čak i prema našim neprijateljima.

Kakva veza postoji između prebivanja u Hristu, Njegove ljubavi i ljubavi prema našim neprijateljima? Vidi: Jovan 15,4-12.

Naša svakodnevna potreba nije samo da iznova prihvatamo Hristovu smrt podnetu za nas, već da svoju volju podredimo Njegovoj i da prebivamo u Njemu. Kao što Isus nije tražio da ispuni svoju volju, već Očevu (Jovan 5,30), tako i mi treba da zavisimo od Njegove volje, jer bez Njega, ne možemo ništa činiti.

Kada svakoga dana donesemo odluku da predamo sebe Isusu, On će živeti u nama i kroz nas. Zato »ja više ne živim, nego živi u meni Hristos« (Galatima 2,20), koji menja naše sebične stavove u nesebičan život ispunjen ljubavlju.

Pročitajte ponovo tekst u Jevanđelju po Jovanu 15,4-12. O kakvoj radosti Isus ovde govori ? Kako možemo da doživimo radost koja proizlazi iz služenja Njemu, čak i kad nas trenutne okolnosti ne čine srećnima?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja u knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova*: »Milostivi Samarjanin«, str. 497-505. original; »Jednome od ove moje najmanje braće...«, str. 637-641. original.

»Svuda oko nas žive jadne, napaćene duše kojima su neophodne reči saosećanja i ruke pomoćnice. Ima udovica kojima je potrebno naše saosećanje i naša pomoć. Ima siročića koje je Hristos preporučio svojim sledbenicima kao svoje štitenike... Oni su pripadnici Božjeg velikog domaćinstva, i hrišćani, kao Božji pristavi, odgovorni su za njih. On kaže: 'Duše ću njihove tražiti iz vaših ruku!'« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 386.387. original)

»Božje odobravanje ne osvajamo obimom posla koji radimo, već ljubavlju i vernošću kojom ga obavljamo.« (Elen Vajt, *In Heavenly Places*, str. 325)

ZA RAZGOVOR:

1. Na prvi pogled izgleda da nas priča o ovcama i kozama uči da se spasenje dobija delima; odnosno, što više dobrih dela činimo, veći su nam izgledi da uđemo u Božje carstvo. Ali iznenađenje spasenih ukazuje da oni nisu pokazivali ljubav da bi stekli određene zasluge. Isus je jasno učio da je večni život ishod vere u Njega (Jovan 3,15; 6,40.47; 11,25.26). Iskrena dela ljubavi proističu iz vere i ljubavi prema Bogu (Galatima 5,6). Ta dela su dokaz, ne razlog, spasenja. Kako možemo u isto vreme da se trudimo da činimo dela ljubavi i da ne pomislimo da time možemo da zaradimo pravo na Nebo? Zašto uvek moramo da pravimo razliku između rodova spasenja i načina za njegovo postizanje?

2. Jedno je voleti »neprijatelj« kada su u pitanju samo dosadne i neljubazne osobe; kao što su neprijatne kolege, grubi poznanici ili nezahvalni susedi. I to je veoma teško. Ali šta je sa pravim neprijateljima, ljudima koji su vam učinili nešto nažao ili koji nameravaju da učine nažao vama ili vašoj porodici? Kako možemo da ih volimo?

3. Ljudi mogu da uđu u rasprave sa nama o našoj teologiji, učenjima ili načinu života. Ali, ko može da vam prigovori zbog nesebične, iskrene ljubavi? Nesebična ljubav otkriva silu koja prevazilazi racionalne ili logične tvrdnje. Kako možemo da naučimo da izrazimo ovu ljubav, bez obzira na cenu?

CRKVA

8. Biblijska doktrina

Od 16. do 22. avgusta

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 5. Mojsijeva 32,4; Psalam 28,1; Jovan 17; Jovan 15,1-5; Matej 7,1-5; Matej 5,23.24; 18,15-18.

Tekst za pamćenje: »Ne molim pak samo za njih, nego i za one koje Me uzvjeruju njihove riječi radi. Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao.« (Jovan 17,20.21)

Koreni Hrišćanske crkve potiču još iz vremena Adama, Avrama i sinova Izrailjevih. Gospod je pozvao Avrama, a kasnije i Izrailjce, da uđu u zavetni odnos sa Njim, da bi blagoslovio svet preko njih. U nastavku svete istorije, taj zavetni odnos bio je uspostavljen sa Crkvom.

Crkvu nisu zasnovali apostoli ili neki drugi ljudi. Za vreme svoje službe, Hristos je lično izrazio svoju nameru da osnuje svoju Crkvu: »Sazidaću Crkvu svoju.« (Matej 16,18) Crkva duguje svoje postojanje Isusu Hristu. On je njen Osnivač.

Prema Jevandeljima, Isus je izgovorio reč *crkva* samo tri puta (Matej 16,18; 18,17). Međutim, to ne znači da se On nije bavio tom temom. U stvari, On je iznosio veoma važne ideje u vezi sa Crkvom. Ove sedmice usredsredićemo se na dve glavne ideje: osnivanje Crkve i njeno jedinstvo.

Su

Proučiti
celu
pouku

Isus je rekao: »Na ovome kamenu sazidaću Crkvu svoju.« (Matej 16,18) Ko je kamen (*petra-stena* na grčkom) na kome je Crkva izgrađena? Neki tumači veruju da je apostol Petar ta stena (u Vukovom prevodu kamen). Oni tvrde da je Gospod upotrebio igru reči između *Petar* i *stena* (*petros* i *petra* na grčkom) – igra koja je verovatno bila jasnija na aramejskom jeziku, koji je Isus sigurno koristio. Međutim, činjenica je da niko sigurno ne zna tačnu upotrebu reči u Isusovoj izjavi na aramejskom. Imamo samo tekst na grčkom koji je apostol Matej zapisao, koji pravi razliku između *Petros* (kamen) i *petra* (stena), razliku koju ne treba zanemariti.

Postoje dobri razlozi koji potvrđuju da se reč *petra* odnosi na Hrista. Tekst u kome je zabeležena Isusova izjava (Matej 16,13-20) usredsređuje se na Hristov identitet i misiju, ne Petrovu. Pored toga, Isus je prethodno upotrebio sliku građenja na steni, jasno poistovećujući stenu sa Sobom i svojim učenjima (Matej 7,24.25).

Koje je simbolično značenje reči »stena« u Starom zavetu? 5. Mojsijeva 32,4; Psalam 28,1; 31,2.3; 42,9; 62,2; Isaija 17,10.

Kada su Petar i drugi apostoli čuli Isusa kako govori o gradnji Crkve na steni, protumačili su tu sliku u skladu sa njenim značenjem iz Starog zaveta – naime, radi se o simbolu koji predstavlja Boga.

Petar je lično potvrdio da je Hristos »Kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla«. (Dela 4,11) Primenio je izraz stena na Hrista kao temelj Crkve (1. Petrova 2,4-8). Dok je hrišćane upoređivao sa »živim kamenjem«, primenio je izraz *stena* samo za Hrista. U Bibliji nijedan čovek nije nazvan *petra*, osim Isusa.

Apostol Pavle je, takođe, koristio izraz *petra* kada je govorio o Isusu (Rimljanima 9,33; 1. Korinćanima 10,4) i jasno je izjavio da »temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos.« (1. Korinćanima 3,11) Zato, zaključujemo da je Apostolska crkva jednodušno razumela da je Isus Hristos lično *petra* na kome je izgrađena Crkva, a da su svi proroci i apostoli, uključujući i Petra, prvi red živog kamenja ugrađenog u crkvenu duhovnu građevinu (Efescima 2,20).

Zašto je važno znati da je Crkva, koja nekada izgleda slaba, osnovana na Hristu?

HRISTOVA MOLITVA ZA JEDINSTVO

Bio je četvrtak. Pala je noć. Nakon Poslednje večere, Isus i učenici krenuli su prema Maslinskoj gori. Isus se zaustavio u Getsimaniji i uputio molitvu za Sebe, svoje učenike i sve koji će kasnije poverovati u Njega preko propovedanja apostola. Iako je patnja na krstu bila pred Njim, On nije brinuo za Sebe, već za svoje učenike. U Jevanđelju po Jovanu 17. poglavlju zabeležena je Isusova najduža posrednička molitva zapisana u Bibliji. Ohrabruje pomisao da se molio za sve koji veruju u Njega, uključujući i svakoga od nas.

Pročitajte 17. poglavlje u Jevanđelju po Jovanu. Kakva je bila Isusova glavna molba za one koji veruju u Njega? Posebno obratite pažnju na stihove 21-23.

Jedinstvo je veoma važno za život Crkve. Možemo uvideti njenu važnost u tome što je Hristos četiri puta ponovio svoju žarku želju da Njegovi sledbenici budu jedno (Jovan 17,11.21-23). U tim posebnim, poslednjim trenucima, Gospod je mogao da se moli za mnoge druge veoma značajne i neophodne vrednosti. Umesto toga, On se u molitvi usredsredio na jedinstvo vernika. Znao je da će najveća opasnost za Crkvu biti duh suparništva i podele.

Isusova molba se ne odnosi na jednolikost, već na međusobno jedinstvo slično Njegovom odnosu sa Ocem. On i Otac su dve ličnosti, odvojene jedna od druge, sa drugačijim ulogama. Ipak, oni su jedno po prirodi i nameri. Isto tako, svi mi smo drugačije naravi, porekla, sposobnosti i uloga, ali svi treba da budemo ujedinjeni u Isusu Hristu.

Ova vrsta jedinstva se ne dešava neusiljeno. Da bismo je postigli, moramo u potpunosti da prihvatimo Hristovo vođstvo u našem životu. Moramo da oblikujemo svoj karakter i predamo svoju volju Njegovoj.

To jedinstvo nije cilj samo po sebi. Ono je svedočanstvo koje treba da nadahne svet da veruje u Hrista kao Spasitelja poslanog od Oca. Sklad i jedinstvo među različitim ljudima je najsnažnije svedočanstvo da je Bog poslao svog Sina da spase grešnike. To je neoporivi dokaz Hristove spasonosne i preobražavajuće sile. Mi imamo prednost da budemo Njegovi svedoci.

Mnogo puta je jedinstvo ugroženo ničim drugim do sebičnošću. Kako možemo biti sigurni da nismo krivi za ugrožavanje jedinstva?

HRISTOVA BRIGA ZA JEDINSTVO

Šta je osnova jedinstva za koje se Isus molio misleći na svoju Crkvu? Vidi: Jovan 17,23; 15,1-5.

»Vi u Meni, i Ja u vama« (Jovan 14,20) izražava blisku zajednicu koju treba da imamo sa Isusom. Njegovo prisustvo u našem srcu stvara jedinstvo. On u naš život unosi dve vrednosti koje su neophodne za jedinstvo: Božju reč i Božju ljubav.

Ako imamo blisku zajednicu sa Isusom, držaćemo Njegovu reč, koja je u stvari Očeva reč (Jovan 14,24; 17,8.14). Isus je »Istina« (Jovan 14,6), i Očeva reč je »istina« (Jovan 17,17). Jedinstvo u Isusu znači jedinstvo u Božjoj reči. Da bismo postigli takvo jedinstvo, treba da se složimo oko istine onako kako je predstavljena u Božjoj reči. Bilo kakav pokušaj da postignemo jedinstvo bez oslanjanja na biblijska učenja osuđen je na propast.

Gospod, takođe, želi da Njegovi sledbenici budu ujedinjeni pravom ljubavlju. Ako imamo blisku zajednicu sa Isusom, imaćemo savršenu ljubav kakvu je Otac imao prema Sinu (Jovan 17,26). Ta ljubav nije trenutno osećanje, već živo i trajno načelo delovanja. Da bismo imali pravu ljubav, moramo se manje oslanjati na sebe, a više na Isusa. Naš sebični ponos mora umreti, a Isus mora da živi u nama. Tada ćemo iskreno voleti jedni druge, stvarajući savršeno jedinstvo za čije se ostvarenje Isus molio.

»Kada su oni koji tvrde da veruju u istinu, posvećeni istinom, kada upoznaju Hrista, Njegovu krotost i poniznost, nastupiće potpuno i savršeno jedinstvo u Crkvi.« (Elen Vajt, *The Signs of the Times*, 19. septembar 1900)

Nije uvek lako održati visoka merila istine i negovati duboku međusobnu ljubav u isto vreme. Uvek postoji opasnost da naglasimo jedno na račun drugog. Nekada se smatralo da je sama doktrina najvažniji činilac jedinstva. Srećom, ovaj nedostatak ravnoteže postepeno je uklonjen. Danas, međutim, u opasnosti smo da odemo u drugu krajnost: da mislimo da je ljubav važnija od istine o jedinstvu. Ne treba da zaboravimo da je ljubav bez istine slepa, a istina bez ljubavi lišena roda. Um i srce moraju da rade zajedno.

Apostolska crkva pokazala je jedinstvo za koje se Hristos molio. »I ostaše jednako u nauci apostolskoj (istina), i u zajednici (ljubav).« (Dela 2,42)

VELIKA PREPREKA RAZVOJU JEDINSTVA**Kako nam Isusove reči zapisane u Jevanđelju po Mateju 7,1-5. pomažu da izbegnemo podele i sukobe u Crkvi?**

Mnogo je lakše videti mane drugih nego svoje. Kritikovanje pruža lažno osećanje nadmoćnosti, zato što onaj koji kritikuje upoređuje sebe sa drugima koji su gori od njega. Međutim, naš cilj nije da upoređujemo sebe sa drugima, već sa Isusom.

Koliko problema bismo izbegli, kada bismo poslušali božansku zapovest: »Ne idi kao opadač po narodu svojem.« (3. Mojsijeva 19,16) Bolna je istina da »opadač rastavlja glavne prijatelje«. (Priče 16,28)

Sa druge strane, postoje okolnosti kada je neophodno govoriti o drugoj osobi. Međutim, pre nego što to učinimo, treba sebi da postavimo tri pitanja:

1. Da li je istina to što želim da kažem? »Ne svjedoči lažno na bližnjega svojega.« (2. Mojsijeva 20,16) Ponekad možemo izneti nešto kao činjenicu, a da se u stvari radi o pretpostavci ili nagađanju. Zatim, možemo nesvesno dodati svoje subjektivno mišljenje, i tako zapasti u opasnost da pogrešno sudimo o namerama drugih ljudi.

2. Da li time što želim da kažem mogu nekoga poučiti? Da li će biti od koristi onima koji to čuju? Apostol Pavle nas opominje da govorimo »samo što je dobro za napredovanje«. (Efescima 4,29) Ako je nešto istina, a ne može da doprinese nečijem napredovanju, zar nije bolje to prećutati?

3. Da li je moguće reći to s ljubavlju? Način na koji nešto kažemo je važan kao i ono što kažemo (Priče 25,11). Ako je to što želimo da kažemo istina i za napredovanje drugih, moramo biti spremni da to kažemo tako da ne uvredimo druge ljude.

Apostol Jakov upoređuje jezik sa malom vatrom koja može da spali velike šume (Jakov 3,5.6). Ako čujemo neko ogovaranje, ne treba da dodajemo drva na vatru, zato što »kad nestane drva, ugasi se oganj; tako kad nema opadača, prestaje raspra«. (Priče 26,20) Ogovaranje opstaje kada se prenosi od jedne do druge osobe. Mi možemo da ga zaustavimo odbijajući da ga slušamo; ili, ako smo ga već čuli, ne prenosimo ga dalje. »Umesto ogovaranja, kojim stvaramo nevolju, govorimo o neuporedivoj Hristovoj sili i Njegovoj slavi.« (Elen Vajt, *The Upward Look*, str. 306)

Nema sumnje da kritikovanje drugih može učiniti da se osećamo boljima u sopstvenim očima. Međutim, šta se događa kada uporedimo sebe sa Isusom?

Zašto je mirenje sa uvređenim bratom preduslov za bogoslužje koje Bog može da prihvati? Vidi: Matej 5,23.24.

Različite žrtve su prinošene na oltaru, ali Isus je verovatno mislio na neku životinju koja se prinošena na žrtvu za oprostjenje greha. Pre nego što možemo da dobijemo Božje oprostjenje, moramo ispraviti odnose sa drugima. Pomirenje zahteva ponizno priznavanje sopstvenih grešaka. Bez takvog stava, kako možemo tražiti Božji oprostaj?

Koja tri koraka treba da preduzmemo ako nas neko uvredi? Vidi: Matej 18,15-18.

Isus kaže umesto da drugima pričamo o uvredi koja nam je naneta, treba da razgovaramo sa osobom koja je pogrešila, ne da je kritikujemo, već da joj ukažemo na grešku i pozovemo je na pokajanje (3. Mojsijeva 19,17). U duhu krotosti i nežne ljubavi, treba da uložimo sve napore da joj pomognemo da uvidi svoju grešku, dajući joj priliku da se pokaje i izvini. Veoma je važno da je ne osramotimo, javno iznoseći njenu pogrešku. To bi otežalo njen oporavak.

Najbolje je kada privatan razgovor dovede do pokajanja i pomirenja. Međutim, ako osoba koja vas je uvredila ne priznaje da vam je učinila nažao, niti je spremna na pomirenje, sledeći korak je da uzmete jednog ili dva svedoka (5. Mojsijeva 19,15) u naporu da osvedočite tu osobu da je pogrešila. Oni ne bi trebalo lično da budu uključeni u vaš problem da bi im bilo lakše da je pozovu na pokajanje. Ako onaj koji vas je uvredio odbija da čuje njihov savet, oni mogu posvedočiti o naporima uložnim u njegovu korist.

Na kraju, samo u slučaju da prva dva pokušaja ne urode plodom, »kaži Crkvi«, još uvek ne zbog disciplinskog postupka, već kao konačan poziv na pokajanje. Od početka, cilj celog procesa je spasenje (Galatima 6,1).

Ne treba nikad da zaboravimo da je spasenje najbolji način da donesemo isceljenje svakome ko je uključen u sukob. Kada nas neko uvredi, zašto se često ne držimo postupka koji nam je Isus ostavio? Kako da ne dozvolimo da želja za osvetom pomuti naše razmišljanje?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Jedinstvo predstavlja snagu, a razdor slabost. Kada su oni koji veruju u sadašnju istinu ujedinjeni, šire snažan uticaj. Sotona to vrlo dobro zna. Nikada nije bio odlučniji nego sada da stvaranjem gorčine i nesloge među Božjim narodom oslabi uticaj Božje istine.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 5. tom, str. 236)

»Treba da se trudimo da imamo lepo mišljenje o svim ljudima, naročito o svojoj braći, dok se ne uverimo u suprotno. Ne treba brzopleto da pridajemo važnost rđavim izveštajima. Oni su obično rezultat zavisti i nesporazuma, ili preterivanja ili delimičnog prikrivanja činjenica.« (str. 58)

ZA RAZGOVOR:

1. Uprkos razlikama koje postoje između vas, kakav odnos imate prema ljudima koji su ljubazni i puni ljubavi, ali imaju pogrešna učenja? Sa druge strane, kakav odnos imate prema ljudima koji su, iako se sa njima slažete u pogledu teologije, grubi, neljubazni i skloni osuđivanju onih koji ne dele njihovo mišljenje?

2. Koliko god da je jedinstvo važno Hrišćanskoj crkvi, koliko je ono zaista ostvareno? Šta mislite kakvu bi sliku o »hrišćanskom jedinstvu« dobili nehrišćani posmatrajući hrišćanstvo?

3. Isus nam je dao nalog da oprostimo onima koji su nas uvredili. Ali, šta ako se ne pokaju i ne traže oprostaj od nas? Kakav stav da zauzmemo prema njima?

4. Kakav odnos postoji između ljubavi i discipline?

5. Ekumenski pokret tvrdi da pokušava da stvori jedinstvo za koje se Isus molio. Bez obzira na dobre namere i pobude koje neko ima, kakve poteškoće postoje u vezi sa ekumenskim pokretom, pored očiglednih spornih pitanja u okviru događaja poslednjeg vremena?

6. »Treba da se trudimo da imamo lepo mišljenje o svim ljudima, naročito o svojoj braći, dok se ne uverimo u suprotno.« Kako treba da razumemo ovu rečenicu, naročito u svetlosti pale ljudske prirode?

NAŠA MISIJA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 5,14-16; Luka 24,48.49; Jovan 20,21; Matej 28,19.20; Otkrivenje 14,6-12.

Tekst za pamćenje: »I propovjediće se ovo Jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.« (Matej 24,14)

Isus je na početku svoje službe pozvao Petra i Andriju da budu Njegovi učenici, što je značilo da bi oni trebalo da druge povedu k Njemu. »Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim.« (Matej 4,19) Kasnije, Gospod je postavio dvanaest učenika »da budu s Njim, i da ih pošalje da propovijedaju«. (Marko 3,14) Hristos je poslao Dvanaesticu, a kasnije još sedamdeset učenika da šire Jevanđelje (Matej 10,5-15; Luka 10,1-12). U razdoblju od četrdeset dana posle vaskrsenja, Hristos se nekoliko puta javio učenicima (1. Korinćanima 15,3-8). Odgovornost propovedanja Jevanđelja stavio je u njihove ruke (Dela 1,2.3). Ponovo im je poverio evanđeoski nalog. Iako nijedan pisac Jevanđelja nije zabeležio svaku Isusovu reč, svaki od njih je zapisao nekoliko rečenica u vezi sa Gospodnjim uputstvima, pri čemu svaki izveštaj naglašava drugačiji vid evanđeoskog naloga i tako nam pruža dragoceni uvid u njegov cilj, svrhu i metodologiju.

Ove sedmice proučavaćemo evanđeoski nalog onako kako ga je Isus predstavio.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Mateju 5,14-16. Šta Isus govori svakome od nas lično, ali i kao crkvenoj zajednici?

Svetlost je u Bibliji, tesno povezana sa Bogom. »Gospod je Vidjelo moje«, pevao je David (Psalam 27,1), a apostol Jovan je izjavio da je »Bog Vidjelo, i tame u Njemu nema nikakve«. (1. Jovanova 1,5) Bog je izvor svetlosti. U stvari, prvo što je stvorio bila je svetlost, zato što je svetlost neophodna za život.

Prikazavši tesnu povezanost između svetlosti i Boga, Sveto pismo često koristi svetlost kao simbol istine, znanja i pobožnosti. Hoditi u videlu znači imati karakter sličan Božijem (Efescima 5,8; 1. Jovanova 1,7). Svetlost predstavlja Boga, tama sotonu. Zato čine težak greh oni »koji prave od mraka svjetlost a od svjetlosti mrak«. (Isaija 5,20)

Isus Hristos, večni Božji Sin »bješe Vidjelo ljudima,...bješe Vidjelo istinito koje obasjava svakoga čovjeka«. (Jovan 1,4,9) Samo On je vidjelo koje može da obasja tamu ovoga sveta obavijenog grehom. Kroz Njega možemo da imamo »svjetlost poznanja slave Božije« (2. Korinćanima 4,6), odnosno, poznanje Njegovog karaktera.

Kada prihvatimo Hrista za svog Spasitelja, postajemo »sinovi Vidjela«. (Jovan 12,36; 1. Solunjanima 5,5) Mi nemamo svetlost u sebi. Kao i Mesec, sve što možemo da uradimo je da odsjajujemo svetlošću koja nas obasjava. Kada dozvolimo Isusu da svetli kroz nas, nećemo činiti dobra dela da bismo se hvalili svojim vrlinama, već da povedemo druge da proslave Boga.

»Ako Hristos nastava u srcu, tada je nemoguće sakriti svetlost Njegove prisutnosti. Ako oni koji govore da su Hristovi sledbenici...ne mogu da svetle nikakvom svetlošću, to je zato što su izgubili svaku vezu s Izvorom svetlosti.« (Elen Vajt, *Misli sa Gore blagoslova*, str. 41. original)

Zar ne bi bilo besmisleno upaliti svetiljku, a onda je staviti »pod sud ili pod odar«? (Marko 4,21) Zašto onda to ponekad činimo Hristovoj svetlosti? Učenik koji se povuče nije ništa korisniji od svetiljke pod sudom u tamnoj noći. Zato, »ustani, svijetli se, jer dođe svjetlost tvoja i slava Gospodnja obasja te«. (Isaija 60,1)

Svetlost zapravo ne možemo videti. Da bismo je videli, ona mora da se odbija o nešto. Koju duhovnu pouku možemo izvući iz toga da naša svetlost, kao vernika, treba da se otkrije?

BITI SVEDOK

Isusov prvi susret sa učenicima posle vaskrsenja bio je veoma važan. Bili su u strahu, ožalošćeni, obeshrabreni i zbunjeni. Iz straha su zaključali vrata prostorije u kojoj su se nalazili. Međutim, Isus je ušao i stao među njih. Jasnim i nežnim glasom obratio im se sledećim rečima: »Mir vam.« Zaprepašćenim i uplašenim bilo im je teško da poveruju svojim očima i ušima. Gospod im je ljubazno pokazao svoje ruke i stopala, i objasnio sve što je u Svetom pismu zapisano o Njemu. Te noći Njegovo prisustvo i reči potpuno su ih promenili, rasterali njihov strah i neverovanje, ispunili ih mirom i radošću, koji su proistekli iz sigurnosti Njegovog vaskrsenja.

Hristos je objasnio suštinu njihove misije, pomažući im da postepeno shvate značaj odgovornosti koju su imali kao svedoci Njegove smrti, vaskrsenja i Njegove sile da oprosti grehe i promeni ljudski život (Luka 24,46-48). Oni su sigurno videli kako umire, ali su Ga sada ponovo videli živog i mogli su da posvedoče da je On Spasitelj sveta.

Svedok je neko ko je video određeni događaj. Svako može biti svedok ako je lično nešto video. Ne postoji svedok iz druge ruke. Možemo da svedočimo samo na osnovu ličnog iskustva, ne iskustva nekog drugog. Kao spaseni grešnici, imamo prednost da drugima kažemo šta je Isus učinio za nas.

Kakva je veza između primanja Svetog Duha i svedočenja za Hrista? Vidi: Luka 24,48.49; Dela 1,8. Vidi, takođe: Isaija 43,10.12; 44,8.

Dela apostola pokazuju da svedočanstvo vernika može da ima silu osvedočenja samo kroz prisustvo Svetog Duha koji boravi u srcu. Kada su primili Svetog Duha, »apostoli s velikom silom svjedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista«. (Dela 4,33) Odnosno, mogli su da govore otvoreno i sa silom o onome čemu su bili svedoci i šta su doživeli. Naše svedočenje o Hristu mora uvek da obuhvati i lično iskustvo sa Njim.

Kakvo je vaše lično iskustvo sa Bogom? Šta je Bog učinio u vašem životu o čemu možete da svedočite drugima? Iznesite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu.

I JA ŠALJEM VAS

U Jevanđelju po Jovanu, takođe, se nalazi izveštaj o Isusovom prvom susretu sa učenicima u gornjoj sobi, ali spomenuti su neki detalji koje ne nalazimo u Jevanđelju po Luki.

Prema apostolu Jovanu, kako je Isus odredio misiju vernika? Vidi: Jovan 20,21.

Isus je tu misao već spomenuo u molitvi nekoliko dana ranije: »Kao što si Ti Mene poslao u svijet, i Ja njih poslah u svijet.« (Jovan 17,18) Slati nekoga podrazumeva činjenicu da onaj koji šalje ima vlast nad onim koga šalje. Takođe, obuhvata i cilj, jer onaj koji je poslat treba da ispuni određeni misioni zadatak. Otac je poslao Isusa da spase svet (Jovan 3,17), a nas šalje Isus da objavimo spasenje kroz Njega. Očigledno, naš nalog je nastavak Hristovog rada, koji se sastoji iz svaukupne službe svim ljudima (Matej 9,35). On očekuje od nas ne samo da nastavimo ono što je On započeo, već da idemo još dalje. »Koji vjeruje Mene, djela koja Ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovijeh tvoriti.« (Jovan 14,12)

Isus je poslao Svetog Duha da osposobi učenike da izvrše misiju. Prilikom Stvaranja, Bog »dunu« Adamu »duh životni«. (1. Mojsijeva 2,7) Sada Isus »dunu« učenicima »Duha Svetoga«. (Jovan 20,22) Kao što je duh životni promenio neživotni prah u živo biće, tako je Sveti Duh promenio uplašene i obeshrabrene učenike u silne žive svedoce koji su nastavili Hristov rad. Isto pomazanje je i danas neophodno da bismo ispunili nalog koji nam je poveren.

Isus vas je pozvao da budete Njegovi svedoci. O čemu možete da svedočite? Odnosno, šta je to što treba da podelite sa drugima o Isusu što ste videli ili doživeli?

OBUKA UČENIKA

Isus se posle vaskrsenja sreo sa svojim učenicima u Galileji »u gori kuda im je kazao Isus«. (Matej 28,16) Ne samo jedanaest, već više od pet stotina braće okupilo se da se sretne sa vaskrslim Gospodom (1. Korinćanima 15,6). Onaj koji je pobedio smrt rekao im je: »Dade Mi se svaka vlast na Nebu i na zemlji.« (Matej 28,18) Njegova sila i vlast više nisu dobrovoljno ograničene kao što su bile u vreme Njegove ovozemaljske službe. Kao i pre utelovljenja, Njegova vlast obuhvata čitav univerzum. Svojom neospornom vlašću, poverio je misiju Svojim sledbenicima.

Prema Matejevom izveštaju o davanju Velikog naloga, Isus je upotrebio četiri glagola: *ići*, *obučiti učenike*, *krstiti* i *naučiti*. Nažalost, mnogi biblijski prevodi ne dočaravaju činjenicu da u grčkom jeziku, jedini glagol koji je dat u imperativu jeste *obučiti učenike*, ostala tri su u obliku glagolskog priloga. To znači da je u rečenici naglasak stavljen na *obučiti učenike*, jer ostale tri aktivnosti zavise od toga.

Kakvu ulogu ima kretanje u misiju, krštenje i poučavanje u ispunjavanju naloga o stvaranju novih učenika? Vidi: Matej 28,19.20.

Isusov nalog ukazuje na tri aktivnosti koje su uključene u stvaranje učenika. Te tri aktivnosti ne treba da se dešavaju po određenom redosledu, jer dopunjavaju jedna drugu. Na putu u različita mesta, na kraju i po celom svetu, treba da učimo sve što je Isus učio, da krstimo one koji Ga prihvataju za svog Spasitelja i spremni su da poštuju sve ono što je Isus zapovedio.

Radujemo se kada neko učini zavet krštenjem, ali krštenje nije krajnji cilj. Naš zadatak je da pozovemo ljude da slede Isusa, što znači da veruju u Njega, da budu poslušni Njegovim učenjima, da usvoje Njegov način života i pozovu druge da postanu Njegovi učenici.

Reč *sve* izdvaja se u ovom tekstu. Isus ima »svu vlast«, treba da pođemo »svim narodima« i da ih učimo da poštuju »sve« što se odnosi na Jevanđelje, sa uverenjem da je Hristos »uvek« sa nama (doslovno »u sve dane«) do kraja vremena.

Razmislite o svojoj mesnoj Crkvi. Šta je urađeno u davanju pomoći za poučavanje novih vernika? Šta još može da bude učinjeno? Zapitajte i sebe: kakve darove imate koje možete da upotrebite u tom važnom delu ispunjavanja evađeoskog naloga?

PROPOVEDANJE JEVANĐELJA

U Jevanđelju po Marku nalog je predstavljen sažeto i jasno jednom kratkom rečenicom: »Idite po svemu svijetu i propovjedite Jevanđelje svakome stvorenju.« (Marko 16,15) Kao i u Jevanđelju po Mateju, glagol *ići* u grčkom jeziku je upotrebljen kao glagolski pridev što označava ne zadatak, već kretanje potrebno za ispunjenje zadatka. Sama misija izražena je grčkim glagolom *kerusso*, koji je u zapovednom načinu. *Kerusso* znači »glasno objaviti, propovedati«. Marko koristi ovaj izraz četrnaest puta, više nego što se koristi u ostalim Jevanđeljima. Crkva mora da objavi Jevanđelje.

Za vreme Isusove službe, Dvanaestorica nisu poslata neznabošcima, već samo »izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva«. (Matej 10,6) Sada su poslata »po svemu svijetu« i »svakome stvorenju«. Samo njih jedanaestorica nikada ne bi mogli da objave Jevanđelje celom svetu, a još manje svakom stvorenju koje živi na njemu. Zadatak tako velikih razmera zahteva učešće cele Crkve. On je poveren svima koji veruju u Isusa bez obzira na uzrast. To se odnosi i na mene i vas.

Pročitajte tekst u Otkrivenju 14,6-12. Kako se ovi stihovi odnose na misiju Crkve u celom svetu?

Propovedanje Jevanđelja svakom stvorenju, međutim, ne znači da će ga svi prihvatiti odmah. Samo »koji uzvjeruje i pokrsti se, spašće se«. (Marko 16,16) Mi treba revno da propovedamo, nadajući se da će svaki slušalac prihvatiti poziv Jevanđelja. Ipak, moramo biti svesni da mnogi neće prihvatiti Reč, kao što slika uskih vrata to jasno govori (Matej 7,13.14).

Šta nam daje sigurnost da će ta misija koja obuhvata ceo svet moći da bude ispunjena? Vidi: Matej 24,14.

Postoji paralelizam između tekstova u Jevanđelju po Marku 16,15. i Mateju 24,14. koji široko ohrabruje. Oba teksta odnose se na objavljivanje Jevanđelja celom svetu. Dok prvi tekst predstavlja Isusov *nalog* za propovedanje, drugi daje Isusovo *obećanje* da će misioniski zadatak biti izvršen.

Hristos »je izvršio potpunu pripremu za nastavlanje dela i lično preuzeo odgovornost za njegov uspeh. Sve dotle dok (Njegovi učenici) slušaju Njegovu reč i rade povezani sa Njim, oni ne mogu doživeti neuspeh«. (Elen Vajt, Čežnja vekova, str. 822. original) Pitanje koje svako od nas treba da postavi samome sebi glasi: »Koliko smo spremni da se predamo Njegovim rukama i budemo uvedeni u ovaj važan posao?«

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Idite i naučite sve narode...«, str. 818-828. original, u knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova*, i poglavlje »Veliki nalog«, str. 25-34. original, u knjizi *Apostolska crkva-Hristovim tragom*.

»Svaki pravi učenik rađa se za Božje carstvo kao misionar. Onaj koji pije od vode postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova milost u duši je kao vrelo u pustinji, koje izvire da osveži sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vodu života.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 195. original)

»Spasiteljev nalog obuhvata sve vernike. On do kraja vremena obuhvata sve koji veruju u Hrista. Sudbonosna je greška misliti da delo spasavanja duša zavisi samo od rukopoloženog propovednika... Svi koji primaju Hristov život određeni su da rade na spasavanju svojih bližnjih. Crkva je osnovana za ovakav rad i svi koji preuzimaju na sebe sveti zavet, obavezuju se da postanu Hristovi saradnici.« (str. 822. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Ne može svako da putuje svetom i propoveda Jevandlje. Koji su, onda, načini koje svako od nas može da prihvati i da se uključi u zadatak širenja Jevandlja svetu u okviru Trostruke andeoske vesti?

2. Kako se u vašoj mesnoj crkvi nastavlja Isusova služba među pripadnicima vaše zajednice? Kako možete dati svoj doprinos poboljšanju crkvenog misionorskog rada?

3. Isus je rekao da će se Jevandlje objaviti celom svetu. Za većinu ljudi otkako je On izgovorio ove reči, načini komunikacije nisu se promenili. Dvesta godina ranije komunikacija nije bila mnogo brža nego pre dve hiljade godina, kada nam je Isus ostavio evandeoski nalog. Naravno, sve to se promenilo, naročito u poslednjih pedeset godina, kada su razvijeni neverovatni načini komunikacije. Kako možemo još bolje da upotrebimo neverovatnu tehnologiju da bismo uradili posao za koji smo dobili obećanje da će biti završen?

4. U skladu sa pitanjem datim na kraju pouke od ponedeljka, neka oni koji žele podele lična iskustva sa Isusom u subotnoškolskom razredu. Kako možemo upotrebiti lično svedočanstvo u svedočenju drugima? Zašto treba da koristimo lična iskustva?

BOŽJI ZAKON

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 5,17-19; 5,21-44; Marko 7,9-13; Matej 19,16-22.

Tekst za pamćenje: »Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite.« (Jovan 14,15)

Iako su mnoge vođe u Izrailju visoko uzdizali Zakon, pogrešno su razumeli njegovu svrhu, jer su verovali da držanjem Zakona mogu dostići pravednost. Kao što je apostol Pavle zapisao: »Jer ne poznajući pravde Božije i gledajući da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božijoj.« (Rimljanima 10,3)

Zato je Isus često dovodio u pitanje običaje verskih starešina, i izražavao svoje neslaganje sa tim (Marko 7,1-13). Njihovo pogrešno shvatanje bilo je razlog stalnog kritikovanja i suprostavljanja Isusu u vezi sa Njegovim shvatanjem Zakona.

Važno je da razumemo da, iako je Isus otvoreno kritikovao legalistički način razmišljanja fariseja, uzdizao je Deset zapovesti, jasno potvrđujući nepromenljivost i trajnost Dekaloga, objašnjavajući njegovo značenje i svrhu. Hristos je rekao da je lično došao da ispuni Zakon (Matej 5,17). Na mnogo načina, Njegova smrt bila je potpuno otkrivenje trajne važnosti Božjeg zakona.

Ove sedmice proučavaćemo Isusova učenja o Zakonu i uticaju koji Njegova učenja treba da imaju na naš život.

Su

Proučiti
celu
pouku

ISUS NIJE PROMENIO ZAKON

Šta stihovi u Jevanđelju o Mateju 5,17-19. govore o Isusovom stavu prema Zakonu?

Iako se reč *zakon* često odnosi na prvih pet biblijskih knjiga (poznate, takođe, kao Pentateuh ili Tora), u ovom slučaju, na osnovu konteksta, verovatno je Isus najpre mislio na Deset zapovesti. Kada je rekao da nije došao da »ukine« Zakon, Isus je doslovno kazao: *Nisam došao da Deset zapovesti učinim nevažećim i da ih ukinem*. Njegova izjava je veoma jasna i sigurno je ukazivala da su verske vođe, a ne On, ukidale Zakon, smanjujući njegov uticaj svojim običajima (vidi: Matej 15,3.6). Naprotiv, dajući mu dublje značenje, Hristos je došao da »ispuni« Zakon, dajući nam tako primer savršene poslušnosti Božjoj volji (Vidi: Rimljanima 8,3.4).

Pročitajte tekst u Delima 7,38. Ko je bio anđeo koji je razgovarao sa Mojsijem i dao mu Zakon na gori Sinaj? (Vidi: Isaija 63,9; 1. Korinćanima 10,4) Zašto je to važno?

»Hristos nije bio samo vođa Jevreja u pustinji...već je upravo On dao Zakon Izrailju! Usred zastrašujuće slave Sinaja, upravo je Hristos uz prisustvo celoga naroda objavio deset načela Zakona svoga Oca. On je predao Mojsiju Zakon zapisan na dvema kamenim pločama.« (Elen Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 366. original)

Budući da je Hristos lično dao Zakon Mojsiju na gori Sinaj, veoma je važno da ga ozbiljno shvatimo. Zatim, ako je Davalac Zakona lično šire objasnio Zakon u svojim učenjima, kao što čitamo u Jevanđeljima, trebalo bi da budemo poslušni tom Zakonu. Bili bismo zbunjeni kad bismo u Isusovom životu i učenjima otkrili bilo išta što ukazuje da Deset zapovesti nisu obavezujuće za hrišćane. Naprotiv, Njegove reči i primer suprotno nas uče.

Iako znamo da Zakon i dalje važi, takođe, znamo da on ne može, zaista ne može, da nas spase. (Vidi: Galatima 3,21) Kako možemo da shvatimo odnos između Zakona i blagodati?

ISUS PROŠIRUJE ZNAČENJE ZAKONA

Nakon što je potvrdio da su Deset zapovesti nepromenljive i trajne, Isus je nastavio Propoved na Gori, izlažući nekoliko posebnih primera iz zakona u Starom zavetu. Narod je pogrešno shvatao te posebne zapovesti, pa je Isus smatrao neophodnim da objasni njihovo pravo značenje.

Kakve suprotnosti je Isus prikazao u svakom spomenutom zakonu u Propovedi na Gori? Na čiji se autoritet pozivao u svakom od ovih primera? Matej 5,21-44.

Zapazite da u svakom primeru, Isus prvo navodi stihove iz Starog zaveta (2. Mojsijeva 20,13.14; 5. Mojsijeva 5,17.18; 2. Mojsijeva 21,24; 3. Mojsijeva 24,20; 5. Mojsijeva 19,21), a onda kao da iznosi svoje neslaganje sa tim. Da li je Isus pokazivao nepoštovanje prema Zakonu? Naravno da to nije u pitanju. Daljim objašnjavanjem i proširivanjem onoga što su verske vođe svele na formalizam, On je jednostavno suprotstavljao učenja koja su iznosili fariseji sa pravim značenjem Zakona.

Rabini su se oslanjali na običaje kao autoritet prilikom tumačenja Zakona. Nasuprot tome, Hristos se, kao Davalac zakona, pozivao na sopstveni autoritet. Izraz »a Ja vam kažem« javlja se šest puta u tom poglavlju (Matej 5). Ko osim Gospoda lično može s pravom da izjavi tako nešto?

Ono što je, takođe, zanimljivo jeste činjenica da su Hristovi zahtevi išli dalje od jednostavne zakonske forme. Njegova učenja su obuhvatala i duh pored slova zakona, duh koji daje značenje i život onome što u suprotnom može biti samo čisti formalizam. Držanje Zakona kao jedini cilj vodi samo u smrt, ako se ne shvati kao izraz spasenja blagodaću.

Razmislite o stavu književnika i fariseja opisanom u Jevanđelju po Mateju 23,3-5.23-28. Kako možemo da budemo poslušni Božjim zapovestima u potpunosti bez upadanja u slično licemerstvo i legalizam? Koju ključnu ulogu shvatanje blagodatni ima u tome da nas sačuva od legalizma?

ISUS I SEDMA ZAPOVEST

Kako je Isus proširio značenje zakona, o čemu čitamo u Jevanđelju po Mateju 5,27.28? Šta je izjavio u 29. i 30. stihu? Kako treba da shvatimo ove reči?

Hristos u ovom tekstu govori o dvema zapovestima: sedmoj i desetoj. Do tada, Izrailjci su smatrali da preljuba isključivo predstavlja intimni odnos sa osobom koja nije bračni drug. Isus naglašava da preljuba, zbog desete zapovesti, zapravo obuhvata i požudne misli i želje.

U 29. i 30. stihu, Hristos na prenesen način iznosi svoje pouke. Naravno, neko može da tvrdi da bi bilo bolje prolaziti kroz život osakaćen nego izgubiti večnost sa Hristom. Međutim, Isus ovde nije toliko ukazivao na sakaćenje, što je u suprotnosti sa drugim biblijskim učenjima (vidi: 3. Mojsijeva 19,27.28; 21,17-20), koliko je mislio na upravljanje sopstvenim mislima i porivima. Kada je govorio o vađenju oka ili odsecanju ruke, Hristos je na prenesen način govorio o važnosti donošenja čvrstih odluka, kada je reč o čuvanju od greha i iskušenja.

Šta su fariseji pitali Isusa u Jevanđelju po Mateju 19,3. i zašto je to pitanje predstavljalo zamku? (Vidi: 7. stih) Šta je Isus odgovorio? Vidi: Matej 19,4-9; uporedi sa Matej 5,31.32.

Oba teksta (Matej 5,31. i 19,7) navode stih iz 5. Mojsijeve 24,1. U Isusovo vreme postojale su dve rabinske škole koje su tumačile ovaj tekst na dva različita načina: prema Hilelovoj školi razvod je bio dozvoljen iz bilo kakvog razloga, dok je Šamajeva škola tumačila da je razvod dozvoljen samo u slučaju preljube. Fariseji su pokušavali da prevare Isusa da bi stao na stranu jedne ili druge škole. Međutim, prevideli su činjenicu da Božji prvobitni plan nije bio da do razvoda ikada dođe, zato je Isus i odgovorio: »Što je Bog sastavio čovjek da ne rastavlja.« (Matej 19,6) Kasnije, zbog »tvrđe« svoga srca, pitali su zašto je Bog dozvolio čoveku da da ženi svojoj »knjigu raspusnu« ako nađe na njoj »štogod ružno«. (5. Mojsijeva 24,1) Hristos je ispravio pogrešnu upotrebu ovog teksta uzdižući svetost i trajnost braka: jedini razlog za razvod, pred Bogom, jeste »seksualna nemoralnost« ili »preljuba« (na grčkom *porneia*, doslovno »razbludnost«).

Koliko ozbiljno shvatamo Isusovu opomenu o vađenju oka ili odsecanju ruke? Da li je mogao dati snažniju opomenu o uticaju greha na našu večnu sudbinu? Ako vas ova opomena plaši, dobro je. I trebalo bi!

ISUS I PETA ZAPOVEST

Prilikom sledećeg Isusovog susreta sa književnicima i farisejima (Matej 15,1-20; vidi, takođe: Marko 7,1-13), postavili su Mu pitanje o običaju starih, koji se ne nalazi u Mojsijevom zakonu. Ovaj običaj odnosio se na pranje ruku pre jela, što su Isusovi učenici zanemarili da primene. Hristos im je odmah odgovorio navodeći još jedan njihov običaj, onaj koji umanjuje vrednost pete zapovesti.

Pre razmatranja Hristovog odgovora, treba da znamo da običaj, koji su fariseji uspostavili pod nazivom *korvan*, potiče od reči koja znači »prilog«. Izgovoranje reči »korvan« nad nečim smatralo se zakletvom i time je bilo posvećeno Bogu i Hramu.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Marku 7,9-13. Kako je običaj koji su sprovodili fariseji na određeni način predstavljao kršenje pete zapovesti? Razmislite o važnosti prinošenja darova Bogu (2. Mojsijeva 23,15; 34,20) i svetosti zaveta koji učinite Bogu (5. Mojsijeva 23,21-23).

Izgleda da su fariseji pronašli savršen izgovor da roditeljima uskrate podršku koja im po pravu pripada. Oni su proširili načela zabeležena u Petoknjžju i promenili ih u zapovesti ljudske, koje su, prema mišljenju njihovih vođa, trebalo da potisnu jednu od Božjih zapovesti.

To nije bio jedini slučaj Isusovog susreta sa istom duhovnom izopačenošću: »Ali teško vama farisejima što dajete desetak od metvice i od rute i od svakoga povrća, a prolazite pravdu i ljubav Božiju: Ovo je trebalo činiti, i ono ne ostavljati.« (Luka 11,42) Trebalo je da drže obe zapovesti, da poštuju svoje roditelje, a da ne zapostavljaju davanje svojih priloga Gospodu.

Nije čudno što je Isus ukratko izneo svoj stav primenjujući na fariseje Isaijin opis Izrailjaca dat sedamsto godina ranije: »Ovi ljudi približavaju se k Meni ustima svojijem, i usnama poštuju Me; a srce njihovo daleko stoji od Mene. No zaludu Me poštuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima.« (Matej 15,8,9) Da još jednom ponovimo, Hristos je uzdigao Deset zapovesti i suprostavio svoje mišljenje mišljenju fariseja.

Na koje načine tražite izgovore da biste izbegli ono što je vaša dužnost?

ISUS I SUŠTINA ZAKONA

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Mateju 19,16-22. Koje opšte i važne istine o Zakonu možemo izvući iz ovog izveštaja? Šta obuhvata držanje Zakona?

Bogati mladić nije mogao da shvati da ga držanje Zakona ne može spasiti od greha, ma koliko bio revan u tome. Spasenje dolazi od Zakonodavca, Spasitelja. Izrailjci su znali ovu istinu od početka, ali su je prepustili zaboravu. Sada im je Isus ukazao na šta je trebalo da obrate pažnju od samog početka: poslušnost i potpuno predanje Bogu su tako povezani da jedno bez drugog postaje samo privid hrišćanskog života. »Poslušnost se mora pokazati u svemu što je prihvaćeno. Samoodricanje je suština Hristove nauke. Često se iznosi i poučava jezikom koji izgleda vrlo zapovednički, zato što ne postoji drugi način za čovekovo spasenje osim da se odlučno odbaci sve ono što će, ako se gaji, slomiti celo biće.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 523. original)

Sadukeji su u sledećem susretu, postavili Isusu pitanja o vaskrsenju, a Isus ih je zaprepastio i učutkao svojim odgovorom. Onda su se fariseji okupili, spremni da učine poslednji pokušaj da navedu Spasitelja da kaže nešto što će moći da protumače kao da je On protiv Zakona. Izabrali su jednog zakonika da postavi pitanje Isusu koje se ticalo najvažnije zapovesti (Matej 22,35-40).

Zakonikovo pitanje verovatno je poteklo iz pokušaja koje su činili rabini da sve zapovesti poredaju po važnosti. Ako se dogodi da su dve zapovesti u sukobu, ona koja se smatra važnijom preuzeće prednost i dozvoliti osobi da krši onu koja je manje važna. Fariseji su naročito uzdizali prve četiri zapovesti iz Dekaloga kao važnije u odnosu na poslednjih šest, a posledica toga ogledala se u činjenici da se nisu snašli u primeni vere u svakodnevnom životu.

Isus im je odgovorio zapovednim tonom: prvo, i najvažnije, u srcu mora postojati ljubav, pre nego što iko počne da drži Božji zakon. Poslušnost bez ljubavi je nemoguća i bezvredna. Međutim, kada postoji prava ljubav prema Bogu, osoba će bezuslovno uskladiti svoj život sa Božjom voljom izraženoj u svih Deset zapovesti. Zato je Isus kasnije rekao: »Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite«. (Jovan 14,15)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja iz dela Elen Vajt: *Misli sa Gore blagoslova*: »Duhovna priroda Zakona«, str. 45-78. original; *Čežnja vekova*: »Beseda na Gori«, str. 307-314. original i »Sukob«, str. 606-609. original.

»Govoreći o Zakonu, Isus je rekao: 'Nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim' (Matej 5,17)... to jest da ispuni meru zakonskih zahteva, da pruži primer savršene usklađenosti s Božjom voljom.

Njegova misija je bila da 'učini Zakon velikim i slavnim' (Isaija 42,21) On je bio određen da otkrije duhovnu prirodu Zakona, da iznese njegova dalekosežna načela i objasni njegovu večnu obaveznost...

Isus, jasna slika Očeve ličnosti, sjaj Njegove slave; požrtvovani Spasitelj, na svom putu ljubavi po ovom svetu bio je živi prikaz karaktera Božjeg zakona. Njegov život je otkrio da je nebeska ljubav, načelo koje nas čini sličnim Hristu, temelj Zakona večne pravednosti.« (Elen Vajt, *Misli sa Gore blagoslova*, str. 48. 49. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Kako možemo pasti u iskušenje da poput fariseja postanemo legalisti u držanju Zakona? Sa druge strane, koja opasnost postoji kada smatramo da nas Bog pun ljubavi oslobađa od držanja Njegovog zakona? Na koje praktične načine, u današnje vreme, možemo da izbegnemo jednu ili drugu zamku? Podelite svoje mišljenje u subotnoškolskom razredu.

2. Kao što znamo, tvrdnja koja se iznosi protiv trajne važnosti Deset zapovesti često nije ništa drugo do pokušaj da se izbegne svetkovanje sedmog dana, Subote. Iz Jevandelja prisetite se svih čuda isceljenja učinjenih u Subotu. Kako ona potvrđuju ne samo trajnu važnost Božjeg zakona, već i sedmog dana, Subote? Zašto su Isusove reči i primer poslednje mesto na koje treba da se pozovu oni koji žele da odbace Subotu?

3. Teolozi ponekad govore o »moralnom univerzumu«. Šta to znači? Kako je naš univerzum moralno mesto? Ako jeste, šta mislite šta ga čini takvim? Koju ulogu Božji zakon ima u moralnom univerzumu? Da li svemir može da bude moralno mesto bez vladavine Božjeg moralnog zakona? Razgovarajte o tome. Kako ideja Božjeg zakona u moralnom univerzumu pomaže da objasnimo sotonin pokušaj da uništi taj Zakon?

SUBOTA

11. Biblijska doktrina

Od 6. do 12. septembra

Su

Proučiti
celu
pouku

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 1,1-3; Matej 12,1-5; Luka 4,16-21; Jovan 5,16.17; Matej 24,20.

Tekst za pamćenje: »I govoraše im: Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi. Dakle je Gospodar Sin Čovječij i od Subote.« (Marko 2,27.28)

U toku Isusove ovozemaljske službe, verske vođe dovodile su u pitanje Njegovo svetkovanje Subote. Kada su Mu upućivane kritike, Hristos je naglašavao svoju vlast kao Gospodara Subote (Matej 12,8; Marko 2,28; Luka 6,5). Pokazao je takođe šta znači ispravno svetkovanje dana od odmora.

Mi smo danas suočeni ne samo sa izazovom »ispravnog svetkovanja« Subote, već i sa opšte prihvaćenim verovanjem da je nedelja, a ne Subota, dan od odmora. Međutim, isticanje nedelje nema osnove u Jevanđeljima. Rasprave u vezi sa Subotom vodile su se oko pitanja *kako* Subota treba da se svetkuje, a ne *kada*. Isusov život i učenja ne ostavljaju nikakve nedoumice da je sedmi dan Subota Božji dan od odmora, čak i posle Njegove smrti i vaskrsenja.

Ove sedmice razmišljaćemo o Hristovom odnosu prema poreklu i svetosti Subote. Zatim, proučavaćemo Isusova učenja i primer koji nam je ostavio u vezi sa svetkovanjem Subote. Na kraju, posmatraćemo Subotu onako kako je predstavljena u Njegovim učenjima i životu Njegovih učenika posle vaskrsenja.

HRISTOS, TVORAC SUBOTE

Šta sledeći stihovi govore o Isusovoj ulozi u Stvaranju? Zašto je ona tako važna, naročito u pogledu porekla Subote? Vidi: Jovan 1,1-3; Kološanima 1,16; Jevrejima 1,1.2.

Jovan počinje Jevanđelje poznatim rečima: »U početku bješe Riječ... Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.« (Jovan 1,1-3) Apostoli Jovan i Pavle ne ostavljaju nikakvu sumnju u vezi sa Hristovom ulogom u stvaranju. Bog Sin, Isus Hristos, stvorio je sve: »Jer kroz Njega bi sazdana sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi... Sve se kroza Nj i za Nj sazda.« (Kološanima 1,16.17) Kroz Hrista, Bog je stvorio svemir, uključujući i naš solarni sistem, Zemlju, i sve na njoj, živo i neživo.

Hristos, koji je trebalo da postane čovekov Iskupitelj, bio je i njegov Stvoritelj. I upravo tada, na kraju sedmice, Gospod nam je dao dan od odmora. »Zato što je Subota načinjena za čoveka, ona je Gospodnji dan. Ona pripada Hristu...Pošto je On sve stvorio, stvorio je i Subotu. On je i odvojio kao uspomenu na delo stvaranja.« (Elev Vajt, *Čežnja vekova*, str. 288. original)

Isti Bog koji je stvorio čoveka sa potrebom za odmorom, takođe je pružio čoveku mogućnost da se odmori: jedan dan u sedmici kada ljudi treba da ostave po strani svakodnevne poslove i probleme, i da se odmore u Njemu, Stvoritelju. Posle završetka stvaranja, On se lično odmorio sedmog dana, ne zbog umora, već da bi blagoslovio i posvetio Subotu, i dao nam primer koji treba da sledimo. Takođe se odmorio u Subotu kada je na krstu završio naše otkupljenje, ne zato što Mu je bio potreban odmor, već da bi (između ostalog) potvrdio trajnu vrednost Subote. Hristos, koji poziva umorne da se odmore u Njemu (Matej 11,28.29), poziva nas da se na poseban način odmorimo jednom sedmično, svake Subote.

Svetkovanje Subote vezuje nas za početak stvaranja Zemlje, za sam temelj našeg postojanja. Zar nije to najbolje vreme da razmišljamo o važnim pitanjima: šta činim sa životom koji mi je Bog dao?

HRISTOS, GOSPODAR SUBOTE

Pročitajte tekst iz Jevandjelja po Mateju 12,1.2. O čemu govore ovi stihovi? Zašto fariseji smatraju da to »nije po Zakonu«?

U 5. Mojsijevoj 23,25. zapisano je: »Kad uđeš u usjev bližnjega svojega, možeš trgati klasje rukom svojom; ali da ne zažnješ srpom u usjev bližnjega svojega.« Problem, znači, nije bio u tome šta su učenici učinili, već u koji dan su to učinili. Rabinski propisi jasno su zabranjivali mnoge vrste poslova Subotom, među kojima su bili i poljoprivredni radovi. Po mišljenju fariseja, učenici su bili krivi zbog trganja klasja, njegovog trljanja među dlanovima i odvajanja zrna žita od pleve.

Kakav značaj imaju primeri koje je Isus upotrebio kao odgovor farisejima? Vidi: Matej 12,3-5.

Prvim primerom (1. Samuilova 21,1-6) Hristos tvrdi da, iako u uobičajenim okolnostima David i njegovi ljudi ne bi trebalo da jedu hleb namenjen sveštenicima (3. Mojsijeva 24,9), njihovo delo ne treba smatrati kršenjem ceremonijalnog zakona zato što su im životi bili ugroženi. Drugi primer koji je Isus spomenuo (Matej 12,5) odnosi se na žrtve i darove u subotnom danu, u službi u Hramu, kojih je bilo dva puta više nego drugim danima (4. Mojsijeva 28,9.10). Jevreji su uvideli da služba u Hramu ima prednost nad Subotom.

Nakon što je naveo ove primere, Isus je dao dve izjave koje su opravdale Negovu vlast da promeni svetkovanje Subote koje su fariseji opteretili: 1) »Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi.« (Marko 2,27) Ovde Isus potvrđuje edemsko poreklo Subote, i menja pogrešno postavljene farisejske vrednosti u vezi sa čovekom i Subotom: Subota je stvorena u korist ljudskog roda, a ne obrnuto. 2) »Dakle je Gospodar Sin Čovječij i od Subote.« (Marko 2,28) Hristos je potvrdio Svoj položaj Stvoritelja i Zakonodavca Subote. Stoga, samo On ima vlast da oslobodi Subotu od ljudskih propisa.

Duhovne vođe Božjeg naroda optužile su Gospodara Subote da krši dan koji je On lično stvorio i posvetio. Koje pouke bismo iz toga mogli da izvučemo o opasnosti duhovnog slepila među onima koji bi trebalo bolje da poznaju Božju reč?

ISUSOV PRIMER

Šta nam tekst iz Jevanđelja po Luki 4,16. govori o Isusovom stavu prema Suboti? Zašto je to toliko važno za nas danas? Vidi: Jovan 14,15; 1. Petrova 2,21.

Izraz koji je apostol Luka upotrebio u 16. stihu, *po običaju*, potiče od grčke reči koja se odnosi na stalne navike. Drugim rečima, Isus je Subotom redovno odlazio u sinagogu. Luka to smatra važnim i četiri puta u Jevanđelju spominje Isusov odlazak u sinagogu Subotom (Luka 4,16; 4,31; 6,6; 13,10). Luka, takođe, posebno izjednačava Subotu sa sedmim danom (Luka 23,54-24,1). To što je Isus Hristos, u toku svoje ovozemaljske službe, svetkovao sedmi dan, Subotu, zajedno sa Jevrejima, svedoči da se sedmični ciklus zadržao još od vremena davanja Zakona na Sinaju, odnosno od Stvaranja. Njegov primer svetkovanja Subote, kada je u pitanju dan i način svetkovanja, hrišćani treba da slede.

Šta je Isus čitao u posebnoj prilici u sinagogi? Zašto je to značajno? Vidi: Luka 4,16-21.

To nije bilo prvi put da je Isus čitao i poučavao u sinagogi. Prošlo je više od godinu dana otkako je kršten u reci Jordanu. Međutim, to je bila Isusova prva poseta Nazaretu nakon što je napustio stolarsku radionicu, u kojoj je proveo prvih trideset godina svog života i u kome je odlazio u mesnu sinagogu. Dok je bio mlad »Subotom je često bio pozivan da čita pouke iz Proroka u sinagogi, a srca slušalaca ustreptala bi od uzbuđenja, kada je nova svetlost zasjala iz poznatih reči svetoga teksta«. (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 74. original)

Međutim, ovoga puta bilo je drugačije. Isus je izabrao odeđene stihove iz Knjige proroka Isaije 61,1.2, koji govore o Mesijinom ovozemaljskom radu i Njegovom dolasku »da propovijeda prijatnu godinu Gospodnju«. (Luka 4,19) Bila je to subotna, jubilara godina, vreme za odmor. Isus je izabrao dan od odmora, Subotu, da objavi svoju službu otkupljenja, oslobođenja i izlečenja. U Isusu pronalazimo mir, mir izražen na stvaran način svake Subote.

ČUDA UČINJENA U SUBOTU

U Jevanđeljima su zapisana brojna čudesna izlečenja koja je Isus učinio u subotni dan. Zanimljivo je da zapazimo da je, u većini slučajeva, do izlečenja dolazilo na Isusov predlog, kao da je namerno želeo da leči Subotom, iako je to mogao da čini bilo kojim drugim danom. Isus je želeo nešto da naglasi: isceljivanje Subotom nije se kosilo sa Zakonom. Naprotiv, to je više bilo u skladu sa Zakonom od onoga što su fariseji i verske vođe imale običaj da čine Subotom.

Koje tvrdnje postoje u svakom od ovih tekstova kojima se opravdava Isusovo lečenje Subotom? Matej 12,10-12; Luka 13,15.16; Jovan 5,16.17.

Iako je tačno da moramo da ostavimo po strani lična interesovanja Subotom (2. Mojsijeva 20.8; Isaija 58,13), to vreme nikada ne bi trebalo da posvetimo beskorisnoj dokolici. U sukobu sa farisejima, Hristos je jasno naglasio da »valja u Subotu dobro činiti«. (Matej 12,12) Prema rabinskim običajima, bolesniku je mogla biti pružena pomoć Subotom samo ako mu je život bio u opasnosti. Isto tako, ako bi ovca ili vo u pali u jamu, bilo je dozvoljeno da se životinja izvadi u subotni dan i spasi joj se život. Zar nije čovekov život dragoceniji od života životinje? Nažalost, Hristovi kritičari pokazali su veće saosećanje prema životinjama nego ljudima koji pate. Oni su odobravali pojenje životinja, ali ne i lečenja osoba. Isus je, takođe, izjavio: »Otac Moj doslije čini, i Ja činim« (Jovan 5,17), što se odnosi na Božje delovanje u korist Njegovih stvorenja. Čak i u Subotu, On nastavlja da daje život i održava svemir (Jevrejima 1,2.3).

Isus je poučavao da ne treba da zauzmemo legalistički stav prilikom svetkovanja Subote. Svetkovati je znači »odmoriti se« od svakodnevnih poslova (Jevrejima 4,10) i, što je još važnije, prestati da pokušavamo da sopstvenim snagama ostvarimo spasenje – što je u svakom slučaju nemoguće. Sotona želi da nas navede da sebično držimo Subotu. Ako ne može da nas okrene protiv Subote, pokušaće da nas gurne u drugu krajnost: legalizam.

Iako je lako postati legalista, kada je svetkovanje Subote u pitanju, s druge strane, neki mogu biti veoma nemarni prilikom svetkovanja. Kako da ostvarimo pravu ravnotežu? Takođe, zašto moramo biti pažljivi u našem odgovoru na to kako drugi svetkuju Subotu (ne zaboravite kakvo su mišljenje fariseji imali o Hristovom držanju Subote)?

SUBOTA POSLE VASKRSENJA

Mnogi hrišćani svetkuju nedelju umesto Subote, navodeći mnoštvo razloga za to, od kojih je glavni Hristovo vaskrsenje u nedelju. Međutim, ništa u Novom zavetu, uključujući tekstove o vaskrsenju, ne ukazuje da Subota treba da bude zamenjena nedeljom. Hristova namera je bila da se Subota svetkuje i posle Njegovog vaskrsenja.

Šta nam stih u Jevandelju po Mateju 24,20. govori o Suboti u godinama posle Isusovog vaskrsenja?

Hristove reči zapisane u Jevandelju po Mateju 24,20. pokazuju da je 70. godine, oko četrdeset godina posle Njegove smrti, Subota i dalje smatrana svetom. Metež, uzbuđenje, strah i putovanje prilikom bežanja iz Jerusalima, nisu bili prikladni za subotni dan.

Koje još tekstove nalazimo u Novom zavetu koji pokazuju da je sedmi dan, Subota, i dalje smatran svetim posle Hristovog vaskrsenja? Vidi: Dela 13,14.42; 14,1; 17.1.2; 18,4

Odlazak u sinagogu za učenike je bilo ono što je odlazak u Crkvu za nas danas: jedan od najboljih načina da svetkujemo Subotu. To je naročito vidljivo u životu apostola Pavla, koji je redovno odlazio na službu koja se Subotom održavala u sinagogi. Bio je to njegov običaj. Sledio je Isusov primer (Dela 17,2). Iako je bio apostol neznabošcima i zagovornik opravdanja verom, obično je odlazio u sinagogu Subotom, ne samo da bi propovedao Jevrejima, već da bi svetkovao sveti subotni dan.

Jedne Subote, posle bogosluženja u sinagogi, neznabošci su molili Pavla da im propoveda Jevandelje. Apostol je mogao to da učini već sledećeg dana, u nedelju, ali on je čekao celu sedmicu. »A u drugu Subotu sabra se gotovo sav grad da čuju riječi Božije.« (Dela 13,44) Ovi stihovi snažno potvrđuju da rana Crkva nije ništa znala o zameni sedmog dana u sedmici za prvi.

Dobro, znamo da smo u pravu kad je svetkovanje pravog dana u pitanju. To je, naravno, važno. Kako nas držanje Subote može učiniti hrišćanima koji imaju više saosećanja, ljubavi i brige?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Subota« u knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova*, str. 281-289. original.

»Dakle je gospodar Sin Čovečij i od Subote.' Ove reči pune su pouke i utehe... Ona ukazuje na Njega i kao Tvorca i kao Onoga koji posvećuje. Ona naglašava da je On koji je sve stvorio na Nebu i na Zemlji, i koji sve održava, Glava crkvi i da smo Njegovom silom pomireni sa Bogom. Jer, govoreći o Izrailju, On je rekao: 'I Subote svoje dadoh im da su znak između Mene i njih da bi znali da sam Ja Gospod koji ih posvećujem' – činim ih svetima. (Jezekilj 20,12) Tada je Subota znak Hristove sile da nas učini svetima. Takođe je data svima onima koje Hristos čini svetima. Kao znak Njegove sile koja posvećuje, Subota je data svima koji kroz Hrista postaju deo Božjeg Izrailja.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 288. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Mi smo Hristovi, i stvaranjem i otkupljenjem. Kako nas Subota podseća na ove važne istine?**
- 2. U čemu nastaje problem u legalističkom držanju četvrte zapovesti? Sa druge strane, zašto nemarno držanje Subote nije rešenje za legalizam? Šta je ključni činilac koji držanje Subote čini pravim blagoslovom?**
- 3. Zašto Subota i prilika da se toga dana odmorimo treba da budu posebni podsetnici za veoma važnu istinu da se ne spasavamo delima, već Hristovim zalugama?**
- 4. Kako Subotom možemo da imamo dublje i bogatije iskustvo sa Gospodom?**
- 5. Koje pouke o svetkovanju Subote možemo izvući iz Hristovog primera isceljivanja u Subotu? Kako nam ta izlečenja pomažu da bolje razumemo značenje Subote?**
- 6. Rečeno nam je da Subotu držimo »svetom«. Razmislite o nekim svojim aktivnostima u Subotu. Koliko su one svete?**

SMRT I VASKRSENJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 11,11; Jovan 1,1-4; Luka 8,54.55; Jovan 5,28.29; Matej 5,22.29; Jovan 11,38-44.

Tekst za pamćenje: »A Isus joj reče: Ja sam Vaskrsenije i Život; koji vjeruje Mene ako i umre življeće.« (Jovan 11,25)

Ljudi imaju urođenu odbojnost prema smrti zato što su stvoreni da žive i nikada ne umru. Smrt je uljez, koji nije trebalo da postoji.

Zato je, u vreme svoje ovozemaljske službe, Isus iskazivao neizmerno saosećanje prema ožalošćenima. Kada je ugledao udovicu u Nainu kako svog jedinog sina prati prema grobu: »Sažali Mu se za njom, i reče joj: Ne plaći...« (Luka 7,13) Skrhanom ocu čija je dvanaestogodišnja kćer upravo umrla, Hristos je uputio reči utehe: »Ne boj se, samo vjeruj.« (Marko 5,36) Svaki put kada smrt pogodi naše voljene, Isus je duboko dirnut našim bolom. Njegovo saosećajno srce plače sa nama.

Međutim, Hristos čini mnogo više, On ne plače samo sa nama. Pobedivši smrt svojom smrću i vaskrsenjem, On poseduje rešenje za smrt i daje obećanje da će svakoga koji veruje u Njega vaskrsnuti u večni život. To je, do sada, najveće obećanje koje nam je dato u Božjoj reči; u suprotnom, da smrt ima poslednju reč, ceo naš život i sve što smo ikada postigli bilo bi uzaludno.

Pisci Staroga zaveta bili su dosledni u predstavljanju čoveka kao celovitog bića. Različiti jevrejski izrazi obično prevedeni kao telo, duša i duh samo su dodatni načini da se, sa različitih tačaka gledišta, opiše čovek kao celina. U skladu sa ovim gledištem, u Svetom pismu upotrebljavaju se različite metafore za opisivanje smrti. Između ostalog, *san* se ističe kao odgovarajući simbol za prikazivanje biblijskog shvatanja stanja mrtvih (vidi: O Jovu 3,11-13; 14,12; Psalam 13,3; Jeremija 51,39; Danilo 12,2). Smrt je u potpunosti kraj života. Smrt je nesvesno stanje u kome nema razmišljanja, osećanja, dela ili bilo kakvih odnosa (Knjiga Propovednikova 9,5.6.10; Psalam 115,17; 146,4).

Međutim, do Isusovog vremena, ovo shvatanje prirode ljudskog roda, naročito smrti, našlo se u suprotnosti sa paganskom dualističkom idejom o besmrtnosti duše, koja se brzo širila tadašnjim poznatim svetom.

Kako je Isus opisao smrt prijatelja Lazara? Vidi: Jovan 11,11.

Uprkos ovim i drugim tekstovima, određeni broj hrišćana tvrdi da je Isus verovao u besmrtnost duše, jer je razbojniku na krstu rekao: »Zaista ti kažem danas, bićeš sa mnom u raj«. (Luka 23,43) Značenje ovog teksta se u potpunosti menja u zavisnosti od toga na kome mestu se nalazi zarez. (Najstariji grčki spisi Novog zaveta nemaju znakove interpunkcije.) Ako je zarez stavljen ispred reči »danas« kako stoji u većini biblijskih prevoda, to znači da su Isus i razbojnik otišli u raj tog istog dana; ako se zarez stavi iza reči »danas«, znači da je Isus uveravao razbojnika u njegovo spasenje koje će se dogoditi u budućnosti. Isusove reči, zapravo, naglašavaju sigurnost spasenja, ne vreme razbojnikovog odlaska na Nebo. Sam tekst to potvrđuje. Kao prvo, razbojnik nije tražio da odmah posle smrti ode na Nebo, već da ga se Isus seti kada dođe u Božje carstvo. Zatim, tri dana kasnije Isus je lično potvrdio da se još nije vazneo na Nebo (Jovan 20,17). Zato nas ovaj tekst ne uči da duše umrlih idu na Nebo posle smrti.

Budući da shvatamo da je smrt nesvesno stanje poput sna, zašto je učenje o vaskrsenju toliko važno za nas?

NADA U VASKRSENJE

Prilikom Stvaranja »stvorio Gospod Bog čovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni«. Tada »postaje čovjek duša živa«. (1. Mojsijeva 2,7) Dok god Bog održava duh životni u živim bićima, ona su živa. Ali kada im oduzme duh, ona umiru i vraćaju se u prah (Psalam 104,29; Knjiga Propovjednikova 12,7). To nije samovoljna Božja odluka; to je neizbežna posledica greha. Ali Radosna vest je da u Hristu postoji nada, čak i kada je smrt u pitanju.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Jovanu 1,1-4. Šta u ovim stihovima ukazuje na Isusovu silu da vaskrsne mrtve?

Hristos ima život u Sebi, jer On je Život (Jovan 14,6). On je sve stvorio i ima silu da preda život kome hoće (Jovan 5,21). On ima silu da vaskrsne mrtve.

Kako dolazi do vaskrsenja? Vidi: Luka 8,54.55.

Prema Bibliji, vaskrsenje je ukidanje smrti. Život se obnavlja, kada Bog ponovo udahne dah životni. Tako Luka objašnjava vaskrsenje Jairove kćeri. Kada je saznao da je dvanaestogodišnja devojčica preminula, Isus je otišao u njen dom i rekao ožalošćenima da ona spava. Zatim »uze je za ruku, i zovnu govoreći: Djevojko ustani! I povrati se duh njezin, i ustade odmah«. (Luka 8,54.55) Na Isusovu božansku zapovest, načelo života, dato od Boga, vratilo se u devojčicu. Grčka reč *pneuma*, koju je Luka upotrebio, znači »vetar«, »dah« ili »duh«. Kada se u Bibliji primenjuje na ljudska bića, nikada ne označava svesno biće koje postoji izvan tela. U ovom tekstu se jasno odnosi na dah životni.

Smrt je tako uobičajena da je shvatamo kao nepromenljivu činjenicu. Kako možemo da imamo poverenja u Božja obećanja o večnom životu, kada u ovom trenutku izgleda kao da je smrt pobednik?

VASKRSENJE I SUD

Na osnovu onoga što smo do sada proučavali možemo steći utisak da je vaskrsenje namenjeno samo ograničenom broju ljudi. Međutim, Isus je izjavio da će doći vreme kada »će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božijega«. (Jovan 5,28.29) Vernici i nevernici, pravednici i grešnici, spaseni i izgubljeni, svi će ustati. Kao što je Pavle objavio: »Biće vaskrsenije mrtvima, i pravednicima i grješnicima.« (Dela 24,15)

Budući da će svi, na kraju, ustati iz mrtvih, svi će se suočiti sa jednom od dve večne sudbine. O kakvim sudbinama je reč? Jovan 5,28.29.

Opštost vaskrsenja ne ukazuje da će u poslednji dan svi biti uvedeni u blaženstvo i radost večnog života. »I mnogo onijeh koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život vječni a drugi na sramotu i prijekor vječni.« (Danilo 12,2)

Biblija uči da će Bog suditi svakom čoveku, i odlučiti o sudbini svake osobe koja je ikada živela (Knjiga propovjednikova 12,14; Rimljanima 2,1-11). Izvršenje Božje presude, međutim, ne sledi odmah posle smrti neke osobe, već posle njenog vaskrsenja. Do tada, i spaseni i izgubljeni spavaju nesvesno u prahu. Vaskrsenje samo po sebi, nije ni nagrada ni kazna. To je stanje pre primanja večnog života ili osude.

Govoreći o dva vaskrsenja, Isus je ukazao da će naša sudbina biti odlučena na osnovu moralnih osobina naših dela (dobrih ili rđavih). Međutim, ta činjenica ne znači da će nas naša dela spasiti. Naprotiv, Isus je jasno učio da naše spasenje zavisi isključivo od naše vere u Njega kao ličnog Spasitelja (Jovan 3,16). Zašto se, onda, i dela uzimaju u obzir? Zato što ona pokazuju da li je naša vera u Hrista i naše predanje Njemu bilo iskreno ili ne (Jakov 2,18). Naša dela pokazuju da li smo još uvek »mrtvi za prestupljenja i grijehе svoje« (Efescima 2,1) ili »mrtvi grijehu, a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem«. (Rimljanima 6,11)

Razmislite o večnoj sudbini koja čeka svakoga od nas. Ako išta stoji između vas i večnog života, zašto odmah ne odlučite da se toga oslobodite? Šta može biti vredno gubitka večnosti?

ŠTA JE ISUS REKAO O PAKLU?

Isus je upotrebio dva grčka izraza, *hades* i *gehena*, kada je govorio o smrti i kazni za nepravedne. S obzirom na opšte prihvaćeno značenje reči »pakao«, moramo pažljivo da je proučimo.

Reč *hades* ima isto značenje kao i jevrejska reč *šeol*, najčešći izraz u Starom zavetu upotrebljen kao oznaka za carstvo mrtvih. Ovi izrazi predstavljaju grob ili mesto na koje svi odlaze posle smrti, bez naznaka kazne ili nagrade. Međutim, postoji jedan tekst u kome je reč *hades* povezana sa kaznom. U pitanju je priča o bogatom čoveku i Lazaru.

Pročitajte stihove u Jevanđelju po Luki 16,19-31. Koja je osnovna pouka ove priče? (vidi: stihovi 27-31) Zašto je pogrešno koristiti ovu priču kao primer da ljudi posle smrti idu u raj ili pakao?

Ova priča se ne bavi stanjem mrtvih. Opšte prihvaćeno, ali nebiblijsko verovanje mnogih Isusovih savremenika stvorilo je pozadinu za ovu priču, u kojoj pronalazimo važnu pouku: naša buduća sudbina zavisi od odluka koje svakodnevno donosimo u svom životu. Ako odbacimo svetlost koju nam Bog daruje ovde na zemlji, nema više novih prilika posle smrti. Svaki pokušaj da se ova priča doslovno protumači vodi u mnoge nerešive probleme. Zapravo, detalji priče su dosta neobični, da bi nam pokazali da Isus nije želeo da Njegove reči budu doslovno shvaćene, već u prenesenom značenju.

Koje opomene je Isus dao u vezi sa paklom? Vidi: Matej 5,22.29.30; 23,33.

U mnogim biblijskim prevodima Isus je jedanaest puta upotrebio reč *pakao*. On je u stvari koristio grčki izraz *gehena*, od jevrejskog imena *Ge Hinom*, što znači »Dolina Enom«. Prema Starom zavetu, u tom klancu južno od Jerusalima, carevi Ahaz i Manasija obavljali su zastrašujuće paganske obrede spaljivanja dece Molohu (2. Dnevnika 28,3; 33,6). Kasnije je pobožan car Josija zabranio ove obrede (2. O carevima 23,10). Zbog počinjenih greha u toj dolini, prorok Jeremija je prorokovao da će Bog to mesto nazvati »Krvnom dolinom«. (Jeremija 7,32.33; 19,6) Tako je za Jevreje ta dolina postala simbol konačnog suda i kazne za nepokajane. Isus je upotrebio to ime figurativno, bez objašnjavanja detalja o vremenu i mestu izvršenja kazne, što pronalazimo u drugim biblijskim tekstovima. Pakao, stoga, nije mesto večne kazne.

ISUS JE POBEDIO SMRT

Zašto je vaskrsenje Lazara bilo vrhunac Hristovih čuda u ovozemaljskoj sužbi? Vidi: Jovan 11,38-44.

Iako je Isus vaskrsao još dve osobe iz mrtvih, nijedno vaskrsenje nije bilo tako upečatljivo kao Lazarevo. Bio je mrtav četiri dana, što je Marta potvrdila pored groba. Isus je učinio čudo usred dana pred mnoštvom svedoka, poštovanih ljudi iz Jerusalima. Niko nije mogao da opovrgne ono što se dogodilo.

Ipak, mnogo važnije od Lazarevog vaskrsenja bilo je Isusovo vaskrsenje. Budući da je imao život u Sebi, On ne samo da je imao silu da podiže iz mrtvih i da život kome hoće (Jovan 5,21), već je takođe imao silu da položi svoj život i ponovo ga uzme (Jovan 10,17.18). Njegovo vaskrsenje je bilo uverljivi dokaz za to.

Kakva veza postoji između Isusovog i našeg vaskrsenja? Zašto je Njegovo vaskrsenje tako važno za naše spasenje? Vidi: 1. Korinćanima 15,17-20.

Hristova sila da raskine veze smrti je neosporna. Ustao je iz groba kao Prvenac između onih koji su zaspali u Njemu. Njegovo vaskrsenje je potvrda vaskrsenja svakog vernika, jer On ima ključeve od smrti (Otkrivenje 1,17.18).

»Hristos je za vernika vaskrsenje i život. U našem Spasitelju je obnovljen život koji je izgubljen usled greha; On u Sebi ima život da oživi onoga koga hoće. Njemu je podareno pravo da da besmrtnost. Život koji je u ljudskoj prirodi položio, On ponovo uzima i daje ga ljudskom rodu.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 786. 787. original)

Smrt je tako moćna da samo Onaj koji je prvi stvorio život može ponovo da ga obnovi. Šta nam ta istina govori o tome da moramo da verujemo da Isus može, i hoće, da nas vaskrsne kao što je obećao?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja u knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova*: »Lazare, izidi napolje!«, str. 524-536. original; »Ustade Gospod...«, str. 779-787. original.

»Glas Božjega Sina poziva zaspale svete. On gleda grobove pravednih, i podižući ruke prema nebu, uzvikuje: 'Probudite se, probudite se, probudite se vi koji spavate u prahu zemaljskome i ustanite!' Na svim stranama po celoj Zemlji, mrtvi će čuti Njegov glas, i oživeće svi koji Ga budu čuli... Iz tamnice smrti oni će naći izlaz, odeveni u besmrtnu slavu, uzvikujući: 'Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda?' (1. Korinćanima 15,55) Živi pravednici i vaskrsli sveti sjedinjavaju svoje glasove u dugom, radosnom glasu pobjede.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 644. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Svi se suočavamo sa stvarnošću smrti, njenom konačnošću i besmislom. Ako, kao što mnogi veruju, Bog ne postoji, ne postoji nada u večni život i vaskrsenje, kakav je onda smisao ljudskog života? Kakav je njegov smisao ako, pre ili kasnije, svako umire i svako sećanje na njega nestane? Kako naše shvatanje vaskrsenja odgovara na ova inače nerešiva pitanja?

2. Koje opasne ideje se kriju u verovanju u besmrtnost duše? Zašto sotona želi da širi ovo nebiblijsko učenje? Kakvu ulogu će ova ideja imati u poslednjim događajima na kraju vremena? Razmislite o svim mogućim obmanama kojih su pošteđeni oni koji shvataju smrt kao spavanje sve do vaskrsenja.

DRUGI HRISTOV DOLAZAK

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 14,1-3; Matej 16,27; 1. Solunjanima 4,13-18; Matej 24,3-14; 24,42.44.

Tekst za pamćenje: »Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i Mene vjerujte. Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega. A da nije tako, kazao bih vam: Idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.« (Jovan 14,1-3)

Drugi Hristov dolazak, spomenut više od tri stotine puta u Novom zavetu, predstavlja temelj naših učenja. On je osnova našeg identiteta kao adventističkih hrišćana. To učenje je deo našeg imena i važan deo Jevandelja, koje smo pozvani da objavimo. Bez obećanja o Njegovom dolasku, naša vera bila bi uzaludna. Ova veličanstvena istina daje smisao našem životu i podstiče naš misionarski rad.

Vladalo je mišljenje da će čekanje koje traje duže nego što smo očekivali oslabiti našu veru u Isusovo obećanje o povratku. Međutim, to se nije dogodilo. Želja za Hristovim povratkom kod mnogih je jača nego ikada.

Ove sedmice proučavaćemo šta je Isus rekao o »blaženoj nadi i javljanju slave velikoga Boga i Spasa našega Isusa Hrista«. (Titu 2,13)

Posle Poslednje večere, Isus je rekao učenicima da će otići tamo gde oni, bar neko vreme, ne mogu poći sa Njim (Jovan 13,33). Pomisao na razdvojenost od Učitelja ispunila je njihova srca tugom i strahom. Petar je upitao: »Gospode, kuda ideš?...Zašto sad ne mogu ići za Tobom?« (Jovan 13,36.37) Znajući želju njihovog srca, Hristos ih je uveravao da će samo privremeno biti razdvojeni.

Pročitajte Hristova obećanja iz Jevanđelja po Jovanu 14,1-3. Primenite te reči na sebe. Zašto te reči treba da vam budu dragocene?

Obećanje našeg Gospoda nije moglo biti jasnije. U grčkom jeziku, obećanje »Doći ću skoro« je u sadašnjem vremenu, čime je naglašena izvesnost događaja. Doslovan prevod bi mogao da glasi: »Dolazim skoro.«

Isus je ukazao na sigurnost svog Drugog dolaska. On nije rekao: »Možda ću doći ponovo«, već »Doći ću skoro«. Svaki put kada je spomenuo svoj povratak, koristio je izraze koji označavaju izvesnost.

Ponekad dajemo obećanja koja kasnije ne možemo da održimo, čak uprkos svim našim naporima i odlučnosti. Sa Hristom nije tako. Mnogo puta je jasno pokazao da je Njegova reč pouzdana.

Kada je reč o Njegovom utelovljenju, Gospod je proročki objavio preko Davida: »Evo idem«. (Psalam 40,7) I došao je (Jevrejima 10,5-7). Stvarnost Njegovog prvog dolaska podržava sigurnost Njegovog drugog dolaska.

U toku svoje ovozemaljske službe, Isus je dao obećanje ožalošćenom ocu: »Ne boj se, samo vjeruj, i oživljeće.« (Luka 8,50) Uskoro, Jairova kćer ustala je iz mrtvih. Hristos je objavio da će tri dana posle raspeća na krstu ustati iz groba; i ustao je. Obećao je da će poslati Svetog Duha učenicima; i poslao Ga je u određenom trenutku. Ako je naš Gospod ispunio sva obećanja u prošlosti, čak i ona koja su sa ljudske tačke gledišta izgledala nemoguća, možemo biti sigurni da će održati svoje obećanje o ponovnom dolasku.

Kako možete da održite vatru koja gori u vašem srcu za Drugi Isusov dolazak?

SVRHA DRUGOG HRISTOVOG DOLASKA

Veliki plan spasenja dostići će svoj vrhunac u Drugom Hristovom dolasku. Bez Njegovog povratka na ovu Zemlju, Njegovo utelovljenje, smrt i vaskrsenje ne bi imali nikakav značaj za naše spasenje.

Šta je jedan od osnovnih razloga Drugog Hristovog povratka? Vidi: Matej 16,27.

Život nije uvek pravedan, u stvari, često nije pravedan. Nemamo uvek priliku da vidimo kako pravda pobeđuje u našem okruženju. Nevini ljudi pate, dok zli napreduju. Mnogi ljudi ne dobijaju ono što zaslužuju. Ali, zlo i greh neće zauvek vladati. Isus će doći »da da svakome po djelima njegovijem«. (Otkrivenje 22,12)

Ova tvrdnja ukazuje na to da će se sud održati pre Hristovog povratka. Kada Isus dođe, već će biti odlučeno o sudbini svakog ljudskog bića. Isus je jasno ukazao na ovaj istražni sud u priči o svadbenoj gozbi (Matej 22,11-13). To što nam se sudi po našim delima ne znači da nas naša dela ili zasluge spasavaju. Spasenje je plod Božje milosti i prima se verom u Isusa (Marko 16,16; Jovan 1,12), koju iskazujemo sopstvenim delima.

Ono što je važno u vezi sa obećanjem opisanim u Jevanđelju po Mateju 16,27. je da će pravda biti ostvarena. Treba samo da sačekamo da se to dogodi.

Takođe, prilikom Drugog dolaska, oni koji spavaju u Hristu, biće vaskrsnuti u večni život. Kao što smo prethodno videli – budući da znamo da mrtvi spavaju u grobu – obećanje o Drugom dolasku i vaskrsenju u večni život koji sledi je naročito važno za nas.

»Usred kolebanja zemlje, sevanja munja i grmljavine gromova, glas Božjega Sina poziva zaspale svete. On gleda grobove pravednih, i podižući ruke prema nebu, uzvikuje: 'Probudite se, probudite se, probudite se vi koji spavate u prahu zemaljskome i ustanite!' Na svim stranama po celoj Zemlji, mrtvi će čuti Njegov glas, i oživeće svi koji Ga budu čuli. Cela zemlja odjekivaće od koraka neizmernog mnoštva iz svakog plemena i kolena i jezika i naroda. Iz tamnice smrti oni će naći izlaz, odeveni u besmrtnu slavu, uzvikujući: 'Smrti, gde ti je pobjeda? Smrti, gde ti je žalac?' (1. Korinćanima 15,55.Čarnić) Živi pravednici i vaskrsli sveti sjedinjavaju svoje glasove u dugom, radosnom glasu pobjede.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 644. original)

KAKO ĆE ISUS DOĆI?

Hristos je u svojoj propovedi o budućim događajima, izrazio zabrinutost zbog lažnih učenja o Njegovom drugom dolasku. Upozorio je učenike na ljude koji će doći u Njegovo ime »govoreći: Ja sam Hristos«. (Matej 24,5; vidi, takođe, stihove: 23-26) Pošto nije želeo da Njegovi učenici budu prevareni, jasno je opisao svoj Drugi dolazak.

Šta stih u Jevanđelju po Mateju 24,27. govori o tome kako će izgledati Isusov drugi dolazak?

Sevanje munja ne može se sakriti ili lažno predstaviti. One sevaju i svetle po celom nebu na takav način da ih svako može videti. Neće biti potrebna nijedna reklama da privuče pažnju ljudi. Svaki čovek, dobar i zao, spasen i izgubljen, čak i oni »koji Ga probodoše« (Otkrivenje 1,7), videće Ga kako dolazi (Matej 26,64).

Kako nam stihovi u 1. Solunjanima 4,13-18 mogu pomoći da shvatimo kakav će biti Drugi Hristov dolazak?

Prilikom Drugog dolaska, Hrista će svako ugledati u Njegovoj božanskoj slavi kao »Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima«. (Otkrivenje 19,16) Prilikom utelovljenja, Sin je došao sam i bez spoljašnjeg sjaja, »ne bješe ništa na očima, čega radi bismo Ga poželjeli«. (Isaija 53,2) Ali ovoga puta spustiće se u svoj svojoj slavi i veličanstvu okružen »svetim anđelima« (Matej 25,31) i »s velikijem glasom trubnijem«. (Matej 24,31) Uz sve to, mrtvi u Hristu ustaće u besmrtnost.

Ako imamo poverenja u Boga, kada je tako neshvatljiv događaj u pitanju, kao što je Drugi dolazak, zašto Mu ne bismo verovali u svakom razdoblju svog života?

KADA ĆE ISUS DOĆI?

Kada je Isus rekao: »Neće ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti« (Matej 24,2), misleći na Hram, učenici su bili zbunjeni. »Kaži nam kad će to biti, i kakav je znak Tvojega dolaska i posljетка vijeka?« (3. stih), upitali su. Po njihovom mišljenju, razorenje Hrama značilo je kraj ovozemaljske istorije i Isusov povratak.

Isus je pažljivo odgovorio opisujući znake za oba događaja: razorenje Jerusalima 70.g.n.e. i Njegov drugi dolazak, jer učenici nisu bili spremni da shvate razliku između ovih događaja.

Nama je važno da shvatimo prirodu i svrhu ovih znakova. Oni nam nisu dati da bismo odredili datum Isusovog dolaska, jer »o danu tome i o času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac Moj sam«. (Matej 24,36) Znaci pokazuju istorijski tok događaja da bismo uvideli da je Njegov dolazak blizu, na vratima. Kao što ne treba da se bavimo određivanjem datuma, isto tako ne smemo da zanemarimo vreme u kome živimo.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Mateju 24,3-14.21-26.29.37-39 (Vidi, takođe: Marko 13. i Luka 21. poglavlje). Kakvu sliku sveta je Isus ovde prikazao? Na koji način odgovara svetu u kome danas živimo?

Najvažnija misao koju je Isus želeo da utisne u um učenika jeste da je Njegov dolazak blizu. U stvari, cela Njegova propoved o budućim događajima bila je u takvoj slici kao da će apostoli biti živi prilikom Njegovog dolaska (vidi: Matej 24,32.33.42).

U stvarnom smislu, gledano iz ugla svakoga od nas, Drugi dolazak nikada nije dalji od trenutka naše smrti. Smrt je dubok san, u kome osoba nije ničega svesna. Prilikom smrti zatvorimo oči i, bez obzira da li prođe jedna ili hiljadu godina, sledeće što ćemo ugledati je Drugi Hristov dolazak. Tako ideja o blizini Hristovog dolaska, o kojoj govore Pavle, Petar i Jakov, zaista ima smisla. Za svakoga od nas Njegov dolazak nikada nije dalji od trenutka naše smrti.

Kako nam ova ideja pomaže da shvatimo »neminovnost« Hristovog drugog dolaska?

STRAŽITE I BUDITE GOTОВI

Zašto je važno da uvek stražimo i budemo spremni za Isusov dolazak?

Vidi: Matej 24,42-44.

Glavna misao Isusove proročke propovedi je *stražiti*, biti budan. To ne znači besposleno čekati, već budno stražiti, kao i domaćin koji oprezno čuva dom od mogućih lopova (Matej 24,43). Dok budno stražimo, treba da obavimo određeni posao, kao što je verni sluga izvršavao zadatke koje mu je gospodar poverio prilikom odlaska (Matej 24,45; Marko 13,34-37).

Kakav stav bi bio sudbonosan za nas koji tvrdimo da verujemo u Drugi Isusov dolazak? Vidi: Matej 24,48-51; Luka 21,34-35. Kako možemo da izbegnemo da zauzmemo takav stav? Zašto je lako pogrešiti ako nismo dovoljno pažljivi?

Priča o zlom slugi je veoma poučna, naročito za nas adventističke hrišćane. Ovaj sluga predstavlja one koji kažu da veruju da će Isus ponovo doći, ali ne uskoro. Uvereni da je Gospodnji dolazak daleko, misle da još uvek imaju vremena da žive sebičnim životom i uživaju u grešnim zadovoljstvima, sigurni da će imati dovoljno vremena da se pripreme za Drugi dolazak. Nažalost, ova ideja je smrtonosna zamka, zato što niko ne zna kada će Isus doći. Čak i da Hristos još skoro ne dođe, svako od nas može neočekivano da počine, iznenada gubeći priliku da se izmiri sa Bogom. Ali iznad svega, stalno popuštanje grehu postepeno otupljuje savest i postaje nam sve teže da se pokajemo. Sotoni nije važno da li verujemo u Drugi Hristov dolazak, sve dok može da utiče na nas da odlažemo pripreme.

Kako možemo biti spremni već danas? Ako se pokajemo, priznamo grehe Isusu, obnovimo veru u Njegovu smrt na krstu koju je podneo za nas, predamo svoju volju u potpunosti Njemu. U tesnoj zajednici sa Njim, možemo da uživamo u pravom miru, pokriveni Njegovom haljinom pravde.

Koliko često razmišljate o Drugom Hristovom dolasku? Kako njegova izvesnost utiče na vaš život? Kako da pravilno uravnotežimo svakodnevne obaveze i očekivanje Hristovog povratka?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Na Maslinskoj gori«, str. 627-636. original, u knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova* i »Preteče jutro«, str. 299-316. original, u knjizi *Velika borba*.

»Uskoro se na istoku pojavljuje mali crni oblak, upola manji od čovekove šake. To je oblak koji okružuje Spasitelja i koji izdaleka izgleda kao da je okružen tamom. Pripadnici Božjeg naroda znaju da je to znak Sina Čovečijega. U svečanoj tišini posmatraju kako se približava Zemlji, kako postaje sve svetliji i sve slavniji, dok se konačno ne pretvori u veliki beli oblak, čija je osnova kao oganj koji proždire, dok iznad njega lebdi duga zaveta. Isus dolazi kao moćni Pobednik...Sveti anđeli s pesmama nebeskih melodija kao nepregledno, nebrojeno mnoštvo, prate Ga na tom putu. Nebeski svod izgleda kao da je ispunjen blistavim bićima 'deset tisuća puta deset tisuća, i tisuća tisuća'. Nijedno ljudsko pero nije u stanju da opiše ovaj prizor; nijedan smrtni um nije sposoban da shvati njegovu veličanstvenost.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 640.641. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Iako treba da verujemo u skori Hristov dolazak, kako možemo da izbegnemo opasnost fanatizma? To nije uvek lako. Koliko fanatici zaista sebe smatraju fanaticima?**
- 2. Razmislite o ideji da je Drugi dolazak blizu svakome od nas zato što naša smrt nikada nije daleko, bez obzira koliko živimo. Šta nam to govori o stvarnoj blizini Hristovog drugog dolaska?**
- 3. Kako odgovarate onima koji ismevaju misao o Drugom Hristovom dolasku? Pre nego što im odgovorite, pokušajte da se stavite na njihovo mesto, da posmatrate okolnosti sa njihove tačke gledišta. Kada sagledate njihove tvrdnje, razmislite koji odgovor biste mogli da im date?**
- 4. Šta mislite o ideji da možemo da ubrzamo ili odložimo Drugi dolazak?**
- 5. Da znate da će isus doći sledeće sedmice, šta biste odmah promenili u svom životu?**

JUL

SUKOB I HRABROST

Otvorena vrata

1. U Propovednik 7,29. Skupa greška
2. S 1. Korinćanima 15,22.23. Adam ponovo u svom domu
3. Č Jevrejima 11,5. Otvorena vrata
4. P 1. Mojsijeva 7,1. Sigurni u kovčegu
5. S 1. Mojsijeva 18,19. Dom koji Bog može da blagoslovi

Zašto čekati?

6. N 1. Mojsijeva 39,9. Kako bih učinio takvo nešto?
7. P 1. Mojsijeva 32,28. Zagarantovana snaga
8. U Jevrejima 11,27. Gledajući nevidljivo
9. S Psalam 105,39. Ognjeni oblak
10. Č 4. Mojsijeva 13,31. Zašto čekati?
11. P Isus Navin 1,8. Jedini način pobjede
12. S Sudije 7,2. Previše vojnika

Pesma za borbu

13. N 1. Samuilova 3,1. Bez generacijskog jaza
14. P 1. Samuilova 17,34.35. Priprema za vođstvo
15. U Efescima 6,12. Sotonin tajni rad
16. S Propovednik 2,11. Kasno buđenje
17. Č 1. O carevima 17,1. Glas u pustinji
18. P 2. Dnevnika 20,21. Pesma za borbu
19. S Luka 9,62. Sve na oltaru

Znanje zahteva delovanje

20. N Jona 1,2. Poslanik koji okleva
21. P Plač 3,26. Jeremija, Božji vesnik
22. U Avakum 2,4. Vera u Božja obećanja
23. S Danilo 6,4. Danilo, Božji predstavnik
24. Č Jezdra 7,6. Znanje zahteva delovanje
25. P 2. Korinćanima 4,7. Nesavršeni
26. S Matej 9,21. Lični pristup

Samo za jednog čoveka

27. N 2. Korinćanima 5,14. Ništa preskupo
28. P Djela 8,26.27. Samo za jednog čoveka
29. U Djela 9,6. Od Savla do Pavla
30. S Filibljanima 3,13.14. Prema bezi
31. Č Psalam 105,1.2. Dovde nam Gospod pomože

AVGUST

BOŽJA ZADIVLJUJUĆA BLAGODAT

Božje carstvo u srcu

1. P Luka 17,21. Božje carstvo u srcu
2. S Matej 13,33. Kao kvasac

U Svetinji nad svetinjama

3. N Otkrivenje 19,8. Carsko ruho
4. P Matej 1,23. S nama Bog
5. U Efescima 1,5.6. Usvojeni sinovi i kćeri
6. S Psalam 40,8. Blagoslovi poslušnosti
7. Č Avakum 2,20. U Svetinji nad svetinjama
8. P Psalam 45,6. Izvor pravde
9. S Jeremija 31,3. Da nas privuče Bogu

Božji večni zalog

10. N 2. Mojsijeva 19,5. Uslovi zaveta
11. P Jeremija 31,33.34. Napisan u srcu
12. U Psalam 105,8. Božji večni zalog
13. S Isaija 63,3. Neopisiva usamljenost
14. Č Isaija 53,5. Gresi celog sveta
15. P Rimljanima 5,18.19. Tako dragoceno – a opet besplatno
16. S Jovan 16,7. Utešitelj sličan Hristu

Savršenstvo već sada?

17. N Psalam 51,10. Sila koja čisti i oživljava
18. P Zaharija 10,1. Pozni dažd
19. U Isaija 27,3. Potrebno je vreme
20. S Matej 5,48. Savršenstvo već sada?
21. Č Jovan 16,24. Čeka naš zahtev
22. P Luka 10,19. Anđeoska pomoć
23. S Efescima 3,20. Znak hrišćanstva

Hvala Bogu!

24. N Filibljanima 1,9-11. Uslovi za hrišćanski rast
25. P Kološanima 3,12. U ljubaznosti
26. U 2. Solunjanima 1,12. Božansko uputstvo
27. S Rimljanima 13,14. Zajedništvo s Hristom
28. Č Isaija 63,7. Hvala Bogu!
29. P Luka 12,35.36. Dok čekamo
30. S 1. Korinćanima 3,14. Kakve li nagrade

Podignite pogled

31. N Isaija 40,1.2. Podignite pogled

SEPTEMBAR

OVAJ DAN SA BOGOM

Sukob završen

1. P	Matej 5,18.	Sukob završen
2. U	1. Petrova 3,8.	Stanovnici Neba
3. S	Djela 4,13.	Hristov uticaj
4. Č	Psalam 37,3.	Uplašenima i slabima
5. P	2. Mojsijeva 31,13.	Jedina sigurnost
6. S	1. Dnevnika 16,11.	Otvorite prozore!

Biti živ u Bogu

7. N	Galatima 1,4.	Sigurna pobjeda
8. P	Matej 7,7.	Nebesko jemstvo
9. U	Matej 7,12.	Živjeti novim životom
10. S	Efescima 5,8.	Osnove spasenja
11. Č	Matej 10,32.33.	Biti živ u Bogu
12. P	Jovan 14,30.	Saosećajni hrišćanin
13. S	Galatima 2,20.	Potpuno predanje

Uvek prisutna pomoć

14. N	Efescima 5,25-27.	Bez mane
15. P	2. Korinćanima 4,2.	Istina će pobediti
16. U	Jovan 17,22.23.	Ljubav bez premca
17. S	Naum 1,7.	Uvek prisutna pomoć
18. Č	2. Korinćanima 5,21.	Božanska zamena
19. P	1. Petrova 4,8.	Negujte nežnost u domu
20. S	Psalam 89,19.	Uхватite se za božansku silu

Završni sukob

21. N	Jakov 4,4.	U svetu, ali ne od sveta
22. P	1. Korinćanima 9,16.	Božanska blagodat – naša najveća potreba
23. U	Jovan 6,51.	Gozba Božje reči
24. S	Otkrivenje 16,15.	Završni sukob
25. Č	Jevrejima 10,22.	Prednosti ostvarene molitvom
26. P	Jevrejima 12,2.	Sadašnje prednosti i koristi u budućnosti
27. S	Filibljanima 2,8.	Sveti Duh – poklon nad poklonima

Kada Istina usmerava život

28. N	Isaija 8,20.	Gospodnja filozofija
29. P	Jovan 8,12.	Kada Istina usmerava život
30. U	Matej 25,15.	Hodati Isusovim stopama

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Jul		Avgust		Septembar	
1. Psalam	115-117	1. Isaija	1-3	1. Jeremija	36-39
2. "	118	2. "	4-6	2. "	40-42
3. "	119, 1-88			3. "	43-45
4. "	119, 89-176	3. "	7-9	4. "	46-49
5. "	120-121	4. "	10-13	5. "	50-52
		5. "	14-17	6. Plač	1-3
6. "	122-124	6. "	18-20		
7. "	125-127	7. "	21-23	7. "	4-6
8. "	128-130	8. "	24-26	8. Jezekilj	1-4
9. "	131-133	9. "	27-29	9. "	5-7
10. "	134-136			10. "	8-10
11. "	137-139	10. "	30-32	11. "	11-12
12. "	140-142	11. "	33-36	12. "	13-15
		12. "	37-40	13. "	16-18
13. "	143-147	13. "	41-43		
14. "	148-150	14. "	44-46	14. "	19-21
15. Priče	1-3	15. "	47-49	15. "	22-26
16. "	4-6	16. "	50-52	16. "	27-29
17. "	7-9			17. "	30-32
18. "	10-12	17. "	53-55	18. "	33-35
19. "	13-15	18. "	56-59	19. "	36-38
		19. "	60-62	20. "	39-41
20. "	16-19	20. "	63-66		
21. "	20-22	21. Jeremija	1-3	21. "	42-44
22. "	23-25	22. "	4-6	22. "	45-48
23. "	26-28	23. "	7-8	23. Danilo	1-4
24. "	29-31			24. "	5-8
25. Propovednik	1-3	24. "	9-11	25. "	9-12
26. "	4-6	25. "	12-16	26. Osija	1-3
		26. "	17-20	27. "	4-6
27. "	7-9	27. "	21-23		
28. "	10-12	28. "	24-26	28. "	7-9
29. Pesma nad		29. "	27-29	29. "	10-14
pismama	1-3	30. "	30-32	30. Joilo	1-3
30. "	4-6				
31. "	7-8	31. "	33-35		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 56.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 57.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 58.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 59.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 60.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 61.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 62.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 63.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 64.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 65.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 66.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 67.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 68.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 69,1-16.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 69,17-36.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 70.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 71,1-14.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 71,15-24.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 72.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 73,1-15.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 73,16-28.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 74.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 75.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 76.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 77.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 78,1-14.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 78,15-28.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 78,29-42.
29. Psalam 26.	29. Psalam 53.	29. Psalam 78,43-56.
30. Psalam 27.	30. Psalam 54.	30. Psalam 78,57-72.
31. Psalam 28.	31. Psalam 55.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Radoviš, Strumica, Đevđelija	20,10	20,07	20,03	19,56
Kavadarci	20,12	20,09	20,05	19,58
Veles, Prilep, Bitolj	20,14	20,11	20,07	20,00
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,16	20,13	20,09	20,02
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,18	20,15	20,11	20,04
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,20	20,17	20,13	20,06
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica , Đakovica	20,22	20,19	20,15	20,08
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,24	20,21	20,17	20,10
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,26	20,23	20,19	20,12
Arandelovac, Užice, Bar	20,28	20,25	20,21	20,14
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,30	20,27	20,22	20,16
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,32	20,29	20,24	20,18
Senta, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,34	20,31	20,26	20,20
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,36	20,33	20,28	20,22
Subotica , Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar, Korčula	20,38	20,35	20,30	20,24
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,40	20,37	20,32	20,26
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,42	20,39	20,34	20,28
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,44	20,41	20,36	20,30
Virovitica, Biograd	20,46	20,43	20,38	20,32
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi otok	20,48	20,45	20,40	20,34
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,50	20,47	20,42	20,36
Murska Sobotica, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,52	20,49	20,44	20,38
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,54	20,51	20,46	20,40
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Pula	20,56	20,53	20,48	20,42
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,58	20,55	20,50	20,44
Jesenice , Kranjska gora, Gorica	21,00	20,57	20,52	20,46

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2014. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Strumica	19,48	19,40	19,29	19,17	19,05
Radoviš, Đevdelija	19,50	19,41	19,31	19,19	19,07
Pirot , Kavadarci	19,52	19,43	19,33	19,21	19,09
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitolj	19,54	19,45	19,35	19,23	19,11
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,56	19,47	19,37	19,25	19,13
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,58	19,49	19,39	19,27	19,15
Jagodina , Kosovska Mitrovica , Đakovica	20,00	19,51	19,41	19,29	19,17
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	20,02	19,53	19,43	19,31	19,19
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,04	19,55	19,45	19,33	19,21
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	20,06	19,57	19,47	19,35	19,23
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,08	19,59	19,49	19,37	19,25
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,10	20,01	19,51	19,39	19,27
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,12	20,03	19,53	19,41	19,29
Beli Manastir , Osijek , Dobož, Zenica, Pelješac	20,14	20,05	19,55	19,43	19,31
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,16	20,07	19,57	19,45	19,33
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,18	20,09	19,59	19,47	19,35
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,20	20,11	20,01	19,49	19,37
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,22	20,13	20,03	19,51	19,39
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,24	20,15	20,05	19,53	19,41
Maribor , Ptuj , Rogaška Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,26	20,17	20,07	19,55	19,43
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,28	20,19	20,09	19,57	19,45
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,30	20,21	20,11	19,59	19,47
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,32	20,23	20,13	20,01	19,49
Kranjska Gora , Gorica	20,34	20,25	20,15	20,03	19,51

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica	18,57	18,44	18,31	18,18
Pirot , Radoviš, Đevdelija	18,59	18,46	18,33	18,20
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	19,01	18,48	18,35	18,22
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitolj	19,03	18,50	18,37	18,24
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,05	18,52	18,39	18,26
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica , Prizren, Debar	19,07	18,54	18,41	18,28
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,09	18,56	18,43	18,30
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,11	18,58	18,45	18,32
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,13	19,00	18,47	18,34
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,15	19,02	18,49	18,36
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,17	19,04	18,51	18,38
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,19	19,06	18,53	18,40
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,21	19,08	18,55	18,42
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,23	19,10	18,57	18,44
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,25	19,12	18,59	18,46
Maribor , Ptuj , Rogaska Slatina, Krapina, Zagreb, Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,27	19,14	19,01	18,48
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,29	19,16	19,03	18,50
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,31	19,18	19,05	18,52
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	19,33	19,20	19,07	18,54
Kranjska Gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,35	19,22	19,09	18,56

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.